

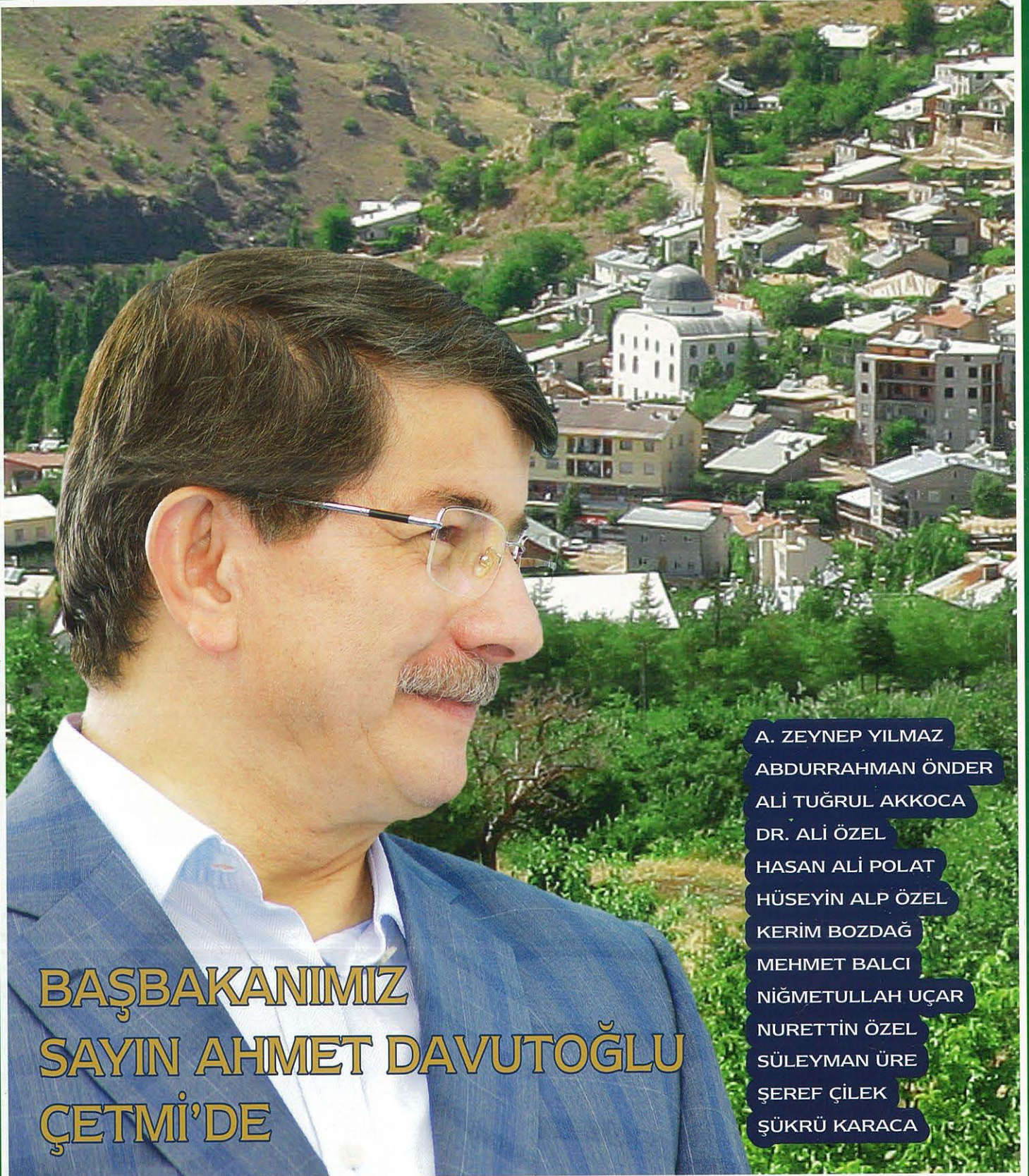


KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Ekim - Kasım - Aralık 2014 | Yıl: 17 Sayı: 69



**BAŞBAKANIMIZ
SAYIN AHMET DAVUTOĞLU
ÇETMİ'DE**

A. ZEYNEP YILMAZ
ABDURRAHMAN ÖNDER
ALİ TUĞRUL AKKOCA
DR. ALİ ÖZEL
HASAN ALİ POLAT
HÜSEYİN ALP ÖZEL
KERİM BOZDAĞ
MEHMET BALCI
NİĞMETULLAH UÇAR
NURETTİN ÖZEL
SÜLEYMAN ÜRE
ŞEREF ÇİLEK
ŞÜKRÜ KARACA

ÇETMİLİLER VAKFI KURUCULAR KURULU ÜYELERİNİN DİKKATİNE

1-KURUCULAR KURULU ÜYESİ OLAN
HEMŞEHRİLERİMİZİN YILLIK 120 TL. OLAN ÜYELİK
ÜCRETLERİNİ [VARSA ÖNCEKİ ÜYELİK BORÇLARINI DA]
ÖDEMELERİ...

2- KİMLİK FOTOKOPİSİ – İKİ ADET FOTOĞRAF – ADRES
VE KİŞİSEL BİLGİLERİN
(MESLEK – KAN GRUBU – TELEFON – E-MAİL VB.)
OLDUĞU FORMU AŞAĞIDA İSİMLERİ YAZILI
VAKIF SORUMLULARINA İLETMELERİ
ÖNEMLİ DUYURULUR...

ÇETMİ: MEHMET SEÇEN (MUHTAR)
KONYA : HULUSİ BOZ – HÜSEYİN ALP ÖZEL
BURSA : ABDURRAHMAN ÖNDER – ÖMER KOÇ
ANTALYA : HÜSEYİN YILDIZ – MUSTAFA ÖĞÜT –
HALİS UÇAR

ÇETMİLİLER VAKFI BANKA HESAP NUMARASI:
TÜRKİYE FİNANS KONYA AZİYE ŞB.
BANKA HESAP NO: 2358261-1
TR IBAN: TR74 0020 6002 2802 5382 6100 01
BANKA TEL: 0 (332) 351 9304

VAKFIMIZDAN BURS ALMIŞ VE ALMAKTA OLAN
KARDEŞLERİMİZİN ;
BULUNDUKLARI İLDEKİ
VAKIF FAALİYETLERİNE KATILMALARI,
PERİYODİK TOPLANTILARA İŞTİRAK ETMELERİ,
VAKFIMIZA, DERGİMİZE, SOSYAL VE KÜLTÜREL
AÇIDAN DESTEKTE BULUNMALARI
KENDİLERİ VE DİĞER KATILIMCILAR ADINA
VAKIF AİDİYETİ KAZANILMASI NOKTASINDA
ÖNEMLİDİR.
HASSAİYET GÖSTERİLMESİNİ RİCA EDERİZ

DUHA

0-12 Yaş Çocuk Giyim

Yunus Emre Mah. Kaplıkaya Sk. No: 25 Yıldırım / BURSA
Tel: 0.224. 361 26 59 Gsm: 0535 889 26 72
www.duhabebe.com - duhabebe@hotmail.com

AKİRA

AKİRA BEBE KONFEKSİYON

İMALAT TOPTAN

Hüseyin Gökçün ve kardeşleri

info@akirabebe.com.tr skype: akirakids www.akirabebe.com
Tel: 0.224. 366 05 26 Yunus Emre Mah. Kaplıkaya Sk. No: 21 Yıldırım / BURSA
Gsm: 0532 798 98 83 - 0535 476 84 06 - 0536 571 71 89 - 0537 423 10 28

ÇAĞLANUR

ÇAĞLANUR BEBE KONFEKSİYON
İMALAT -TOPTAN

Mikdat ÇAĞLAR
0535 358 95 33

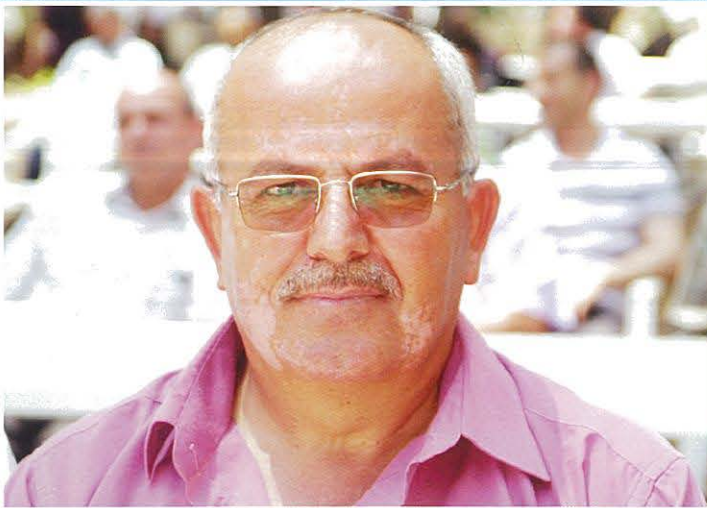
Arif ÇAĞLAR
0539 593 01 24

Tel: 0.224 366 31 11
info@caglanurbebe.com

Duaçınar Mh. Yağmur Sk. No: 8
YILDIRIM / BURSA

GEÇMİŞ OLSUN

Çetmimizin, vakfımızın ve dergimizin
her zaman ve her yerde
samimi destekçilerinden olan,
değerli ağabeyimiz Dede Bozdemir
Antalya'da iş kazası geçirmiştir.
Sağlık durumunun iyi olduğunu
değerli okurlarımıza bildirir,
kendisine Cenab-ı Allah'tan
acil şifalar temenni ederiz.



ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN
Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü

ABDURRAHMAN ÖNDER
0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi
Kerim BOZDAĞ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU
Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Mehmet BALCI
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER

Çetmi | Mehmet SEÇEN
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ömer KOÇ
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCI

**YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN
İRTİBAT**

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17
e-posta
kerim.bozdag@gmail.com
halbozel@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi
Hesap No: 2538261-1

ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE
BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.

Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82

BASKI TARİHİ
Ocak 2015



İÇİNDEKİLER

Selam İle	Taşkent'ten Başkent'e
/Kerim Bozdağ.....2	/Niğmetullah Uçar.....29
Çetmi'nin Sesi'nden	Söğüt
/Hüseyin Alp Özel.....3	/Dergi Dağarcığından.....30
Vakfımızdan	Hayat Safham
/Abdurrahman Önder.....5	/Şükrü Karaca.....32
Maarif Davamız	Rahle-i Tedris
/Şükrü Karaca.....8	/Mehmet Balcı.....35
Bir Kere Bile Dense	Vakfımız ve Geleceği
/Dr. Ali Özel.....10	/Dergi Dağarcığından.....36
Seyret Yemeği	Mazideki Canlar
/Şeref Çilek.....13	/Dergi Dağarcığından.....37
Mehmet Balcı Röportaj	Süleyman Üre Röportaj
/Hüseyin Alp Özel.....14	/Konyalılar Gazetesi.....38
Beldemizden	Rahmet Ola
/A. Zeynep Yılmaz.....18	/Niğmetullah Uçar.....41
Rahmet Ola	Çetmi'den Haberler
/Niğmetullah Uçar.....19	/Mehmet Seçen.....42
Tarih-Tahlil	Gurbetten Haberler
/Hasan Ali Polat.....20	/Dergi Dağarcığı.....43
Torosların Çocukları	Çocukça
/Nurettin Özel.....22	/Ali Tuğrul Akkoca.....44
Taşkent'ten Başkent'e	Rahmet Ola
/Kerim Bozdağ.....24	/Niğmetullah Uçar.....46
Selam Olsun	Vakıfdan Havadisler
/Hüseyin Alp Özel.....26	/Dergi Dağarcığı.....47



KERİM BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

İnsanların şimdi idrak edemediği kimi gerçekler, yarın yaşadıkları olaylarla karşılırlarına çıkacaktır.

O zaman "ben ne yaptım" sorusuna doğru cevaplar vermek istiyorsak şimdi bir şeyler yapmanın tam zamanıdır.

Değerini bilenler için sadece bu günün değil yarının Çetmililerine de paha biçilmez bir hazine bıraktığımızın farkındayız..

Küçük hesaplar peşinde koşarak kimi şeyleri kıymetten düşürüp yok saymak bize yakışmaz. Gelecek nesillere intikal etmesi gereken bu günlerin yaşanmış olaylarını kayıt altına alarak tarihe not düşmek gerek.

Bunun için bizler bir anlamda tarih yazıyoruz. Gelecek nesiller bu kayıtlardan öğrendikleri bilgilerle yollarına devam edecekler. Onların yolunu aydınlatmak şimdi yaşananları doğru yansıtmakla mümkün.

"Selamı kesme" sözünün ben de ifade ettiği manaya meftun olduğum için hala buradayım. Bunu söyleyen kişinin benim nazarımdaki değerini burada kelimelerle ifade etmem mümkün değil. Tabi ki Hüseyin Alp Özel'den bahsediyorum. Onun ideallerini yakinen biliyorum. Bunun için aldığı her nefeste Çetmi'yi soluyan Hüseyin'i reddedemezdim.

Her birisini bir diğerine değiştirmeyeceğim Çetmi'li canlarımız için buradayız. Yaptığımız çalışmalarda bize gönülden destek verenlerin katkıları bir yana, eleştirenlerin de görüşlerinden istifade etmeye çalışıyoruz. Herkes elinden geldiğince bir şeyler yapmalı. Karınca kararınca da olsa elini taşın altına koymalı. Sonuçta yaptığımız bütün işlerin neticesi hayra hizmetle noktalanacak. Vakfa hizmet anlayışının, hayra hizmet yarışının kaybedeni olmaz.

Dergi için yapılan çalışmalardan elde edilen netice, şu an elimizde tuttuğunuz 69. sayımızdır. Ve bu sayı baştan sona H. Alp

Özel'in eseridir dersem konuyu abartmış olmam. Dergimizi bundan böyle H. Alp Özel kardeşimin desteğiyle beraber çıkarmaya devam edeceğiz.

Yıllar boyu eksik olduğundan hareketle şikayetçi olduğumuz mevzuların halli yolunda atılmış adımları destekleyelim. Çıktığından bu yana elimizde birikmiş olan hazinenin kıymetini bilelim. Unutmayalım ki bu mütevazı derginin okuyucuları sadece bizler değiliz. Bizden sonra gelecek nesillerde okuyacak. Şimdi bu sayfalarda yer alan fotoğraflar, yazı, şiir, hikaye ve hatta reklamlar dahi gelecek nesillerin ilgi alanına girecek. Onlar bizi bu dergi sayfalarında seyredecekler.

İlerde bedenleri toprak olduktan sonra torunlarına görünmek isteyenler buraya buyursun gelsin. Onları sayfalarımızda ağırlayalım, sizleri ebediyen bu sayfalara misafir edelim.

İnsanların şimdi idrak edemediği kimi gerçekler, yarın yaşadıkları olaylarla karşılırlarına çıkacaktır. O zaman "ben ne yaptım" sorusuna doğru cevaplar vermek istiyorsak şimdi bir şeyler yapmanın tam zamanıdır.

Biz, saçtığımız tohumların hasadından bütün nesiller yeterince istifade etsin derdindeyiz.

Biz, "bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" anlayışına layığı ile teslim olduktan sonra gerçek kurtuluş yolunu bulabilir ve geleceğimizi aydınlatabiliriz. Yoksa ağırlığı altında ezildiğimiz yüke hamallık etmek bizi hiçbir zaman kurtarmaz. Taşdığın malı öbür dünyaya götürebilecek bir mecalin varsa biriktirmeye devam et. Yoksa, o malın altında ezilmek niye? Biraz da oraya yatırım yapmak gerekmez mi dersiniz?



HÜSEYİN ALP
ÖZEL

halbozel@hotmail.com

İslam'dan önceki medeniyetimizde temiz ilkelere sahip olan bu necip millet Müslümanlıkla şerefledikten sonra; Kuran'ın ve Hazreti Peygamberimizin (SAV) izinde kendisine ülküler koyarak 'insanların hayırlısı insanlara faydalı olandır' prensibini benimsemiştir. İnsani ve İslami hassasiyet her zaman korunmuştur. Bu hassasiyet sonuç olarak hayır kurumlarını yani Vakıfları oluşturmuştur.

Efendim; Dergimizin 69. Sayısı ile yine huzurlarınızdayız. Bu sayımızı yeni bir başlangıç olarak düşünebiliriz. Birkaç aylık bir gecikme oldu, ama bu mecburiyettendi. Dergimiz inşallah bundan sonra özüne - önemine uygun ve zamanında hazırlanıp çıkartılır.

Vakfımızın ve Dergimizin hizmet amacı ve önceliği tabi ki insandır, insanadır. İnsanı, insanı (Adem) eyleyen en büyük değer Allah (c.c) ın bir lütfu olan akıl cevheridir. Fakat insanın, insanı kamil olmasına ya da aşağıların aşağısı olmasına sebep olan da yine akıldır. Aklın selim olmasına en büyük desteği gönül sağlamaktır. Gönül sahibi olmak demek hizmet ehli olmak demektir. Hizmeti halka yaparken aslında Hakk'ın bir lütfu olduğunu, hizmeti yine Hakka yaptığını bilmektir.

İnsanlara ve diğer yaratılmışlara Allah için hizmet edenlere ne mutlu. Onlar dünyada temiz bir hayat sürerken aynı zamanda ahiretlerini de güzel eyliyorlar. Kişinin kendi başına iyiliksever olması çok anlam ifade etmez. Tek başına çalışan bal arısı misaldir. Kendinde hikmetler gizli olan balın oluşabilmesi için Cem olmak, cemaat olmak yani kovana girmek gerekir. İşte o zaman maksat hasıl olur.

Sarı arı olmamak lazım. Allah bizleri insan olarak yaratmakla tıpkı bal arısı misali kılmıştır. Bunun dışında olmaya çalışmak insanlıktan uzaklaşmak demektir. Alvarlı Efe Hazretleri (Muhammet Lutfi) her duasında "Allahım bizleri insan eyle" diye yakarırımı.

Bizim milli ve dini kültürümüzün özünde "Eşref-i Mahlukat" olarak insan vardır. Medeniyet anlayışımıza "her şey adem için" görüşü hakimdir.

Hindistan'da kurulan Babür Hanedanlığı'ndan, Karahanlılar'a, Gazneliler'den, Büyük Selçuklu'lara, tohumları Söğüt'te atılan Osmanlılar'a kadar kurulan her devletin mayasında vakıf medeniyeti vardır. Tebası olan ve birbirinden farklı din, dil, ırk, kültür yapısına sahip insanları kendilerine Allah'ın bir emaneti olarak görmüş ve bunu da Hakk'a ibadet telakki etmişlerdir.

İslam'dan önceki medeniyetimizde temiz ilkelere sahip olan bu necip millet Müslümanlıkla şerefledikten sonra; Kuran'ın ve Hazreti Peygamberimizin (SAV) izinde kendisine ülküler koyarak "insanların hayırlısı insanlara faydalı olandır" prensibini benimsemiştir. Her idareci bir öncekinden dersler alarak hayırda yarışmışlardır. Belki iktisadi, idari ve askeri konularda zaman zaman kaymalar olsa da insani ve İslami hassasiyet her zaman korunmuştur. Bu hassasiyet sonuç olarak hayır kurumlarını yani Vakıfları oluşturmuştur.

Selçuklu ve Osmanlı Devletlerine baktığımızda bu güne kadar sınıf ve sahasını sayamayacağımız kadar çok vakıf kurmuşlardır. Değişik kaynaklarda 120.000 ile 140.000 arasında vakıf kurulduğu zikredilir. Bunların bazıları kurulup belli bir zaman hizmet gördükten sonra unutulmuşlarsa da pek çoğu hala Allah'ın izni keremi ile ve insanların ilgi ve ihsanlarıyla hizmete devam etmektedirler.

Müslüman insanın; hayır ve hasenat konusundaki hassasiyeti; insanların hayırlısı insanlara faydalı olan, malın hayırlısı Allah yolunda harcanan, Allah yolunda harcanan malın hayırlısı da en çok ihtiyacı olanı tespit edip, en yakından en uzağa doğru ihsanda bulunmasıdır.

Bizim kendi insanımızın, hemşerilerimizin maddi durumu ne olursa olsun bakış açıları bu olmalıdır. Yapacakları katkılar küçümsenmeden bunun "harmana" dönüşeceği bilinmelidir. Hz. Mevlana'nın tabiriyle "kendinde kaldın mı bir damlasın, denize karış ki, sen de deniz olasın." Düsturu ilke edinilmelidir. Her Çetmilinin, özellikle genç arkadaşlarımızın vakıf kültürünü kazanmaları noktasında çalışmalar yapmalıyız.

Maddi durumu iyi olan hemşerilerimizin öncelikle kendi vakfımıza destekte bulunmaları, bu kurumu gözetip kollamaları infak müessesesinin önemli bir geleceğidir. Bu aynı zamanda rehberimiz KUR'AN ın ve önderimiz Hz

üretmeye de devam edeceğiz.

Vakıf sevginin, saygının, özverinin adı olduğu gibi aynı zamanda hikmetin de adıdır. Hikmete Ram olanlara ne mutlu.

Vakfımız imkanları ölçüsünde faaliyetlerde bulunmaya devam ediyor. Her sene bütün hemşerilerimizin bir araya gelmesine vesile olan "Çetmililer Günü" kıymetini bilenler için ne güzel bir faaliyet değil mi? İnşallah ilk kutlanan günlerimiz gibi daha samimi, daha yerel, daha hatır- gönül ekseninde günler kutlama imkanımız olur.

Kendi alanında (yöresel dergiler içerisinde) her türlü imkansızlık ve engele rağmen, yayın hayatına devam eden Çetmi'nin Sesi Dergisi aslında bizim toplumumuzun

sayılarına kolayca ulaşmamıza vesile olan değerli kardeşim Ahmet Semerci'ye çok teşekkür ediyorum. Hizmetlerin devamı noktasında her zaman yanında olacağız. Ahmet'in çalışmaları takdire şayan, Allah hizmetlerini daim eylesin, sağ olsunlar...

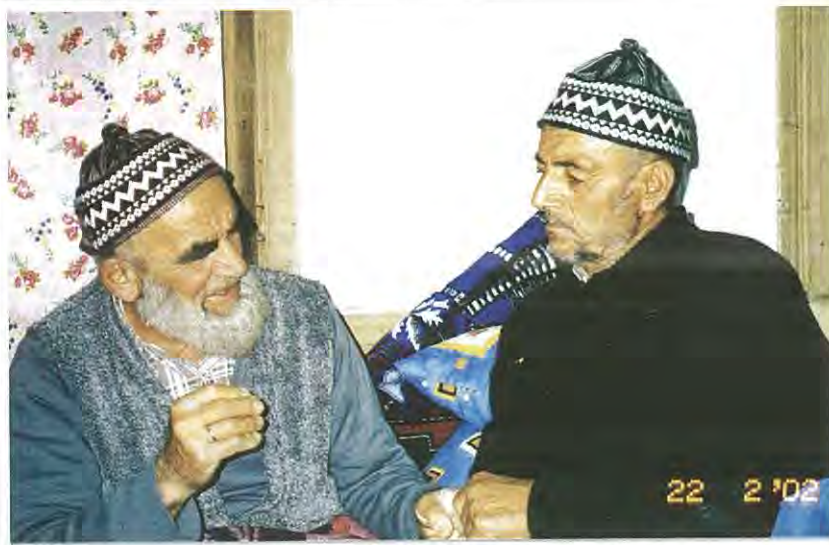
Vakfımızın öğrencilerimize yönelik vermeye çalıştığı burslar ilk günden bu zamana şükürler olsun devam ediyor. Bu konuda daha kalıcı hizmet verebilmek için "Burs Yönetmeliğini" gözden geçirip sadece üniversiteli gençlerimize değil, ilkökul seviyesinden başlayarak onlara sağlam zemin hazırlamak gayreti içerisinde bulunmamız şarttır. Büyük vakıfların eğitim politikasında talebe-vakıf münasebeti ilkökuldan başlıyor. O zaman insanlara vakfın, vakıf olmanın manası nakşediliyor. Çocuklar, gençler bir vakıf aidiyeti kazanıp bu hizmet ve gönül hal-kasını kopmaz-kırılmaz bir şekilde genişletme davasını güdüyorlar.

Daha önce vakıftan hizmet almış, okumuş, ekmeğini kazanmış kardeşlerimizin, kendilerinin olan bu hayır kurumuna sahip çıkmaları(fikirleriyle, maddi destekleriyle, her türlü faaliyette en azından orada görünmeleriyle) gerekir ki, bu hizmet kervanı menzile doğru yol alabilsin.

Kuruluşundan bu yana pek çok Çetmili gahrimen büyüğümüz yılmadan, yorulmadan bu yolda hizmet ettiler. Maddi, manevi eserler bıraktılar. Ahirete göçenleri rahmetle yad ediyor, sağ olanları saygıyla selamlıyorum.

Öncelikli kuruluş amacı eğitim olan vakfımıza kendimizi eğiterek alaka gösterelim. Aramızdaki küslükler ve anlaşmazlıkları şeytana rağmen sırtımızdan atıp kurtulalım. Özellikle zandan uzak durarak yöremizde, ilimizde bir ve beraber olalım.

70. sayımızda buluşmak dileği ve duası ile tüm hemşerilerimi ve okurlarımızı saygıyla selamlıyorum...



**ÇETMİ'NİN VAKIF İNSANLARINDAN;
Merhum Hacı Mustafa (Mustafa Özel),
Merhum Baki Çavuş (Baki Kılıçarslan)**

Muhammed (Sav) in de tavsiyesidir. Hatta emridir. Yani infak içten dışa genişleme modeliyle yapılan ilahi bir olgudur.

Vakıf kurumları insana (tüm tabiata hatta kainata) duyulan sevgi ve saygının kurumlaşmış halidir. Bu kurumların çoğaltılıp korunması insanımızın yaratılış gayesini bilmesiyle mümkündür. Bunu bize anlatan da ilahi mesaj olan Kur'an'dır. O'nun mensubu olan biz Müslümanlar da bu konuda her zaman en büyük değeri üretmişiz,

hafızası konumundadır. Şimdilik kıymeti bilinmese de yeterli destek (yazı, fotoğraf, şiir, reklam vs) verilme de bu hizmet gelecek nesiller için bırakabileceğimiz tek yazılı kaynağımız değil mi? Bu hizmeti bu güne kadar taşıyanlara, emeği geçenlere başta Kerim Bozdağ ağabeyim olmak üzere yazarlarına, şairlerine, habercilerine ve tüm emektarlarına şükranlarımı sunuyorum. Ayrıca Fransa'da ikamet eden ve Dergimizin internet ortamın da hemen hemen bütün

VAKIF PENCEREMİZDEN...



**ABDURRAHMAN
ÖNDER**

abdurrahmanonder@hotmail.com

Değerli Hemşerilerim;
Oldukça uzun sayılacak bir aradan sonra Çetmi'nin Sesi'nden size yeniden merhaba demenin mutluluğunu yaşıyorum.

Uzun ara dedim gerçekten de uzun bir ara. Onuncu Çetmi'liler Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü günü düzenlenmiş, programın birinci gününde mezarlık ziyaretini müteakip yapılan kurucular kurulu toplantısında görev değişimi olmuş 21 Ağustos 2004 tarihinde o günkü vakıf yönetimi olarak görevimiz fiilen sona ermişti ta ki 29.07.2014 tarihine kadar. Tamı tamına on yıl yirmi iki gün sonra yeniden nöbet tutmaya çağırıldık. Tabi ki yönetim kurulu olarak bu nöbeti zevkle tutacağız. Çünkü Çetmi'nin ve Çetmi'linin emrinde onlara hizmete devam edeceğiz. Bizden evvelki yönetim kurulu nerede

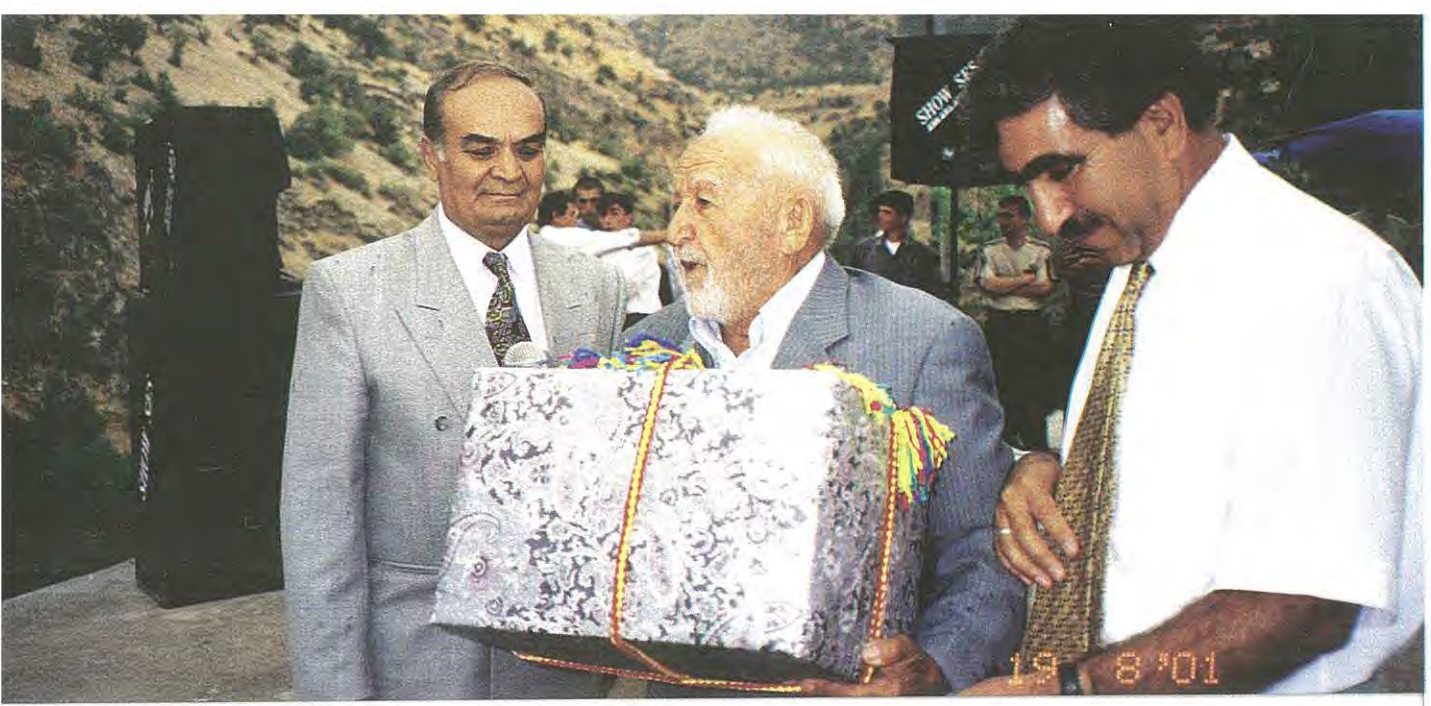
kalmışsa onların kaldığı yerden devam edeceğiz.

Öncelikle bu on yıllık süreç içerisinde vakfımızın yönetim kurullarında ve denetim kurullarında, illerde dergimizin ve vakfımızın temsilcisi olarak görev alan, onlara yardım eden, maddi manevi katkıda bulunan, dergimize yazılar yazan tüm hemşerilerimize teşekkür ediyorum. Hizmetlerinin daim olmasını diliyorum.

Hakkı teslim etmek adına bu genel teşekkürden sonra çok özel bir teşekkürüm olacak. Bu da tahmin edebileceğiniz gibi 2004 yılında halefim olan 29.07.2014' te de selefim olan önce Çetmi' ye iki dönem on yıl süre ile belediye başkanı olarak daha sonra da aralıksız on yıl sürede vakıf başkanı olarak hizmet etmiş olan sevgili ağabeyim olan Mehmet BALCI' ya kendisine teşekkür ediyorum. İkinci özel teşekkürümü bu yirmi yıllık süreçte Mehmet ağabeyin hep arkasında durmuş, ona sürekli destek olmuş kendisi köken itibari ile Çetmi' li olmamasına rağmen Çetmi' yi ve Çetmi' liyi benimsemiş onlarla hemhal olarak Mehmet

Ağabeyin bu hizmetleri yapmasında ona destek olmuş muhterem eşleri Nefise BALCI hanımefendiye ayrıca teşekkürler ediyorum.

Kurucular kurulu toplantısına katıldığımızda ne benim ne de biraz sonra sizlere isimlerini arz edeceğim çalışma arkadaşlarımda yönetim kurulunda görev alma gibi bir talebimiz ve hazırlığımız yoktu. Toplantı başladı, kurucular kurulu üyelerimiz lütfettiler şahsımı toplantıyı yönetmek üzere başkan seçtiler. Yönetim ve denetim kurullarının seçimi gündemin beşinci maddesinde idi. Toplantı normal seyri içerisinde devam etti. Beşinci maddenin görüşülmesine gelince vakıf başkanımız Mehmet ağabeye devam edip etmeyeceğini sordum. Devam etmeyeceğini söyledi. Konuyu kurucular kurulumuzun müzakeresine sundum. Kurucular kurulumuzun Bursa' da ikamet eden üyesi ve vakfımızın başkan yardımcısı olan değerli hemşerimiz Mahmut UÇAR Bursa' lı gençlerin yönetimle ilgili bir çalışmalarının olduğunu beyan etti. Kastedilen gençlerden Mehmet



ÜÇ MEHMETLER;
Mehmet Özel, Merhum Mehmet Özel (Karaman), Mehmet Balcı
7. Çetmililer Günü'nden bir kesit

BİRCAN' a sordum " öyle bir çalışma yaptıklarını, şu anda düşünmediklerini söyledi." Toplantıya katılan kurul üyelerine " düşündükleri isimlerin var olup olmadığını sordum." Bir cevap alamadım. Bunun üzerine " ben isim önermek istiyorum. Ona yetki verelim o da yönetimini oluştursun" dedim. Konya' dan Hüseyin Alp ÖZEL' i önerdim. Kendisi şartlarının başkanlık için uygun olmadığını fakat yönetim kurulunda yer alabileceğini söyledi. Daha sonra aynı öneriyi Antalya' da ikamet eden hemşehrimiz Mustafa ÖĞÜT' e yaptım. O da aynı cevabı verdi. Bunun üzerine haziruna yeniden sordum. Başka kim olabilir kime görev verebiliriz diye. Önce salondan bir ses çıkmadı. Daha sonra Antalya' da ikamet eden hemşehrimiz Hüseyin YILDIZ şahsıma yönelik " ağabey görev sana düşüyor" deyince bir an eski günlere gittim. Daha önce vakfın kurucularından olmam hesabıyla ilk yönetim kurulun-

da dokuz ay süre ile kurucu başkanlık yapmıştım. Ondan sonra İbrahim ağabey (TİKİR) ve Ramazan ağabey (AYVAT) başkanlığında oluşturulan yönetim kurullarından sonra iki dönem daha vakıf yönetiminde arkadaşlarımla beraber yeniden görev aldım.

Yeni isimler tarafından vakfımızın yönetilmesini çok istememize rağmen maalesef olmadı. Çetmi' liler Vakfının kurucular kurulu bize yeniden görev veriyordu. O anda vakfın kuruluş çalışmalarının yapıldığı yanılmıyorsa doksanlı yılların başında rahmetli kardeşim Hasan UYSAL Konya' da bir toplantı organize etmişti. Biraz sıkıntılı bir toplantıydı. Sözler veriliyor, arkası gelmiyordu. Gerginlikler yaşıyorduk. Daha vakfı kuramamıştık. Bir telefon kulübesinde Mustafa AKKOCA ağabeyle ahitleşmemiz aklıma geldi. Birbirimize söz vermiştik. Vakıf bize ne zaman ihtiyaç duyarsa o zaman emrinde olacaktık.

Tabi ham dolsun vakıf kuruldu, üzerinden yirmi sene geçti, yeniden bizim hizmetimize ihtiyaç duyuldu. O anda kendi kendime " Sen bu sözü yirmi beş sene evvel verdin!" dedim. Kendimi toparladım. Kurucular kurulunun çok kıymetli üyelerine sordum. " Benim vakıf başkanı olmamı isteyenler ellerini kaldırsınlar?" Gördüğünüz gibi sandık yok. Açık oy açık sayım. Önce bütün eller kalktı. Açıkçası duygulandım, o mübarek ellerin sahiplerine teşekkür ettim. Çünkü benim ve yeni yönetimde görev alacak arkadaşlarımdan daha çok sevap almaları için fedakarlık yapıyorlardı. Elbetteki böyle bir topluluğa ancak teşekkür edilir. Bize görev veren kurucular kurulumuza, kalkan ellere bir kez daha teşekkürler.

Arkasından yeniden salona döndüm. Hemen yönetim kurulunu oluşturalım dedim. Sizin verdiğiniz görev başım üstüne bende size görev veriyorum. Sizde görev almaya hazır olun

dedim. Hemen sağımdan başlayarak saymaya başladım. Kapiya yakın Hüseyin YILDIZ ile Halis UÇAR oturuyordu önce onların ismini söyledim. Arkasından onlara Hüseyin Alp ÖZEL ile Mustafa ÖĞÜT' ü ilave ettim. Bunlara salonda bulunmayan Hulusi BOZ ile Ömer KOÇ' u ekledim. Değerli hemşerilerim işte Çetmi' liler vakfının yeni yönetim kurulu böyle oluştu. Önce isimlerini sıraladığım çalışma arkadaşlarıma var mısınız? Diye sordum hepsi varız dediler. Bu şerefi benimle paylaştıkları için bu isimlerini saydığım kardeşlerime, can dostlarıma, yol arkadaşlarıma da bundan evvel yaptıkları ve bundan sonra yapacakları hizmetleri için teşekkür ediyorum, sağ olsunlar var olsunlar. Toplantıdan sonra da Hulusi ve Ömer' e tebliğ ettim. " Yeni göreviniz hayırlı olsun. Kurucular kurulu sizi Çetmi' liler Vakfı yönetim kurulunda görevlendirdi." Dedim. Onlarda hayırlı olsun dediler.

Kurucular kurulumuz ayrıca Hasan Ali YEŞİL, Ramazan YERLİKAYA, Yakup YAZICI, Fahrettin KORKMAZ ve Ahmet KOÇ' u da denetim kurulunda görevlendirdi. Onları da tebrik ediyorum onlarında yeni görevleri hayırlı olsun. Arkasından Çetmi' liler günü programı içerisinde halef-selef yönetim kurulları bütün Çetmi' lilerin gözü önünde birbirleri ile kucaklaşarak devir teslim yaptılar. Çünkü biz birbirimizin rakibi değiliz. Biz ve bizden evvelki hiçbir yönetim kurulu birbirini rakip görmedi. Görmeyecek ve görmediler. Hizmet yarışı devam etmeli, yorulanlar, dinlenmek isteyenler veya biz bu iş-

ten yeterince sevap kazandık, biraz da başka arkadaşlarımız, kardeşlerimiz Allah indinde daha çok sebeplensin, sevap kazansın diyenler yerlerini yeni yönetimlere bırakmalı. İnaniyorum bizimkide böyle oldu.

Vakıf hizmetleri devam edecek. Burslar verilmeye devam edecek(keşke daha çok verme imkanımız olsa) Günler düzenlemeye devam edecek. Vakfımız 2013- 2014 öğretim yılında 55 Çetmi' li veya Çetmi kökenli öğrenciye ön lisans ve yüksek lisans seviyesinde burs vermiş. 2014- 2015 eğitim ve öğretim yılında verilecek burslar için müracaatlar devam ediyor. Bildiğiniz gibi burs miktarları ve kime hangi evraklarla müracaat edileceğine dair bilgiler mesaj olarak tüm hemşehrimize gönderildi.

Yönetim kurulumuzda 11.08.2014 tarihinde Konya' da vakıf merkezinde ilk toplantısını yaptı. Bu toplantıda görev bölümü de yapıldı. Buna göre Antalya' da ikamet eden değerli hemşehrımız Mimar Mustafa ÖĞÜT vakfımızın başkan yardımcılığı görevine getirildi. Konya' da ikamet eden hemşehrımız İnşaat Mühendisi Hulusi BOZ vakfımızın muhasip üyesi oldu. Yine Konya' da ikamet eden sanatçı Hüseyin Alp ÖZEL hem Çetmi' nin sesi dergisinden sorumlu yönetim kurulu üyesi, hem gençlikten sorumlu üye aynı zamanda da dergimizin genel yayın yönetmenliği görevini Kerim Bozdağ kardeşimizle birlikte yerine getirecektir. Diğer yönetim kurulu üyelerimiz vakıf organizasyonları ve vakfa gelir getirici faaliyetlere ağır vereceklerdir.

Değerli hemşehrım; hizmetler devam edecek vakıf nerede olursa olsun Çetmi' nin ve Çetmi' linin yanında olacaktır. Bildiğiniz gibi bizim vakıf sözleşmesine göre Çetmi Belediye Başkanı Çetmi' liler vakfının seçilmeden görev yapan üyesiydi. Bizim Osman başkanın mensubu bulunduğu partinin belediye başkanlarına bu tür görevleri almaya izin vermediği için vakıf yönetiminde yer alamamıştı. Biliyorsunuz o da ilçeye belediye başkanı oldu. Yine bildiğiniz gibi Büyükşehir belediye yarası değiştiği için artık Çetmimiz Taşkent ilçemizin mahallesi oldu. Onun için muhtarımız Mehmet SEÇEN' de vakıf yönetim kurulumuzun fahri üyesi ve Çetmi' deki elimiz, kolumuz olarak görev yapacak.

Değerli hemşehrım bundan sonra size Çetmi' den Çetmi' liden haberler vereceğiz, vakıf başkanı olarak mümkün olduğunca hemşehrilerimizle bir araya geleceğim. İlk ziyaretim İzmir' li hemşehrilerimle olacak. Onların Kasım 2014 toplantılarına katılacağım. Tabi ki onu diğer illerimiz takip edecek.

Bütün bunları yaparken en başta Türkiye Cumhuriyetinin 62. Hükümetini kuran başbakanımız sayın prof. dr. Ahmet Davutoğlu' nu da ziyaret etmek istiyoruz. Kendilerini telgraf göndererek tebrik etmiştik. İnşallah bizzat ziyaret ederek de tebrik etmek hem de 2015 yılında yapacağımız Çetmi' liler gününe davet edeceğiz.

Bir sonraki sayıda buluşmak dileğiyle hepinizi selam, saygı ve muhabbetle kucaklıyorum. Allah' a emanet olun. Hoşça kalın.



ŞÜKRÜ KARACA

gazisukrukarakac@gmail.com

Millet ve toplulukların en küçük nüvesi, aile dir. Aileyi meydana getiren fertlerin tesanüdünü sağlayan, yâni bir arada tutan yeğâne unsur, hiç şüphe yoktur ki, biyolojik faktörlerle beraber manevî değerlerdir; sevgidir, hürmettir. Bu kan bağıyla "**sevgi**" ve "**hürmeti**" bizim insanımıza ilk telkin edip, öğretim ve eğitimi sağlayan da, aile büyükleri olan baba ile anne dir. Şu halde, kısaca bizim ilk "**muallim**"lerimiz, ebeveynimiz olmaktadır. İşte bu cihetden de hürmete lâyıktırlar. Bizim medeniyetimizi ilminin imbiğinden geçirerek "**rafine**" eden, ve insanımızı gâyet iyi tanıyan İtalyan (Hayır! İtiraz ediyorum; Türk) Türkolog **Anna Masala**:

"-Bana göre dünyanın bütün ülkelerinin Türk nine ve dedelerine ihtiyacı vardır." der. Bu ifade, cihânşümul bir medeniyetin ve o medeniyetin yaratıcı sahibi olan Türkün hakkını teslim ve tescil etmektedir.

Bugün milletimizin fevkalâde kalabalık olarak yaşadığı yerler olan şehirlerimizde yaşayan insanımızın iç ve dış dünyasına baktığımız zaman, yaşı otuzbeş den aşağıda olanların yarısından pek çoğunun o "**nine**" ve "**dede**"lerin tedrisat ve feyzinden nasip alma-

mış; bırakınız "**Türk**" olup olmayışını, herhangi bir milletin mensubu olabilmesine dahi pek çok delil aranacak; dış kısımları yağlı, ama içleri küflenmiş kafalara sahip; mağara devri insanların yanında bile ilkel ve iptidai varlıklar olduğu anlaşılabacaktır.

Millî medeniyet hayranlarına ıstırap veren bu tablonun yeğâne müsebbibi, hiç şüphe yoktur ki, "**maarif**" dir. Bizim maarifimiz, -Misisipi nehrinin uzunluğunu, Everest Tepesi'nin yüksekliğini; eski Yunan Filozoflarını öğretip, sistemyle de dünya futbolcuları ile popolarının yakinen bilinip bunlara özenilmesini sağlamıştır; lâkin- yüksek medeniyetle cihâna hükmeden kendi millî değerlerimizden nasiplenmemiş, târih şuurundan mahrum; beş-altıyüz kelimeyle, yetmeyince "**artı**" ve "**eee..**"ler ilâve ederek konuşan cahiller ordusu yetiştirmiştir. Evlerine en güzel "**büfe**" ve koltuk takımlarını alıp, her yıl otomobilinin ve cep telefonunun marka ve modelini değiştiren aileler, bu ihtiyaçları için sarf ettikleri para miktarının binde birini kitaba ayırıp da, cihân devletine kavuşmak emeliyle yüksek kültür sahibi olmak için harcamıyorlar!.. Birakalım bu yüksek "**ülkü**" için lüzumlu olan binlerce kitaba malik kütüphane-

yi, hiç olmazsa bir "**sözlük**" (lüğat), veya bir "**Ata sözleri**" kitabı alıp da, insan zaman zaman merak edip içine bakmaz mı?

Cebindeki Amerikan sigarası ile, -bir teknoloji harikası olan ve- fiyakayla elinde taşıdığı cep telefonunun cemiyet içerisindeki içtimaî ve ilmî seviyesini artırıp yükselttiğini sanan bu zavallılar, bir anne ve baba olarak evlâtlarına, toplumu millet yapan tarih, edebiyat, coğrafya, içtimaiyat (sosyoloji); intişarından bu yana bunca zaman geçmesine rağmen hâlâ yanlış anlamaya devam ettiğimiz din; örf ve an'aneden ne verebilirler?

Maarif ordusu, insan kitlelerini ilim ve silâhlı ordudan müteşekkil yüksek ahlâk, seciye ve fazilet sahibi millet haline dönüştüren en büyük ordudur. Bu ordu, toplumları yüksek millî kültürle mücehhez millet haline getirerek san'ayi ve teknolojiye muasır milletlerin üzerine çıkartıp, cihâna hükmeden bir millet oluşturur. Kısacası, cihânın ve insanlığın efendisi yapar.. Lâkin, gel gör ki okumayan, kendisini yenilemeyen, fosile dönüşmüş bir öğretim ve eğitimcinin ne kendisine, nede millet fertlerine hiç bir yararı ve hayrı dokunamaz! Tam aksine, millî bünyeyi kemiren zararlı bir unsur haline gelir!..

Sahi, bu acaip kılık ve kıyafette bürünmüş, yontma taş devri canlılarına bile rahmet okutan hilkat garibelerini kim yetiştirdi? Belediye otobüslerinin içinde ve duraklarında etraflarında kendilerine ma'nidar ma'nidar bakanlara dahi aldırmadan sevişen; kucaklarında yığın yığın kitap (ne kitabıysa, çünkü kitap insana fen ilimleriyle beraber ahlâkı ve fazileti; ar ve hayayı da öğretir); çenelerinde üç-beş tüy; kulaklarında da iki-üç küpe taşıyan, iç tarafları küflenmiş lâkin dışı yağlı ve çöpçü süpürgeleriyle taranmış kafalara sahip acayip kılıklı bu gençliği kim yetiştirdi? Mes'ulü kim?.. veya kimler? Anne-baba mı?.. Öğretmen mi?.. İmam mı?.. Ve

cem'iyeti meydana getiren bizler miyiz? Sahi, kim kulaklarına taktıkları elektronik cihazlardan devamlı olarak, uçları kamyon kasalarından veya römorklardan sarkmış beton ve asfaltda sürüklenen bir inşaat demirinin çıkardığı sese benzeyen **"tas-tus.. Tas-tus"** seslerini dinleyen; ne söylediğini anlamadığı halde ecnebi müzik sevdalı; ses ve söz (güfte) güzelliği ile ahlâktan mahrum -aksine diz boyu rezillik sergileyen- popçu hayranı bu gençliği kim eğitip, yetiştirdi?

İşyerlerine yabancı isim verenlerin cahilliğine ve ruh köleliğine bakın ki, üstelik hem yazılış yanlış, hem de görkemli levha ve tabelâlarla bunları marifetmişcesine ilân eden işyeri sahibi insanlar ile, bunlara çalışma ve işletme ruhsatı veren Belediye, Sağlık ve Ticaret Bakanlığı memurlarını kim yetiştirdi? Emperyalizmin ve sömürgeciliğin ifadesi olan bu isimlere sahip işyerlerinden alışveriş yapanları kim eğitip öğretti?..

Bir yıl içerisinde, **"Büyükşehir"** hüviyetine sahip şehirlerimizin Millî Kütüphane'lerini, anlı şanlı Futbol takımlarımızdan(!) her hangi birisinin sadece bir müsâbakasını seyretmeye gelen taraftar sayısı kadar okuyucu ziyaret etmiş midir?

Milletin umuruna talip olmuş, şahsî hava ve heveslerinin peşine düşmüş iktidar heveslisi iktidarsızları memleketimin ve milletimin başına musallat edenler kimler?

Tanrım.. bunlar hangi ülkede; hangi milletin okulunda ve kimler tarafından yetiştirildi?..

Her il ve ilçede bir üniversite'nin açılması, yüzlerce Ortaöğretim'in artması elbette muhteşem bir hadise; lâkin millî ahlâk ve etik düşüncenin gözardı edildiği bir eğitim sistemi, millî bünyede onarılmaz yaralar açacaktır. Bu düşüncemizi, aziz vatan topraklarımızda her gün artıp çoğalan hırsızlık, cinayet, ırza geçmek, rüşvet, soygun.. gibi vakalar doğrulamaya yeter de, artar bile. Millî ülküden uzak; ke-

limenin tam manasıyla, tam bir "serseri" haline getirilmiş sokaklardaki gençliğe nazar etmekle de, bu çok acı hakikati anlamış olacağız.

"Millî Ülkü" dedik; bunu kim verecek? Kubbenin tepesindekiler ile bir üst âmîre hoş görünmek için **"dalkavuk"**luk yapanlar mı? Kendilerinin bile inanmadıkları **"yalanlar"**ı söyleyenler mi? Altmış beş yıldır niçin bir **"Atatürk"** daha yetiştiremedik? Veya, niye yetiştirmiyor? Bırakalım o yüksek deha sahibi olan Atatürk'ü, O'nun etrafındaki **(Gökalt, Karabekir, İnönü, Zeki Velidî Togan, Fevzi Çakmak, Rauf Orbay, Fuat Köprülü)** gibi) aziz insanları bile yetiştirememiş bir milletin istikbalini merak -hayır, tahmin- ediyorum! Efendiler, istiklâl ve hürriyetimizi şeksiz şüphesiz borçlu olduğumuz Atatürk'ü ve etrafındaki devlet kurucuları olan o **"Devlet-i hikmet"** sahiplerini, beğenmediğimiz ve küfretmeye devam ettiğimiz şanlı geçmişimiz olan **"Osmanlı Türk Cihân Devleti"** yetiştirdi!.. Bunu anladık mı? Veya anlayabildik mi?

O, Osmanlı Türk Cihân Devleti ki, tarifini, kendisine sorulan bir soru üzerine:

"-Sırrını çözebilmiş değilim. 16. Asırda Filistin'in Sosyal yapısı üzerinde çalışırken öyle kayıtlar gördüm ki, hayretler içerisinde kaldım. Osmanlı, üç yıl sonra bir köyden geçecek askeri birliğin ögle yemeğinden sonra yiyeceği üzümün nereden geleceğini plânlamıştı. Her halde Osmanlı, devlet olarak insanlığın en muhteşem harikasıdır." diyen Erlanyen Üniversitesi Profesörlerinden Hutterroht'un ifadesinde bulan Türkün **"muhteşem harika"**sıdır.

Okumamak, bize bir **"Cihân Devleti"** kaybettirdi... İrfan ve eğitim damarları kurumuş olan milletler, behemehal bir başka milletin kölesi olarak, ilelebed yok olup gitmeye mahkumdurlar. Bu hakikate, gün gelip, inanmayanlarda inanacaklardır.



Dergimiz yazarlarından Sayın Şükrü Karaca, 2. Çetmililer Günü'nde Çetmililere hitap ederken...

BİR KERE BİLE DENSE...



DR. ALİ ÖZEL

doktoraliotel@gmail.com

İşte bu kargaşa sırasında içerisi gözükmeyen sığınanın içinden iliklerden, yüreklerden sökün eden bir bayan çılgılığı duyulur. Çılgılık bir kerelik 'YA ALLAH' der. Komutan hemen bir aydınlatıcı bulmalarını emreder. Kimsenin asla yerinden kıpırdamayacağını, kıpırdayanı oracıkta idam edeceğini sert bir şekilde ihtar eder. Komutan, yumuşak bir tavırla Allah diye bağırmanın kim olduğunu sorarsa da cevap alamaz.

Bu yazımızda tarihi bir olaydan bahsedeceğiz. Yazıyı okuyunca göreceğiniz üzere, tarihi olduğu kadar da çok ilginç. Bahsedeceğim olay ikinci dünya harbinde geçtiği için, bu savaşa da teğet kabilinden de olsa değinmemiz gerekecek. Zaten iki dünya savaşı ile ilgili kütüphaneler dolusu kitaplar yazıldığı için, fazla kafa karıştırmamızın da bir anlamı yok.

Birinci dünya harbinde Almanya, Avusturya ve Osmanlı devleti bir yandaydı ki bunlara mihver devletleri denmiş. Öbür tarafta ise İngiltere, Fransa ve İtalya vardı. Bunlara da İtilaf devletleri demişler. Dört yıl süren ve zorlu devam eden birinci dünya harbinin sonunda Almanya ve Avusturya sadece mağlup oldu. Dört kıtaya hükmettiği sanılan Osmanlı devletimiz ise mağlubiyetten bin beter tarih sahnesinden silinme tehlikesi ile baş başa kaldı. Küçüle küçüle Anadolu da bir noktacı haline getirildi. Bu noktacıktan Türkiye Cumhuriyetinin ne zahmetlerle kurulduğu hususlarına girmeyelim.

Birinci cihan harbinden sonra Avrupa devletleri ve bilhassa Almanya, İngiltere, ve Fransa ekonomik, teknolojik ve bilhassa harp alet ve edevatı yönünden inanılmaz

bir atılım yaparlar. Bu arada Japonya da boş durmaz, tabii Rusya da. Ekonomik kalkınmasını tamamlayan, savaş silahlarını da depolayan Almanya, birinci dünya harbindeki yenilginin öcünü de hesaba katacak ve o zaman, başbakan olan, kabına kapağına sığmaz, Alman ırkının üstünlüğünü de savunan deli dana durumundaki Hitlerin gayreti ile Almanya, Avrupa kıtasına hakim olma sevdasına kapılır.

Ve Hitler ilk olarak 1939 da Polonya ya saldırır ve ikinci dünya savaşı fiilen başlamış olur. Saldırı havadan bin uçak ve karadan binlerce tank ile yapılır... Daha o yıllarda böylesi güce kim dayana ki Polonya dayansın, yani Polonya Hitler ordusunun dışının kovuğuna bile yetmez. (Bir ordunun binlerce uçağı ve tankı, bundan yetmiş beş sene önce bile savaş alanına sürmesi nasıl bir güç acaba. Hiç bir İslam devleti, bunca zaman sonra dahi, uçak ve tanktan vazgeçtik otomobil dahi yapamadı. Yapıldı sanarlarda başkalarının himaye ve kontrolünde İslam ülkeleri yöneticilerinin tek yaptıkları Kur'an'ı ve yüce Peygamberini siper ederek hile hurda, yalan dolan, çalma çırpma,... Daha önemli başka bir marifetleri de insanları boğazlayıp kanlarını içecek, çıkarıp kalplerini yiyecek ve tertemiz Müslüman kızlarını fuhuş batağına atacak bunları yaparken de Allah'ın adını kullanacak kadar en alçak, en sefil terör alçaklarını yetiştirmek. İslam ülkelerine ve bilhassa orta doğuda İslam geçinen katillerin işledikleri iğrendirici cinayetlere bakılırsa her şey apaçık görülür)

Avrupa, Polonya felaketi ile sarsılırken, Hitler Hollanda ve Danimarka'yı da ham ediverdi. Belçika akıllı davranır. Hitler orduları karşısında un ufak olacağını bildiği için, hiç olmazsa şehirlerim ayakta kalsın diye kendiliğinden teslim olur. Hitler, Avrupa kıtasına hâkim olma fikrini bir saplantı haline getirdiği için iyice azgınlaşır ve Fransa ya saldırır. Fakat Fransızlar rahat, onlara göre dünyanın en mükemmel savunma hattını yapmışlardır. Ve Hitler orduları o hatları geçip

asla Fransa'yı işgal edemeyecektir. O muazzam savunma hattına ve Fransızların hakkıyla direnmelerine rağmen, Almanlar Fransa'yı da işgal ederler.

Alman orduları, kendileri için bir çerez mesabesinde gördükleri balkanlara yönelir. Oraları da ham eden Alman ordusu İngiltere'ye göz diker. Fakat bu sefer işler biraz zor. Çünkü İngiltere bir ada devletidir. Savaşın önce havada geçmesi lazım. Önce havadan ezilecek ki, karadan işgal edilebilsin. Hava savaşı bir aydan fazla sürer. Londra ve Berlin'de taş üstünde taş kalmaz. Hele Berlin küllüğe döner. Antlaşma yapılarak İngiltere işgal belasından kurtulur.

Hitler bir yandan da kendini Napolyon sandığından, onun yolunda gidip Rusya'yı işgale yeltenecektir. Hitler düşüncesizlik edip Rusya'ya kış mevsiminde saldırmıştır. Oysa kış mevsimi Rusya'nın savunmasına en mükemmel ve tabi bir destektir. Napolyon da aynı hatayı yapmıştı. Alman orduları dondurucu soğuktan, onca çabaya rağmen Moskova'ya bile yaklaşamamışlar. Nede olsa yıpranmış Alman ordularına karşı Rusların, binlerce zinde askeri, binlerce tank ve uçağı cepheye sürünce, Almanlar Rusya'yı terk etmek zorunda kalırlar. Bu arada Musolini de Hitler'e heveslenip Fransa'nın güney kıyılarına saldırır. Çünkü İtalyanlar'da eski Roma imparatorluğunu canlandırıp, Roma topraklarını İtalya'ya katmak istiyor. Ne var ki, bu işler istemek ve hayal kurmakla olacak işler değil.

Hitler'in Avrupa'yı Japonların da uzak doğuyu hakimiyetleri altına alma çabaları varken, dünyanın öbür ucundaki Amerika kahrolmakta ne yapacağını bilememektedir. Çünkü dünya hakimiyeti elden gitmek üzeredir. Oysa şu andaki uydurma Yahova Tevratı, dünya hakimiyetinin Yahudilere, yani Siyonistlere ait olduğunu, bunda Amerika demek olduğunu bildirmektedir. Onun için Amerika ne edip etmeli savaşa katılmalı, Tevrat'ın emrini yerine getirip dün-

ya hakimiyetini kimselere bırakmamalıdır. Bunun içinde Amerika bir şekilde savaşa girmelidir. Ama nasıl, durup dururken de kavgaya girilemez ya...

Bu arada Amerika, Japonların Amerika ya olan düşmanca tutumundan faydalanacaktır. Bunun içinde, yüzlerce Amerikan ajanı Japon halkını Amerika'ya savaş açılması için ikna edecektir. Zaten Japon hükümeti de Amerika ile savaşa heveskar olduğundan, Amerika'da muradına ermiş olacak ve Japonlar Amerika'ya harp ilan edeceklerdir. Japonların ilk hedefi Amerikan deniz gücünü vurmaktır. Amerika deniz gücü ağırlıklı olarak PEARL HARBUR limanındadır. İşte Japonlar bu limanı vuracaktır. Fakat Japonların bu kararı da Amerikan ajanları tarafından kurgulanıp hazır-

lanmış-



ya Japonların her hareketi ajanlar tarafından saniye saniye izlenmekte, hatta saldırının saat ve dakikası bile bilinmektedir.

Bu arada Amerika adı geçen limanı çoktan boşaltmıştır. Savaş gemilerini alıp yerlerine işe yaramaz hurda gemilerle, büyük gemi maketleri koymuşlar, içlerini de Müslüman zenci askerlerle doldurmuşlardır. Japonlar saldırıp limanın altını üstüne getirmişler ise de nafile. Amerikanın savaşa girme kararı yanında hiç bir maddi zarara uğramamıştır ve savaşa girme hakkına kavuşmuştur. Olan zavallı Müslüman zenci askerlere olmuştur. Ve

Amerika fiilen ikinci dünya savaşına girmiştir.

Amerikanın savaşa girmesi ile ikinci dünya harbinin çehresi hemen değişmiştir. Rusya ile bir olan Amerika öncelikle Hitleri bertaraf etmiş ve Almanya fiilen işgal edilmiştir. Sonra Amerika Japonya'ya yönelmiştir. Dünya tarihinde ilk defa atom bombasını Amerika Japonlara karşı kullanmıştır. Ve Japonları ancak bu şekilde durdurabilmiş ve Japonya'yı kayıtsız şartsız teslim olmaya zorlamıştır. İkinci dünya savaşı tarihin kaydettiği en ölümcül savaş olarak kabul edilmektedir. Elli milyondan fazla insanın öldüğü, çok daha fazlasının yaralanıp sakat kaldığı, bazı ülkelerin tarih sahnesinden silinip, yeni ülkelerin oluşturulduğu, onlarca şehrin ve yüzlerce yerleşim birimlerinin çöplüğe döndüğü, milyonlarca insanın aç ve sefil kaldığı, hastalıklardan kırıldığı bir insanlık ayıbı olarak kabul edilmektedir.

İkinci dünya savaşına teğet geçelim derken, olayların etkisinde kalıp nerdeyse içine dalacaktık. Şimdi anlatacağım ibret dolu olaya geliyoruz. Almanya - İngiltere savaşında Berlin'in yakılıp-yıkılıp küllüğe döndüğünü söylemiştik. Ruslar şehri işgal edince yıkım işini bir daha gerçekleştirirler. Kısım sağlam kalan Alman milli savunma bakanlığına kullanırlar. Gönüllerince Berlin'i bir daha elekten geçirirler. Fakat bu arada eğitilmiş köpekler binayı bir türlü terk etmeyip, havlaşıp dururlar. Köpeklerin bu gayretleri oralarda canlı insanların olduğuna işaret sayılıyor. Binanın geniş bahçesi aranmaya başlanır. Ve bir köşede yere açılan bir demir kapı görülür. Kapıyı kırıp içeri giren askerler bir tünelle karşılaşır. Tünelde devam eden askerler çok muhkem bir demir kapı ile karşılaşılır. Yerin altı karanlık. Ne bir ses nede de bir nefes var çıt yok.

O muazzam kapı bir şekilde parçalanır. İşte bu sırada acı çığlıklar, yalvarıp yakarmalar başlar. İçeriden, 'biz bu bakanlıkta çalışan bayanlarız, burası bir sığınak, sır

biz bayanlar için yapılmıştır, teslim oluyoruz, lütfen bizlere kıymayın' yalvarışları, yeraltında adeta bir deprem sarsıntısı yaratır. Kin ve nefret yumağına dönen Rus askerleri böylesi çılgınlıkları yalvar yakarları duyma hislerini çoktan kaybetmişlerdir.

Böylece çok acımasız bir kıyım başlar. Bu bir can ve AR-NAMUS vahşetidir. Ağlaşmalar, bağırıp, çağrışmalar - inleyip sızlamalar acı feryatlar, yeraltında yeni sarsıntılar, depremler yaratmaya devam eder.

İşte bu kargaşa sırasında içeri si gözükmeyen sığınağın içinden iliklerden, yüreklerden sökün eden bir bayan çılgılığı duyulur. Çılgık bir kerecik 'YA ALLAH' der. Komutan hemen bir aydınlatıcı bulmalarını emreder. Kimsenin asla yerinden kıpırdamayacağını, kıpırdayanı oracıkta idam edeceğini sert bir şekilde ihtar eder. Komutan; yumuşak bir tavırla Allah diye bağırmanın kim olduğunu sorarsa da cevap alamaz. Tekrar sorar yine cevap yok. Komutan sertleşir ve şayet söylemezseniz hepinizi bu vahşilerin insafına terk edip çekip gideceğim der.

Oradan bir bayan bendim efendim, fakat kutsallarım üzerine yemin ederim ben asla Müslüman değilim der. Çünkü o aralar Rusya'da Müslümanım demek, idam ilmiğini boynuna geçirmek demektir. Komutan Türkçeyi nerede nasıl öğrendiğini sorar.

Kadın babasının on beş sene İstanbul'da diplomat olarak bulunduğunu, İstanbul'da doğduğunu ilkokulunu, İstanbul'da okuduğunu, okulunun Fatih semtinde denize doğru inen bir yerlerde olduğunu söyler. Bunun üzerine komutan aynen anlatmaya devam etmesini ister. Kadın, okula giderken dar bir sokaktan geçirdim diye devam eder. Geçtiğim sokaktaki bir evden haftanın bazı günlerinde tempolu, ve muntazam Allah sesleri gelirdi ve mahalleli de huşu içinde evin etrafına toplanır yine huşu içinde, bu Allah-Allah yakaşlarını dinlerlerdi. Bu Allah yakaşlarının manasını bilmiyordum, fakat çok hoşuma gittiği için o sokakta adımlarımı yavaşlatır, daha çok dinlemek isterdim, der. Ve şu içinde bulunduğum ortamda, hiçbir şey düşünemeyen, tek aklıma gelen bağırarak ve yüreğimden sökülerek gelen O Allah kelimesi oldu. Anlamını bilmiyordum der. Allah kelimesine bir kurtarıcı olarak sığındığını söyler. Komutan hemen yaralıları sağlık bölümüne nakleder ve seksen beş kadını koruması altına alarak hayatlarını kurtarır. ÇÜNKİ KOMUTAN RUS ORDUSUNDA GÖREV YAPAN MÜSLÜMAN BİR ÇEÇEN SUBAYDIR.

Savaşın bitiminden sonra Amerika ve Rusya'nın kontrolünde Federal bir Alman devleti kurulur. Yeni kurulan devlet, Allah

diye bağırın kadını, iyi Türkçe bildiği için İstanbul konsolosluğuna tayin eder. Konsolos kadın, makamına yerleştikten sonra yaptığı ilk iş Fatih semtini ziyaret etmek olur.

Semt yerinde duruyor ama okula gelip gittiği sokağı bulamaz. Neticede birkaç kişiye sorarak sokağı bulur. Sokak da aynı sokak, bir değişiklik yok deyip, okuduğu okul yönünde yürümeye başlar. Sokağın o bildik yerine gelince yine her zamanki esrarlı yada büyüleyici dediği sesi duymaya başlar. (Kadın o günde orada zikir olması benim için Allah'ın bir lütfu idi diyor.) Konsolos kadın yanındakilere izin verir. Zikir edilen yerin kapısına varır. Görevliye kendini tanıtır ve zikri izlemek istediğini söyler. Şeyh den izin alınır ve kadın içeri girer. Görevli bu yabancı kadının oturması için sandalye telaşına düşerse de misafir bir kenara oturur. Hoca zikri kesmez devam eder. Dervişler gözlerinde yaş, gönülleri hangi alemler de bilinmez, Allah'ın zikriyle kendilerinden geçmişler... Kadın tarif edilemez duygular içersinde olup bitenleri seyre dalar. Gözlerimden yaşlar boşanacak, kendimi zor tutuyorum, bir devletin görevlisiyim gözü sululuk emek yakışık almaz diye düşünüyorum diyor, konsolos kadın göz yaşlarını tutar.

Zikir bittikten sonra şeyh ve dervişler kadını saygı ve sevgi çemberine alırlar. Kadın, hala ağlamamaya çalışırken, bir yandan da sorularla mantıklı bir cevap verebilmenin telaşındadır. Nihayet kendini toparlayan kadın: Sizler hepiniz cennetliksiniz der. Şeyh kızım bu sonuca nasıl vardıysanız bizleri çok sevindirdiniz diye sorunca başından geçen olayı kısaca anlatır. Ve kadın ben manasını bile bilmeden bütün benliğimle bir kere ALLAH dedim. O, kelimenin yüzü suyu hürmetine Yaradan, seksen beş kadının canar ve namusunu garantiye aldı. Oysa sizler bu kelimeyi binlerce defa inanarak ve bilerek söylüyorsunuz, daha ne olsun ki der.



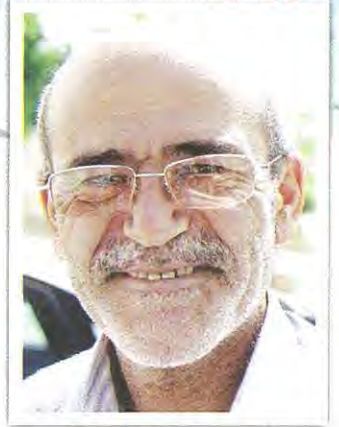
Çetmimizin fahri imamlarından; İhsan'ın Ahmet Hoca (Ahmet Yazıcı), Kadir Osman Hoca (Osman Tekeoğlu)



SEYRET YEMEĞİ...

ŞEREF ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com



Sevgili Dostlar: Hepimizin bildiği 'Seyret Yemeği' Çetmi'de halen yaşatılan güzel geleneklerimizden biri. Dini bayramların birinci günü her mahallede, o mahalle sakinlerinin uygun göreceği bir yerde komşuların bir araya gelerek yedikleri toplu yemeğin adıdır. Ramazan Bayramında Bayram Namazından hemen sonra, Kurban Bayramında İkinci namazından sonra yenir. Kurban Bayramında ikinci namazı sonrasına kalması, kurbanların kesilip etlerin hazırlanması için herhâlde.

Önce, mahalle ileri gelenlerinin önderliğinde sergiler serilir, yer sofraları kurulur. Sonra herkes evinden getirdiği yiyeceği sofraya koyar. 'Katık karıştırma' usulü özellikle gözde yemekler sofrada sık sık yer değiştirerek hemen herkese nasip olması sağlanır. Bu güzel adet komşularına ikramda bulunmak isteyen kardeşlerimiz için de çok iyi bir fırsattır. Normal zamanlarda bu kadar insanı bir araya getirmek kolay değil. Çetmi dışından gelen Çetmililer ve misafirler için de görüşme ve bayramlaşma yeridir.

Bütün mahallelinin katılımı sağlandıktan sonra, büyüklerden birinin başlayın komutuyla "Besmele" çekilerek yemeye başlanır. Yemek

sonrasında, dua edilir, Kur'an-ı Kerim okunur. Mahallelinin bayramlaşma ve sohbet faslı başlar. Sohbetle birlikte çay, kahve, bal kaynarı, tatlı gibi ekstra ikramda bulunmak isteyen ikramını yapar. Bizim çocukluğumuzda yemekten sonra mahalleler arasında silah atma yarışı başlardı. Hangi mahalleden daha çok silah sesi duyulursa, o mahallenin itibarı, saygınlığı artardı. Birkaç gün sohbet konusu yapılır, baskın olan mahallenin gençleri övünürdü. 1980 ihtilalinde silahların toplanması ve yasaklanması sonucu bu yarış ortadan kalktı. İyi de oldu, çünkü tehlikeli bir eğlence idi.

Bu geleneğimizin ne zaman başladığını bilmiyorum. Bildiğim; yaşım itibarı ile şahit olduğum ve gözlemleyebildiğim olaylardan aldığım mesajlarla sınırlı. Öncelikle şuna inanıyorum; Birlikte vakit geçirmek, beraber yiyip içmek, sohbet etmek insanların tanışmasına, kaynaşmasına, birlik ruhunun gelişmesine, güçlüyüz duygusunun oluşmasına vesile oluyor. Seyret yerinden artan yiyecekleri kimse evine götürmezdi. Toplanır, mahalledeki ihtiyaç sahiplerine ulaştırılırdı. Böylece ferdi olarak değil de topluca bir hayır işlenmiş oluyordu. Veren el alan eli görme-

den mahcubiyet ve büyülenme duygusu yaşanmadan yardımlaşma gerçekleşmiş kalpler birbirine ısınmış oluyordu. Şimdi ihtiyaç sahibi kalmadığından mı? Yoksa bolluk ve bereket olmasından mı? Bu da ortadan kalktı. Günümüzde devam eden güzel bir bayramlaşma geleneği. Çetmililer; Çetmi sınırları dışını taşıdı, çoğaldı, uzak diyarlarda yaşayan çok insanımız var. Özellikle gençler birbirlerini tanıyamaz oldu. Seyret yerinde genellikle baba-oğul, dede torun birlikte bulunduğu ve simaların benzerliğinden gençleri tanıma imkânı buluyoruz. Yemek esnasında görüyorum özellikle gençler video ve resim çekiyor. Bu da güzel bir hatıra oluyor. Çekilmiş resimlere daha sonra baktığım zaman, resimdekilerden bazılarının ahirete intikal etmiş olması ayrı bir hüznün veriyor ve "İbret al" diyor.

Bazı şehirlerde yaşayan hemşerilerimizin yaşadıkları yerlerde bu geleneğimizi yaşattıklarını duyuyorum. Çok güzel diyorum, seviyorum ve onları kutluyorum. Kızım geçtiğimiz ramazan bayramı yemek dönüşü "Babacığım, sizin bu yemek işi bir kadın-erkek ayrımcılığı değil mi?" dedi. Kadınlarımız arasında da bunu başlatalım, ne dersiniz?..

BU SAYIMIZIN MİSAFİRİ...

SAYIN MEHMET BALCI HOCAMIZLA SOHBET



SÖYLEŞİ: HÜSEYİN ALP ÖZEL

Çetmimizin yetiştirdiği, varlıklarıyla, içerde ve dışarda gurur duyduğumuz değerli simalar vardır. Bu insanların farklı farklı meziyetleri, yaşam tarzları, siyasi ve sosyal anlayışları, kısaca maddi ve manevi duruşları vardır. Çetmimizle ilgili sevinçli ve kederli günlerde onlarla karşılaşırız. Bazen; o insanların bu toplantılarda, davetlerde seçici olduğunu görür, kendi kendimize keşke bunu yapmasaydı deriz. Aslında onlara karşı sevgimiz muhabbetimiz azalmaz hatta topluluktan yükselen eleştirileri, onları korumak adına göğüsleriz.

Bu sayımızda dergimize misafir olan Mehmet Balcı hocamız da yukarıda kendileriyle gurur duyduğumuz değerlerimizden. Fakat onu her zaman, her yerde görmemiz mümkündür. Onun tercihi hep Çetmi'den Çetmili'den yanadır. Duruşu, konuşması hal ve hareketleri "özlenen, vasat ümmetin" ala-

metlerinden başkası değildir. İki dönem belediye başkanlığı, iki dönem vakıf başkanlığını yaptılar.

Düğün olur; gelin uğurlamada, damat kutlamada semaye açılan eller O'nun duası eşliğindedir. Cenaze olur; O'nun telkinleri ve metanet dolu sözleri eşliğinde insanlar teskin olur, huzur bulur. Asker uğurlamada, hacı karşılamada yine Mehmet Hoca safların başındadır. Hayır işlerinde, vakıf faaliyetlerinde (sadece sorumluluk aldığı zaman değil) her zaman sünnete uygun tavırlarıyla kendisini görürüz.

Konya'daki Çetmililer on beş günde bir vakıf merkezinde bir araya geliyoruz. Sohbet ve istişare toplantıları yapıyoruz. Bu toplantılarda yine Mehmet Hoca bizleri aydınlatıyor. Allah razı olsun.

Sözü fazla uzatmadan kendisiyle yaptığımız röportajla sizleri baş başa bırakıyorum efendim...

1. Doğum yeriniz, çocukluk ve ilkokul yıllarınızdan bahsedermisiniz?

1949 yılında Çetmi'de doğdum. İlkokulu, Çetmi İlkokulu'nda tamamladım. İlkokul yıllarım, birleştirilmiş sınıflar ve düzenli öğretmenlerin gelmeyişi, gelenlerin de rapor ve askerlik hizmeti nedeniyle ara vermeleri yüzünden başarılı ve düzenli olmadı. Verimli bir ilkokul dönemi olmaması ve ailemin de yönlendirilmemesi nedeniyle ilkokul sonrası dört yıl okula gitmedim. Kışları 5-6 ay İmam Ahmet Bayram ve Ahmet Aslan hocalarla Kuran-ı Kerim okudum. (Allah rahmet eylesin) Babam Mehmet Balcı ve annem Zeynep Balcı 5 çocuklu bir aile; imkânsızlık ve yönlendirme olmaması sebebi ile hiç birisi ilkokul sonrası okula gitmemiş. (Bu arada, Annem, babam ve bütün geçmişlerimi de rahmetle yâd ediyorum)

Ortaokul ve Lise yıllarınız nasıl geçti. Liseden sonraki öğrenim tercihinizden bahsedermisiniz? Fakülte yıllarınız nasıl geçti.

Orta ve lise tahsilimi Konya İmam-Hatip Okulunda okudum. Lise yıllarımız sakindi. Köyden şehre inmemiz ve iyi bir alt yapı olmadığı için de yıllarca bunun sı-

kıntısını yaşadım. Liseden sonraki öğrenimimde İmam-Hatip okulundaki hocalarım ve aldığım İslami eğitim Yüksek İslam Enstitüsü'ne girmemde etken olmuştur. Aynı yıl İngilizce öğretmenliğini de kazanmama rağmen tercihim yüksek İslam enstitüsünden yana oldu. Fakülte yıllarım, Türkiye genelinde siyasi olayların hareketli olduğu yıllara rastlar. Dışarıdaki öğrenci olaylarına rağmen okulumuz genellikle sükûnet içinde geçti. Fakülte yıllarımda İmam-Hatip olarak görevli olduğumdan dolayı da, okul ve vazife arasında koşturmaca ile dört yıl tamamlandı.

İlk meslek yıllarınızdan bahsedermisiniz? Eğitim sistemiyle ilgili görüşlerinizi alabilir miyiz?

1977 yılının son ayında Konya merkezdeki imam-hatiplik görevimden naklen Taşkent İmam-Hatip Lisesi öğretmenliğine tayin oldum. Taşkent İmam-Hatip Lisesi, Konya Yunak Lisesi, Yozgat Boğazlıyan İmam-Hatip Lisesi, Isparta Senirkent İmam-Hatip Lisesi ve Karaman Fatih Lisesi'nde olmak üzere toplam 15 yıl öğretmenlik yaptım. Öğretmenlik yıllarımda eğitimin sıkıntıları elbette vardı. Sistem, anlama ve uygulamaya dönük bir eğitim yerine, daha çok

ezberciliğe dayanıyordu. Öğrenciler, kabiliyetlerine göre değil, sahip oldukları yüzeysel bilgilere ve adil olmayan sınav sonuçlarına göre bir fakülte veya yüksekokula yerleştirilirdi. Bugün de aynı sıkıntıların olduğunu zannediyorum. Eğitim sistemi ve müfredatın aksaklıklarından dolayı pek çok öğrenci yeteneğine göre değil, zorunlu olarak istemediği bir fakülte ve yüksekokula girmek zorunda kalıyor.

2. Çetmi Kasabası'na belediye başkanı olma sürecinizi anlatır mısınız? Sizin zamanınızdaki Çetmi ile bugünkü Çetmi'yi kıyaslar mısınız?

Belediye başkanı olma gibi bir düşünce hiç aklımdan geçmezdi. Kasabadan hatırı sayılır, bazı hemşerilerin 1989 seçimleri öncesinde beni arayıp kasabaya aday olmamı istemeleri ile bu fikir oluşmaya başladı. 1994 seçim öncesi de partideki arkadaşlar ve hemşerilerimin yoğun isteği üzerine aday olmaya karar verdim. Allah nasip etti; doğduğum, büyüdüğüm topraklara, Çetmi'ye hizmet etme imkânı buldum. Başkanlığım döneminde hizmetler düzenli olarak yürümekteydi ve hemşerilerimle her zaman diyalog içerisindeydim. İşimiz Çetmi'nin sorunlarıyla bire-



bir ilgilenmek ve çözüm bulmaktı. Yeni yasa ile kasabamızın mahalle haline gelmesi ile bazı hizmetlerde aksamalar görülmeye başladı. Tahmin ediyorum sistem oturduğunda aksayan yönler düzene girecektir. Fiziki anlamda yapmak istediklerimizi imkânlarımız ölçüsünde yaptığımızı zannediyorum. Genel kültür ve İslami eğitim açısından insanımızın bilinçlendirilmesi ve daha çok öğrencimizin lise ve üniversitelerde okuması arzusunda idim fakat bütün gayretlerime rağmen istenilen düzeye gelmediğini gördüm. Bunun için

kolay değildir. Ama Allah yolunda böyle bir hayırdan bulunanın amel defteri kapanmayacak ve sevap hanesine devamlı işlenecektir.

Vakfın kuruluşundan bu yıla kadar genel olarak hep yönetimde bulundum. Konuşmalarında da bir çok kere ifade ettim. Kimlerin, vakfa ne kadar katkı yaptığını bilirim. Ama şunu ifade etmeliyim ki bu hayırlı kuruluş pek çok hemşerimizin gönlünde yer alamadı. Haksız ve mesnetsiz eleştiri ve dedikodularla yaklaştı vakıf yönetimine ve bu hayırlı müessese-ye. Vakfımıza mesafeli duran bu

yanında imkân ve şartlarda göz önünde bulundurularak, yetenekli öğrencilerin ortaokul ve lise seviyesinden alarak, gelecek için önem arz eden fakülte ve yükseköğretilere yönlendirilmesi ve tahsil hayatı boyunca desteklenmesinin önemli olduğuna inanıyorum. Mevcut burs alan öğrencilerimizle de belirli aralıklarla toplantılar düzenlenerek, vakfımızla, bağlantı içinde olmalarının sağlanması da hayati önem arz etmektedir.

4. Çetmi'nin Sesi Dergisi'nin muhteviyatını nasıl buluyorsunuz?



veli, öğretmen ve yöneticilerin iş birliği içinde sürekli ve titiz bir çalışma yapmalarının gereğine inanıyorum.

3. Sizce vakıf nedir. Çetmililer Vakfı'nın durumu ve vatandaşlarımızın vakfa bakış açılarından bahsedebilir misiniz?

Vakıf: Allah'ın (cc) insana bir lütuf olarak verdiği malı, tekrar Allah'ın mülküne döndürmektir. Mal Allah'ın insana emanet olarak verdiği bir dünya meta'dır. Kul, bu emanet için; ya Rabbi, mademki sen bana ihsanda bulundun ben de bu emaneti senin rızan yoluna döndürüyorum diyebilmektir ki,

hemşeriler, bir gün olsun ben ne kadar görevimi yaptım sorusunu kendine sormadı. Vakfımıza bu güne kadar gerekli ilgiyi gösterip, vakfımızın bu seviyeye gelmesine vesile olan hayırseverleri şükranla anıyorum. Allah onlardan razı olsun.

Vakfımız, bu yıla kadar en büyük desteği, kuruluş amacı olan eğitime vermiştir. Bilmeliyiz ki bu da yeterli değildir. Daha çok öğrencimizin yetişmesi için, yardımların artırılmasına ve vakfımızın güçlenmesine ihtiyaç olduğuna inanıyorum. Genel anlamda öğrencilerimizin desteklenmesi

Çetmi'nin sesi dergisinin muhteviyatı yeterli değil. Yıllardır bu husus bilinmektedir ve konuşulmaktadır. Vakıf hususunda olduğu gibi yazma konusunda yetenekli hemşerilerin duyarsızlığı söz konusu. Yazma konusunda istidatı olan hemşerilerle görüşülüp derginin muhteviyatının daha da zenginleştirilmesi lâzım. Bunun için de ilim irfan sahibi kardeşlerimizle bir toplantı yapıp istişare etmek ve uygulanabilir kararlar almak lâzım.

5. Çetmililere birlik ve beraberlik hususunda neler söylersiniz?

Birlik ve beraberliğimiz, mutla-

ka olması gereken bir husus. Bunun için müşterek değerlerimizi ön plana çıkarmak lazım. İşte bu konuda Peygamberimizden (sav) kesin uyulması gereken bir tavsiye: "nefsim yedi kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz ve birbirinizi sevmedikçe de olgun mümin olamazsınız. Size bir şey söyleyeyim, onu yaptığınız zaman, birbirinizi seversiniz. Aranızda selamı yayınız" buyurmuştur. (Müslim)." Kuran-ı Kerim de Allah: "Müminler ancak kardeşler, öyle ise o iki kardeşinizin arasını düzeltin ve Allah'tan sakının ki merhamet olunaszınız." Hucurat:10" buyurmuştur. Farklı siyasi tercih ve düşüncelerimizin olması bir zenginliktir. Düşüncelerimizi uygun ortamlarda medeni bir insan olarak konuşup tartışabiliriz. Bu fikirler bizi ayırtırmamalı. Çünkü hepimiz mümin ve kardeşiz. Farklı fikirlerimize rağmen birbirimizi Allah rızası için sevmek imanımızın bir gereğidir.

6. Bir eğitimci, yönetici özellikle de hatip olarak gençlerimize öğütleriniz nelerdir?

Bir eğitimci olarak gençlerimize

okumalarını ve kendilerini yetiştirmelerini tavsiye ediyorum. İlim rütbesi, rütbelerin en yücesidir. Söz sultanı efendimiz Hz Muhammed (sav) "ya öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol, beşinci gruptan olma helak olursun." Başka bir hadislerin de de: "kim ilim için yola çıkarsa, Allah ona cennete giden yolu kolaylaştırır. Melekler, hoşnutluklarından dolayı ilim talebesine kanatlarını serer. Sudaki balıklara varınca ya kadar yer ve gök ehli âlim kişinin bağışlanması için Allah'a yakarır." buyurmuştur. Hangi branşta ve sınıfta olursa olsun bütün öğrencilerimize öncelikle Allahın kitabını ve peygamberin sünnetini detaylı okumalarını, ihtiva ettiği hususları tefekkür etmelerini ve yaşantılarına yansıtma larını tavsiye ederim. Allah'ın (cc) bize model olarak gönderdiği ve örnek almamız gereken Peygamberin yaşantısını ve aile hayatını doğru okumalarını ve onun rehberliği doğrultusunda hayatlarına yön vermelerini tavsiye ederim.

7. Hocam son olarak soracağımız sorulara birer cümle ile cevap verir misiniz lütfen?

a) **Çetmi:** Dünyaya gözümü-zü açtığımız belde

b) **Öğrenci:** İlim yolcusu

c) **Öğretmen:** İlim yolcusuna ışık tutan kandil

d) **Belediye ve Hizmet:** İnsanlara faydalı olmak için hizmet yarışı

e) **Vakıf:** Allah rızası için yapılabilcek faaliyet

f) **Konya:** Mevlana diyarı, yaşanabilecek bir şehir

g) **Hız. Mevlana:** Kuran'ın kulu, kölesi; Hz Muhammed yolunun tozu, toprağı; âşıklar sultanı

h) **Osman Arı:** Samimi, dürüst ve gayretli bir yönetici

i) **Ahmet Davutoğlu:** Başbakanımız: kendisini iyi yetiştirmiş bir devlet adamı, hayırlı teşebbüslerinde Allah yar ve yardımcısı olsun.

j) **Dünya:** İmtihan salonu

k) **Ahret:** Dünyadaki amellerimizin karşılığının tam olarak verileceği sonsuzluk alemi.

Dergimize misafir olduğunuz ve bizleri aydınlattığınız için teşekkür ederiz.

Ben teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim...



Vakıf merkezimizdeki sohbet ve istişare toplantılarımızdan bir kesit (31. 10. 2014)



ÇETMİ'DE ÖĞRETMEN OLMAK

A. ZEYNEP YILMAZ

Bismillah deyip başlayalım söze. Çetmi 'ye gelmemin 4. Yılıni doldurduğu şu günlerde bu yazıyı kaleme almak gerçekten heyecanlandırdı beni. Çetmi güzel Çetmi. Boğaziyla, şelalesiyle, deresiyle, bağıyla, bahçesiyle güzel. Çetmi, ilk girişte yükseklikte karşı iki dağın birbiriyle yarıştığını zannettiğiniz boğaz ağzı denen mevki ile karşılar sizi. Bu iki dağın arasında kalmışlık hissi insana ilk önce korku salar. Çetmi' ye ilk geldiğim günlerde de ben de böyle düşünmüştüm. Anneme, ben bu köyde "iki dağın arasında kalmışım" türküsünü çok söylerim dediğim günleri tebessüm ederek hatırlıyorum.

Çetmi'nin içine girince bir sıcaklık karşılar sizi. Kendine çeki verir. Sanki hep buralıymışsınız gibi. Çetmi'de öğretmen olmak kısmına gelince; burada öğretmenlik yapmak her kula nasip

olmayacak cinsten. Öğrencisi, öğretmeni, velisi, köylüsüyle iç içe gönül gönüle beraber hareket ettiği bir yer burası.

Öğretmen için; öğretme hevesi, bir şeyleri paylaşma isteği hele ki öğrencileri vazgeçilmezleri arasındadır. Her öğrenci yeni bir dünya demektir. Öğretmen her bir öğrencisinde bu gizli dünyaları ortaya çıkarmak ve işlenmiş zihinleri bir mücevher ustası gibi titizlikle işlemek için gecesini gündüzüne katarak çırpınır durur. Yeter ki onlar ahlaklı, edepi, iyi huylu olsunlar ve bir yere gelip "adam" sıfatına nail olabilsinler diye. Bir öğretmen için en büyük hediye, çiçeklere benzettikleri öğrencilerinin bu sıfatı kazanabilmesidir elbette. Biz de burada bu güzel Çetmi' de "çiçeklerimiz" bu güzel sıfatları kazanabilsin diye elimizden geldiğince dilimizin döndüğünce bir şeyler anlatmaya çalışıyoruz.

Eğitim- öğretim işini bir yola benzetirsek; gerçekten bu yol zorlu bir yol. Bu yolda en büyük destekçilerimiz velilerimiz. Tabi ki bu desteklerini artırarak devam ettirmeleri hepimizi daha da hoşnut eder. Veli ziyaretlerinde velilerimiz, yalnızca evlerini açmazlar bize. Gönüllerini de açarlar.

Bizler için koşturur dururlar. Yaşlı teyzemizin "gülüm, gözelim" demeleri ruhumuzu okşar. Yaşlısıyla genciyle velilerimizin bu çırpınışları takdire şayandır. Öğretmene saygının, sevginin bitmediğini görmek bizi gerçekten hem onurlandırıyor hem de mutlu ediyor. Çetmi öğretmene verilen kıymetin hala devam ettiği ender yerlerden birisi bence. Bu yüzden Çetmi hal-kımıza teşekkürü bir borç bilirim. Teşekkürler Çetmi. Sözlerime burada son verirken Çetmi'nin bu sıcaklığının ve temizliğinin devam etmesini Yüce Allah'tan niyaz ederim. Allah'a emenet olun.

RAHMET OLA...

RAMAZAN ERGÜL

NİĞMETULLAH UÇAR

nigmetullahucar@hotmail.com

Garagülle denir sülalesine
Huzur istiyordu Ramazan Ergül
Çok şey sığıyordu hayallerine
Saygı bekliyordu Ramazan Ergül

Babası Mustafa Annesi Ayşe
Yüzünde keder var kaybolmuş neşe
Kader bilinmiyor bakın şu işe
Yollar deniyordu Ramazan Ergül

Annesi olurdu Veli'nin kızı
Dayısı Mehmet'tir arardı bazı
Kader gerçekleşir değişmez yazı
Sabır ediyordu Ramazan Ergül

Havva, Fatma, Meryem, Fadime kızlar
Mehmet Veli diye iki erkek var
Yedi kardeşine hal hatır sorar
Candan seviyordu Ramazan Ergül

Kızlar ile Veli Konya'da yaşar
Mehmet Antalya'da rızkını arar
Ziyaret ederek hepsine uğrar
Ev eve geziyordu Ramazan Ergül

Hasan'la Hüseyin abileridir
Anneleri ayrı babaları bir
Onlardan uzakta ayrı değildir
Değer veriyordu Ramazan Ergül

Çocukken kamyonun altında kalır
Ayağı ezilir doktorlar alır
Tek ayağı ile canı daralır
Kaderim diyordu Ramazan Ergül

Koltuk değneğiyle gezer dolaşır
Yüzünde her zaman hüznler taşır
Tanıdıklarıyla iyi anlaşır
Gün geçiriyordu Ramazan Ergül

Bir evlilik yaptı huzur görmedi
Alatalı eşle geçinemedi
Yalnızlıktır benim kaderim dedi
Göğüs geriye Ramazan Ergül

Babasına şiir yazmadım sanmış
Dergiyi arayıp çok kahrılanmış
Karşılaştık, dedim, bu zannın yanlış
Özür diliyordu Ramazan Ergül

Konya'da çetmili piknik yapmıştı
Taksiyle giderek o katılmıştı
Dergide bu hali anlatılmıştı
Zoru seçiyordu Ramazan Ergül

Bazen köyde kalır annesi ile
Bazen Antalya'da kardeşleriyle
Bazen Konya'dadır mağdur haliyle
Görmek istiyordu Ramazan Ergül

Konya'da kalırken rahatsızlanır
Hastaneye gider düzelir sanır
Doktor hizmetine insan inanır
Çare bekliyordu Ramazan Ergül

Kafa dikişlidir karnı şişmiştir
Doktorlar sebepsiz öldü demiştir
Bu işe akıllar erememiştir
Geri geliyordu Ramazan Ergül

Acilden girerken sağlandı beden
Operasyon yoktu, dikişler neden
Sedyeden mi düştü diyeceğim ben
Bilinmiyordu Ramazan Ergül

Bu muamma ile ceset alınır
Kafada şüpheler köye varılır
Çok beklenilmeden defin yapılır
Çünkü şişiyordu Ramazan Ergül

Garip yaşamıştı çok garip öldü
Belki bu dünyada hesap görüldü
Kim bilir ötede belki de güldü
Kabre giriyordu Ramazan Ergül

Nur içinde yatsın diyoruz bizler
Kifayet etmiyor kedere sözler
Bilemiyoruz da kim neyi özler
Belki bekliyordu Ramazan Ergül

TARİH - TAHLİL



HASAN ALİ
POLAT

hasanalipolat@hotmail.com

İLK NÜFUS SAYIMINDA ÇETMİ - BÖLÜM 1 -

Osmanlı Devleti'nde ilk nüfus sayımı II. Mahmud (1808-1839) döneminde 1831 (h.1246) yılında yapıldı. Bu nüfus sayımı ile devlet, ülkenin asker potansiyelini tespitiye çalıştı; zira Yeniçeri Ocağı kaldırılmış yerine Asakir-i Mansure-i Muhammediye adında yeni bir ordu kurulmuştu. Bu ordunun askere ihtiyacı vardı. Ayrıca ekonomi kötüydü; ülke ekonomisini rahatlatabilmek için vergi mükelleflerinin yeniden -adaletli şekilde- tespiti elzem bir hale gelmişti. İşte, temelde, bu ve benzeri gerekçelerle Osmanlı Devleti'nin Anadolu ve Rumeli'sinde nüfus sayımı yapıldı. Sayım neticesinde Anadolu ve Rumeli'deki erkek nüfus yaklaşık

dört milyon olarak kayda geçirildi.

Özele inerek 1831 yılına ait Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki 3463 numaralı Nüfus Defteri'ne göre Hadim kazasının toplam nüfusu 4797'dir. Kazaya bağlı köyler ve bu köylerin nüfusları ise aşağıdaki gibidir: Hadim (401), Aşağı Hadim (396), Aşağı Mernek (68), Yukarı Mernek (322), Kongul (134), Pirlavgonda/Taşkent (818), Kalınagıl (235), Sarnıç (112), Sazak (100), Kecimen (106), Afşar (282), Bolay (132), Çepni (239), Alata (374), Oduncu (71), Ilıcacınar (319), Kaplanlı (151) ve Eğiste (537).

Yine bu defterin içindekilerine baktığımızda Çepni nüfusu şu şekilde tasnif edilmiştir: Hane sayısı 95; Asakir (asker sayısı) 6;

Sagır (0-12 yaş çocuk) 114; Alif (çalışamaz durumda olan) 2; Kebir (12 yaş üzeri yetişkin) 117. Çepni köyü ile ilgili rakamları topladığımızda köyün erkek nüfusunun 239 olduğu görülmektedir. Erkek nüfus ile kadın nüfusun üç aşağı beş yukarı birbirine denk olduğu değerlendirmesini yaparsak köyün kadın-erkek toplam nüfusunun yaklaşık 475 olduğunu varsayabiliriz.

3463 numaralı Nüfus Defteri'nin yirmi dördüncü varışından itibaren Çepni karyesine dönük detaylara yer verilmiştir. Bu detaylar elden geldiğince çevrilmiş ve bir tablo haline getirilerek aşağıda dikkatlere sunulmuştur.

ÇEPNİ KARYESİ

Sıra Nu	Hane Nu	İsim	Fiziki Özellikler	Yaş	Diğer Özellikler
1	1	İmam-ı karye-i mezbure kır sakallı Ali Hocaoglu Esseyid Muhammed Alim Efendi veled-i Musa Molla	Kır sakallı	47	
2	Oğlu	Muslihiddin		9	İlim talebesi
3	Oğlu	Sadreddin		1	
4	Babası	Selahaddin ak sakallı mezbur Molla Musa veled-i Ali		80	
5	2	Köseoglu Molla Hacı (...?) veled-i Molla Mustafa	Kır sakallı	43	Karye camii hatibi
6	Kardeşi	Hacı Hasan	Siyah sakallı	37	
7	Oğlu	Molla Mustafa		1	
8	3	Sarı Hasan'ın Hacı Mehmed	Sarı sakallı	42	Rençber
9	Oğlu	Molla Hasan	Emred	15	İlim talebesi

10	Oğlu	Yusuf		11	
11	Oğlu	Mustafa		7	
12	Oğlu	Ali		4	
13	Oğlu	Osman		1	
14	4	Durali'nın Hüseyin veled-i Ali	Kır sakallı	46	Rençber
15	Oğlu	Durmuş Ali		6	
16	Oğlu	Mustafa		5	
17	5	Nasuh Hüseyin veled-i Hasan	Ak sakallı	75	Rençber
18	Oğlu	Hasan	Kır sakallı	47	
19	6	Hasan veled-i Abdurrahman	Siyah sakallı	37	Alatalı-Fukaradan
20	Oğlu	Hüseyin			Asakir-i Mansure'de
21	Oğlu	Osman		3	
22	7	İmamoğlu Abdullah veled-i Abdülkadir	Ak sakallı	65	Eskici
23	Oğlu	Emin		11	
24	Oğlu	Mahmud		9	
25	8	Koca Osman oğlu Molla Memiş	Sarı sakallı	43	Fukaradan
26	9	(Gümüş?) Hüseyin veled-i Yusuf	Kır sakallı	54	Rençber
27	10	(Gümüş?) Ahmed veled-i Yusuf		52	Bağcı
28	Oğlu	Yusuf	Emred	12	
29	11	Küçük Yusuf'un Habib	Siyah sakallı	37	Limoncu
30	Oğlu	Molla Ali	Emred	12	İlim talebesi
31	12	Nasuh oğlu Mustafa veled-i Hasan	Kır sakallı	63	Bağcı
32	Oğlu	Nasuh	Siyah sakallı	35	
33	Torunu	Hasan		5	
34	Torunu	Mehmed		1	
35	13	Katircioğlu Sohta Hüseyin veled-i Mehmed	Ak sakallı	80	Fukaradan-alıl
36	Oğlu	Ahmed	Siyah sakallı	35	Rençber
37	Oğlu	Mehmed	Emred	12	
38	14	Mümin oğlu Molla Memiş	Kır sakallı	45	Fukaradan
39	Oğlu	Molla Ali	Emred	14	İlim talebesi
40	15	Katircioğlu Musa veled-i Mustafa	Kır sakallı	42	Rençber
41	Oğlu	Molla Ali	Emred	15	İlim talebesi
42	Oğlu	Molla Veli	Emred	12	İlim talebesi
43	Yeğeni	Molla Mustafa veled-i Mehmed	Emred	15	İlim talebesi
44	16	Basiroğlu Hüseyin veled-i Mehmed	Kır sakallı	47	Değirmenci
45	17	(Gümüş?) oğlu Ali veled-i Hüseyin	Siyah sakallı	41	Rençber
46	18	Kadioğlu Abdülmümin veled-i Yusuf	Sarı sakallı	39	Irgat
47	19	Sarı Mehmed'in Dede veled-i Seyyid	Siyah sakallı	39	Rençber
48	Oğlu	Seyyid		3	
49	20	Katircioğlu İsa veled-i Mustafa	Kır sakallı	47	Limoncu
50	Oğlu	Mustafa	Emred	12	
51	Oğlu	Yusuf		9	
52	21	Katircioğlu Hüseyin veled-i Hasan	Siyah sakallı	31	Rençber
53	22	Kara Mehmed'in Molla Veli veled-i Mehmed	Kır sakallı	46	Rençber
54	oğlu	Mehmed		4	
55	23	Duralioğlu İbrahim veled-i Hasan	Ak sakallı	65	Rençber

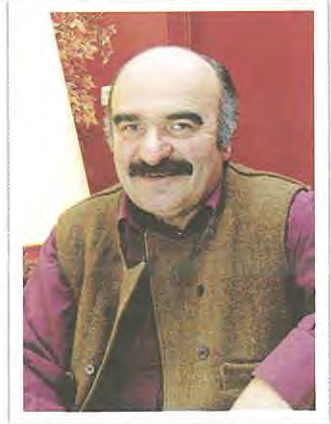
70. sayı devam edecek...



TOROSLARIN ÇOCUKLARI

NURETTİN ÖZEL

nuretdinozel@gmail.com



Torosların çocukları dedim, çünkü o dağların sert rüzgârlarına göğüs germiş, soğuk sularından içmiş, sert kayalarında sesleri yankılanmış bu insanlara Konya'da halk ağzı ile dağlı diyorlar... Hiç rahatsız olmadım kendime bu dağlı adının takılmasından, çünkü sert kayaları, gür meşeleri, ardıc ağaçları, sert esen rüzgârları, ağaç oluklardan akan soğuk suları bizleri onurlandıran karakterimizi oluşturmuştur. Çeliğe su verir gibi dimdik durmamızı sağlamış bizim, tüm o yoksulluğumuza rağmen onurlu duruşumuzu sağlamış bize...

Ekecek, dikecek topraklarımız yokmuş ama nasırlı ellerimizle Antalya'da, Aydın'da kök sökerek nasırlı ellerimizle kazanmışız çoluğumuzun çocuğumuzun rızkını...

Bir kış boyunca Antalya'da kök sökmüş, taş dövmüşüz ve sırtlayıp çantamızı Alanya Dim Çayı boyundan Torosları aşmış gelmişiz yoksul hanemize... Ve paylaşmışız çocuklarımızla, eşimizle, dostumuzla çantamızdaki üç beş metre bezi, lastik pabuçları, üç beş limonu portakalı ve de yüreğimizdeki sevgiyi...

Yoksullukları hiçbir zaman pes ettirmemiş onları, tüm yaşadıklarına kader demişler, isyankârlığa düşmeden şükretmişler yarata...

Şimdi Toroslarda yaşanan birçok üzücü vakalardan sadece ikisini hatırlatacağım sizlere. Birincisi, Goca Dölü adlı Çetmili hemşerimizin Eşek Kırıldığı denilen mevkide soğuktan donarak ölümü... Bir grup Çetmili, Antalya'da çalış-

tıktan sonra, evinin eksik gediğini, basma entarisini, lastik ayak kabısını, eşe dosta, baciya kardeşe hediyelerini alıp doldururlar çantalarına ve sırtlarlar çantalarını Alanya Dim Çayı üzerinden Çetmi'ye ulaşmak için düşerler yola... Alanya sıcak, ama başı dumanlı, karlı ve sert rüzgârlı Toros Dağlarından haberleri yok...

Düşen kalkan çıkarlar Torosların tepelerine, aşarlar karlı dağları, ama Torosların karlı ve rüzgâr dondurucu, üstüne üstlük bir de sulu sepen karın olduğu, tam Eşek Kırıldığı Mevkiine gelince dayanamaz Goca Dölü... Bir şey yapamaz arkadaşları, oracıkta soğuktan donarak ölür, cenazeyle ilgilenmek mümkün değildir. Herkes can derdinde çünkü, sırtındaki çuvalı çocuklarına ulaştır-

mak için alırlar ve Goca Dölü'yü oracıkta bir ağaç dibine bırakıp devam ederler yola. Gelirler köye, beklerler havaların ısınmasını, bir bir buçuk ay geçtikten sonra Gizir Mehmet yanına bir arkadaşını da alarak gider ve Goca Dölü'nü top-rağa verip gelirler...

İkinci vaka ise; Taşkent'e ma-aşlarını almak için gelip geri dö-nüşlerinde Feslikan alanında yollarını kaybeden, karlar altında donarak ölen, senaryosunu yazıp filmini çekemediğim üç öğret-menin ölümü... Bu vakayı yakın zamanda bir hadiste olduğu için uzun uzun yazmayacağım. Her-kesin hafızasında zaten, onların cesetleri de yöre halkının, jandar-manın, helikopterlerin günlerce aramasından sonra bulunamayıp, baharın karlar eriyince bulunmuş-tu...

Geçenlerde o yollardan geç-tim, sevgili hemşerimiz, Başbaka-nımız Ahmet Davutoğlu'nun daha göreve gelişinin ilk günlerinde Alanya Taşkent arası iki saate inecek vaadi üzerine o dağlar delik deşik olmuş, tüneller açılmakta, dağ yamaçlarına viyadükler yapılmakta elhamdülillah. Önce bunun için başbakanımıza binlerce kez teşekkür ederim, Allah'a hamd-ı şükürler olsun. Baş dumanlı, sert rüzgarlı Toros Dağları bağrından Türkiye sevdalısı, hak ve adalet sevdalısı bir başbakan çıkardı ve Toros'un o sert rüzgârları hizmet rüzgarlarına dönüştü...

Fakat yöre halkı hala yoksul, eskisi gibi Antalya'da iş de yok artık gidip çalışsınlar... Avuç içi kadar bahçeleri vardı onları ekip diyorlardı, baklasını, tomatasını kaldırıyorlardı ama şimdi onlarda baraj altında kalıyor... Eskiden kara sabanla, öküzle, eşekle eki-len yayla tarlaları ise ekilmiyor ar-tık, traktörün bir saatlik çalışması ağı pahası, öküz, eşek ve kara sa-bansa çoktan tarihe karıştı...

Daha önceki sayılarda da yaz-mıştım -henüz köy belediyeleri lav edilmeden önce- bütün belediye başkanlarımıza; "Birlikte olun, gi-din dayanın devlet babanın kapı-

sına, bu su altında kalan bahçeler için Konya'dan tarla isteyin, bah-çe isteyin" diye ama bu çağrım cevap bulmadı ne yazık ki...

Geçenlerde Ankara'dan, Konya'dan yetkililer gelmiş, Çetmi'de, Bolay'da, Balcılar'da, Avşar'da araştırma yapmışlar, köylülerle sohbet edip istekle-rini sormuşlar, kimisi boş, kimi-si dolu arı kovanı istemiş, kimisi evinin çatısının yapılmasını iste-miş, daha birçok istek... Tüm bu isteklerin tamamı karşılanırsa bile çözüm olmaz, çünkü bu istekleri karşılamak o bölgenin işsizlik ve yoksulluk yarasını pansuman et-mekten öte geçmez, geçemez...

Esas olayı kökten çözmek ge-rek, meseleye toptan ve kesin çözüm üretmek gerek... Tarı-mı, büyük ve küçük hayvancılığı, bağcılığı, meyveciliği teşvik eden, destekleyen projeler üretmek ge-rek, yörenin kendine has yapısını devlet yetkililerine iyi anlatmak ve bu çalışmaları iyi takip etmek ge-rek... Bu çözüm işine bölgedeki vakıfları, dernekleri ve çiftçi kuru-luşlarını da dâhil etmek gerek...

Yöremiz, Çetmimiz, Bolayımız, Balcılarımız, Avşarımız bu dö-nemde hizmet alamazsa başka hiçbir dönemde hizmet alamaz...

Şuanda Türkiye'de, en şanslı halk yöremizin halkıdır, en şanslı belde bizim beldemizdir, en şanslı muhtarlar bizim muhtarlarımızdır, en şanslı belediye başkanı bizim belediye başkanımızdır, çünkü Torosların yetiştirdiği bir Taşkent

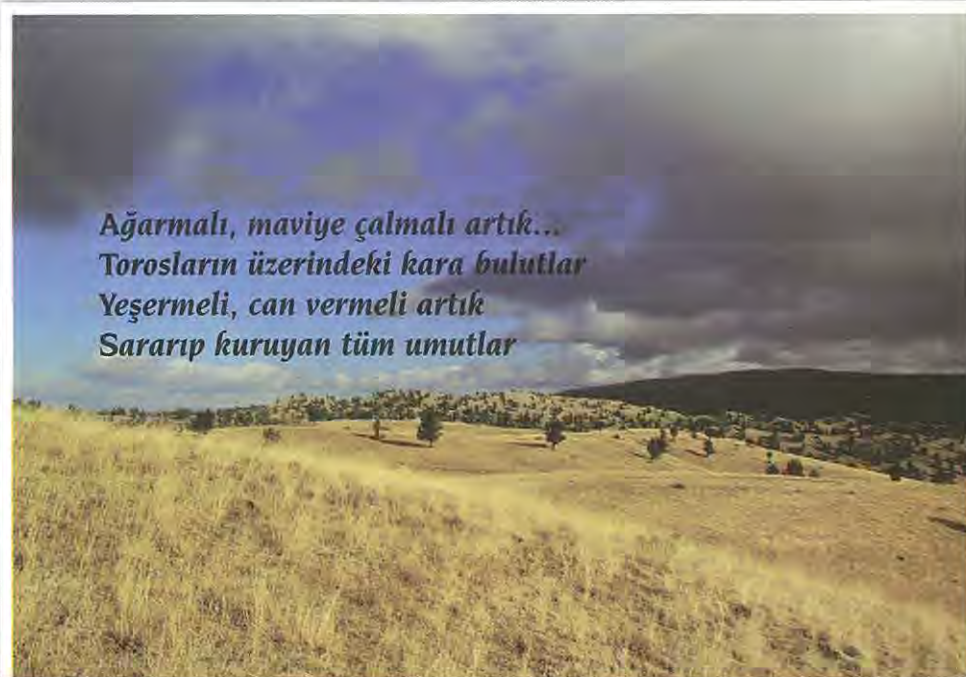
evladı başbakanımız vardır... Ve bu başbakanımızın yüreğinin ka-pısı değil yöre halkına, tüm insan-lığa açıktır, yeter ki o kapıya varıp derdimizi anlatalım...

Hayır hayır, haksız ve adalet-siz bir kuruluşluk kayırma değil is-tediğimiz, isteyeceğimiz her şey devletimizin şefkat penceresin-den bakarak ayırdığı, bu işlere bütçelerden, fonlardan ve doğu-da batıda bir çok beldeye giden hizmetlerden istiyoruz...

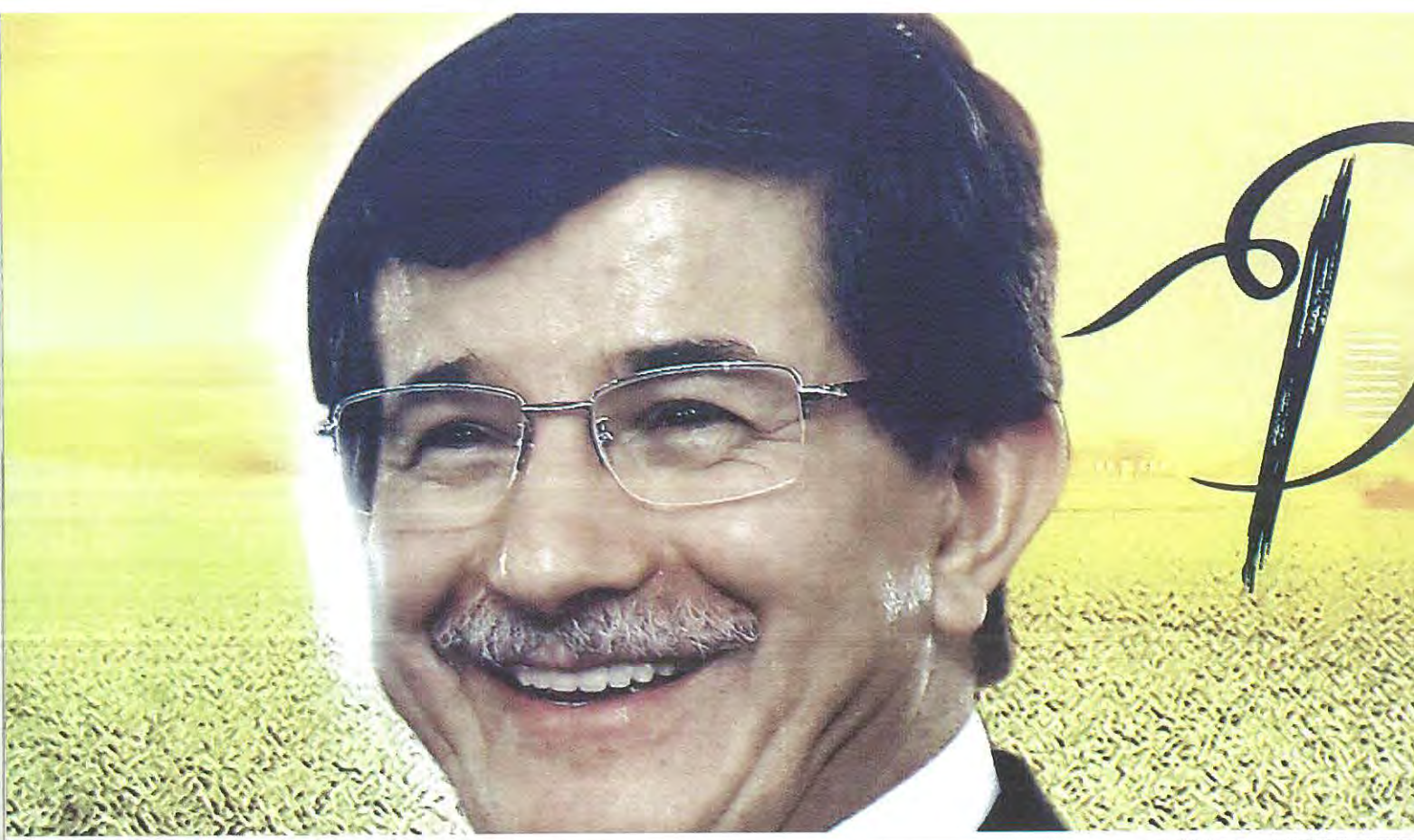
Bölgede yaşayan insanlar ola-rak şuculuğu buculuğu, particiliği pürtücülüğü bırakıp öfkemizi ve inadımızı yenerek her türlü nifa-kı bitirip, Çetmisiyle, Bolayıyla, Balcılarıyla, Avşarıyla tek yürek, tek bilek olma vaktidir bu vakit... Değilse çatal kazık yere geçmez hesabı, her birimiz ayrı bir yöne çekersek hiçbir yere varamayız...

Burada bütün iş muhtarlarımı-za ve belediye başkanımıza dü-şüyor. Bölgemizde baraj altında kalan bahçelerimizin kaybı ve do-laysı ile bölgenin yeni yapılanma-sı, yeni oluşacak iklim koşulları da göz önüne alınarak mağduriyeti-mizin iyi anlatılması lazım. Erme-nek maden kazası dolayısı ile tüm Türkiye'nin şahit olduğu yöremiz insanların yoksulluk yarasına tedavi edici neşterin vurulması gerek...

Eğer bu dönemde de bunu başaramazsak sonrasına şimdi-den "El Fatiha" demekten başka çaremiz kalmayacak haberinizi ol-sun... Selam ve sevgilerimle...



**Ağarmalı, maviye çalmalı artık...
Torosların üzerindeki kara bulutlar
Yeşermeli, can vermeli artık
Sararıp kuruyan tüm umutlar**



BASBAKANIMIZ AHMET DAVUTOĞLU

KERİM BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

// Oğlunla ordu, kızınla oba olasın.
Koç koç oğlanların ardına düşe.
Dünyalar ayaklarına gele. Her-
kes sana akıl danışa"

Babaannesinin duası böyle baş-
lar Ahmet Davutoğlu'nun... Ama,
bu dua söylendiği tarihte onun rü-
yası gibidir. Torununun istikbalini
mana aleminde seyreden Anadolu
kadınının rüyasının hakikat olduğu
günlerdeyiz şimdi. Mübarek bir ka-
dının ağzından çıkan duanın Allah
nezdinde kabulünden makbül ne
olabilir ki?

Ahmet Davutoğlu'nun şecere-
sine baktığımızda onun köklerinin
hangi mana ile yoğrulduğunu gör-
memiz mümkündür.

Moğol istilasının baş gösterdiği
zamanlarda İran, Suriye ve Irak böl-
gesinde bulunan göçmen Türkmen-

ler Anadolu'ya sığınır. Yeni gelen
bu sığınmacıların başında Piri Şemsi
bey vardır. Piri bey oymağını top-
lamış ve yerleştikleri köy için hangi
ismin verileceğini tartışmaktadırlar.
Esasen tartışmada bulunanların
önerdiği tek isim oracıkta hemen
kabul edilir. PİRİ KONDU. (Pirlerin
konduğu yer).

Sayın Ahmet Davutoğlu'nun
soyu adını pirlerden almış bir Türk-
men aşiretine dayanır.

"O Bu toprakların insanı.

Ufku ve vizyonu bu ülke sınırla-
rını çoktan aştı. Dünya uluslar arası
meselelerde onun çerçevesini çiz-
diği rotada şekil alıyor desek abart-
mış olmayız herhalde. ABD Dışişleri
Bakanlığının Avrupa ve Avrasya'dan
Sorumlu Bakan Yardımcısı Philip
Gordon, "Bugünlerde ne zaman ne-

reye seyahat etsem, sıklıkla duydu-
ğum cümlelerden biri, 'Ahmet Davu-
toğlu daha yeni buradaydı' oluyor"
diyor. O'nun Türkiye'nin dış politi-
kası hakkında ortaya koyduğu fikir-
ler, milletimizin geçmişte yaptıkları-
nı hatırlatıcı misyonuna yavaş yavaş
geri dönmeye başladığını gösteriyor.
Afganistan ziyaretinin birinde ziyaret
ettiği Afgan valisi Davutoğlu'ndan
şehrin okul, yol, hastane ve benzeri
ihtiyaçlarının karşılanması talebinde
bulunuyor.

Ortadoğu ülkelerinden Asya
ve Afrika'ya bütün her yerde
Türkiye'nin politikaları etkili oluyor.
İsrail karşısında takınılan kararlı tavır
özellikle Arap ülkelerinde yönetici
konumunda bulunan idarecilere ör-
nek oluyor. Türkiye'nin başarılı dip-
lomasi atakları adı sanı bilinmeyen

Davutoğlu

TAŞKENT'TEN BAŞKENT'E

başka ülkelere kadar sirayet etmiş ve her yerde Türkiye'nin öncü rolü konuşulur olmuştur. Bütün bunlar değerli hemşerimiz Sayın Ahmet Davutoğlu'nun yıllar önce ortaya koyduğu çalışmaların hayata geçirilmiş halidir. Stratejik Derinlik ismini verdiği eserde yıllar önce olayların perde arkasını ortaya koyması, görünmeyen ve bilinmeyen kimi hadiselerle derinlemesine nüfuz etmesi dış politika alanında yeni ufuklarda kanat çırpmamıza vesile olmuştur."

Dışişleri Bakanlığı döneminde kaleme aldığımız bu satırlar dergimizin 52. sayısında yayınlanmıştı. O şimdi başbakan. Yaptıkları yapacaklarının teminatı gibi. Yöremiz insanların gurur duyacağı hizmetlere imza atıyor.

Anadolu'nun imarı için çalışanların maneviyat iklimlerinden beslenen fikirlerle donanmış olması ve bütün dünyada faaliyetlerinin yankı bulması boşuna değil.

6 Eylül 2014'te Konya ziyareti vesilesiyle halka hitaben:

"Hiçbir mevkinin Konya'ya hizmetten âli olmadığına şuuruyla huzurundayım. Sana geldim. Teşekkür etmeye geldim. Selâm ver-

meye geldim. Ama en önemlisi aziz Konya, sana sığınmaya geldim, seni şahit kılmaya geldim....Teşekkür etmeye geldim. Bütün zerrelerimle bütün bilincimle teşekkür etmeye geldim. Çünkü Konya bu sene hep bizi bağrına bastı. Her zaman olduğu gibi bağrına bastı... Biz Konya'ya sığınmaya geldik. Sizin dualarınıza sığınmaya geldik. Sizin o şefkatli yüreğinize sığınmaya geldik. O ıslıl parlayan gözlerinize, gözlerinizin arkasındaki gönlünüze sığınmaya geldik. Allah Konya'yı sığınacak bir makam olarak bizim gönlümüzden hiç eksik etmediği gibi sizlerin gönlünden de bizi eksik etmesin. Nihayet sizi şahit kılmaya geldik. Şahit ol ey Konya. Şahit ol. Şahit ol ki bu beden, bu dünyada yürüdükçe sadece ve sadece milletimizin hizmetinde olacak. Bu ağır emaneti omuzlarımızda taşıırken, milletimizin iradesi dışında hiçbir iradeyi geçerli ve makbûl görmeyeceğiz."

"Sana sığınmaya geldim" dediği Konya ve hatta bütün Türkiye ve Dünya'nın mazlum milletleri onu bağrına basmıştır.

O, bir milletin istikbaline yön veren en önemli devlet adamları-

mızdan birisidir bugün. Dünya'nın bütün önemli meseleleri karşısında söylenecek doğruları olan ve bunu hangi ortamda olursa olsun haykarmaktan çekinmeyen insan. Kosova'dan, Filistin'e, Suriye'den Mısır'a bütün İslam dünyasının ve insanlığın gerçek manada kurtuluşuna vesile olacak adımları kararlılıkla atan adam.

Tarihin kendisine miras bıraktığı kültür ile kendisini yoğuran hemşerimiz Sayın Başbakan Ahmet Davutoğlu: "Eğer bir gün bize tevdi edilen emanet dolayısıyla üzerimizde herhangi bir kibir ve güç belirtisi görür, merhamet ve şefkatten özellikle de adaletten ayrıldığımızı hissederseniz hiç çekinmeden bize Hazreti Mevlana'yı hatırlatın, hiç çekinmeden 'İnsanı yaşat ki devlet yaşasın' diyen Şeyh Edebali'yi hatırlatın. Bu zilletten uzak kalmamız için bize dua edin. Siyasetin esası bu anlamda bütün bu değerleri aziz kılmaktır."

Diyerek gerçek devlet adamının ne olması gerektiğini şahsında bu ifadeler ile bütün dünyaya ilan etmiştir.

Kendisini dergimiz, tüm Taşkentliler ve vakfımız adına tebrik ediyoruz.



SELAM OLSUN...

HÜSEYİN ALP
ÖZEL

halbozel@hotmail.com

// Selam olsun, evveliyatla ve öncelik-
le insana selam olsun, eşrefi mah-
lukat olarak yaratılan insana.

Alemlere rahmet olarak gönderilen
Sevgililer Sevgilisine selam olsun. Onun
gül kokusunu bu diyarlara getiren Ebu
Eyyub El-Ensari'ye selam olsun.

İçinde bulunduğumuz Başkentimiz
Ankara'nın manevi mimarı ve kadim
payitahtımız İstanbul Fatih'inin hocası,
Akşemseddin'in hocası Hacı Bayram-ı
Veli'ye selam olsun. Aşkıımızın piri
Mevlana'ya, ahlakımızın piri Ahi
Evrân'a, erkanımızın piri Hacı Bektaş-ı
Veli'ye selam olsun.

Gönül dilimizin pirleri Yunus
Emre'ye, Feqiye Teyran'a, Ahmedi
Hani'ye selam olsun.

Ve zamana selam olsun, o zaman
ki bize var oluşun ve tarihin sıırını öğ-
retir. Bundan tam 943 yıl önce bir 26
Ağustos sabahı etrafındaki Türk, Kürt,
Zaza, Arap ve diğer Anadolu kavimle-
riyle Anadolu'ya yürüyen Alparslan
Gazi'ye ve yiğitlerine selam olsun. Se-

lam olsun bundan 92 yıl önce milletin
istiklali için Kocatepe'den İzmir'e yürü-
yen Gazi Mustafa Kemal'e ve istiklal or-
dusuna selam olsun. Ve selam olsun bu
iki 26 Ağustos tarihi arasında, 1071
ile 1922 yılları arasında bu topraklar-
da medeniyetimizi ihya için, inşa için,
dünyada adaleti ikame etmek için yola
çıkılmış, şehit düşmüş, emek vermiş, ter
dökmüş, Bacıyan-ı Rum'a, Ahiyan-ı
Rum'a, Horasan erenlerine, Mezopo-
tamya alimlerine, bütün şühedaya se-
lam olsun.

Ve mekana selam olsun, bu zaferler
sonrasında bize vatan olarak emanet
edilen bu aziz toprağa selam olsun. Bu
vatanın toprağına, suyuna, havasına,
ateşine selam olsun. Anasır-ı Erbaa'ya
selam olsun, var oluşa selam olsun. Bu
vatanın her köşesinde heybetle bu vata-
nı bekler durur gibi görünen Ağrı'ya,
Erciyes'e, Uludağ'a selam olsun, Toros-
lara, Menteshlere, Kaçkara, Ilgaz'a, İst-
ranca'lara selam olsun ve onların sınır
ötesindeki kardeşlerine selam olsun.

Hira'ya, Turu Sina'ya, Zeytun
Dağı'na, Rodoplara, Kafkaslara, Altay-
lara selam olsun ve o dağların eteklerin-
de yaşayan bütün kardeş, dost ve komşu
kavimlere, halklara selam olsun.

Selam olsun bu vatanın su-
yuna, ırmağına, Fırat'a, Dicle'ye,
Sakarya'ya, Seyhan'a, Ceyhan'a,
Yeşilirmak'a, Kızılırmak'a selam olsun.
Ve onların kardeşlerine, Tuna'ya, Nil'e,
Amyderya'ya, Siriderya'ya, Volga'ya,
İtil'e selam olsun.

Selam olsun bu mekan ve tarih bi-
lincini bize aşıl原因anlara."

Yukarıdaki konuşma bu milletin
yaklaşık bir asırdır hayalini kurdu-
ğu, hasretle beklediği bir sada idi
. Konuşulanlar çok çok önemliydi .
Tabi ki konuşan da . Bizim milli ve
manevi değerlerimizi bu kadar bir
araya getiren, onları birbirinin ya-
rıışçısı değil birbirinin yarısı olduğu-
nu ortaya koyan olmadı, olamadı.
Asırlara dolan yıllar boşuna akıp
gitti , tıpkı ırmaklarımız gibi...



Yaklaşık bir asırdır bekleyen milletten kasıt, sadece MİSAK-İ MİLLÎ sınırlarımız içerisindekiler değil tabi ki... Kendi tabiri ile ; Toraslar'dan Altaylara, Ağrı Dağından Hira Dağına ,Turi Sina 'dan Menteşlere, Erciyes 'den Rodop 'lara , Nil nehrinden Sakarya nehrine ... Aziz milletin, Kutlu Medeniyetin ucu , uzantısı var olan her yerden bahsediyorum.

Ben bu konuşmanın yukarıdaki bölümünü ayakta ve göz yaşlarına boğularak dinledim. Onlarca yıldır Alparslan 'la Selahaddin 'i kıyaslayıp yarıştıranların ; Eyyubiler'i, Artuklular'ı Zengiler'i Büyük Selçukluları bilmedikleri, bilemedikleri, ne kadar cahil ne kadar zalim , ne kadar zavallı olduklarının ispatı idi bu konuşma.

Sakarya'yı özde seven, Fırat'ı söz de seven , ya da Dicle'yi öz evlat Kızılırmak'ı üvey evlat görecekt kadar ruhları karamışlara tarihi bir cevaptı. Sözler samimi idi. Gönüllere tesir etti.

Bu devletin kurulmasında; önceki medeniyetimizde aynı çatı altında olduğumuz kardeşlerimiz, belki etnik, dinsel, meshepsel, dil ve kültürel açıdan farklılıklarımız olsa da hepimizin bir ağacın dalları misali, asli unsurlar olduğumuzun tam manası ile bir kanıtı

idi bu konuşma. Bu hakkı teslim etmekte...

Dışişleri Bakanı iken ÇETMİLİLER GÜNÜ'ne gelen Sn. Başbakanımızı; bütün Çetmi halkı mütevazı ama son derece samimi bir şekilde Çingir'de ki Kemer altında karşıladı. Küçük bir kasabaya göre bu karşılama çok anlam ifade ediyordu. Karşılayanlar arasında her yaştan, her fikir den ve her meslekten insanlar vardı. Sayın bakanın gözleri dolmuştu. Yanlarında bulunan Konya valisi, Belediye başkanları, millet vekilleri, bürokratlar, işadamları ve siyasi ler ve diğer misafirler hayretle birbirlerine bakıp, etrafları seyrediyorlardı.

Başta Sn. Davutoğlu ve ev sahibi Sn. Osman Arı olmak üzere yüzlerce insan yürüyerek giderken, yemyeşil asma dallarının sarktığı balkonlarda ve damlarda rengarenk kıyafetli Çetmili kızlar, kadınlar ve çocuklar hep beraber alkış tutuyorlar, özellikle gençler ve diğer halk 'ÇETMİ SENİNLE GURUR DUYUYOR' sloganları atıyorlardı. Bu seremoni öyle düzenli öyle coşkuluydu ki, sanki günlerce prova yapılmış gibiydi.

Mektebin önünden Uçurum Harman'a kadar gördüğü herkesi bağrına basarak yürüdüler. Zaten Çingir'le O'ranın arası etten bir

duvarla örülmüş gibiydi. Belki onlarca kere selam verdi, hatırlı sordu. Bu hareketi kişiliğini, kimliğini ortaya koyuyordu.

Uçurum Harman'da mikrofonu eline alınca ; yine Müslümanlığımızın alameti farikası olan 'SELA-MÜALEYKÜM' le sözlerine başladı. Sözleri yürekten geliyordu ve direk gönüllere tesir ediyordu. Kararlı ve coşkulu konuşmasını binlere insan çıt çıkarmadan dinliyordu. Sn. bakan vücut dilini çok iyi kullanıyordu. İşte orada herkesi duygulandıran, herkesi saran , küllenmiş ruh ve akılları uyandıran sözlerini söyledi. Gözlerini Sarı yar, Gebe Kayası, Bolay Kayası taraflarında gezdirip, binlerce km. ötede duran Altaylar'la, Hira Dağı'yla, Rodoplarla, Tur-i Sina'yla , Kafkaslar'la kardeş eyleyiverdi bizim dağlarımızı... Göksu'dan Tuna'ya, Volga'ya, Nil'e selam söyledi. Ve onlara selam gönderdi Çetmi'den, Çetmili'den, dağların eteklerinde kurulan Toros köylerinden, Çin Seddi'nin gölgesindeki soydaşlarımıza...

Ve dedi ki; bizim istikametimiz 'KIBLE KAYASI' gibi dik, samimi ve kesindir. Hiç bir güç bizi yolumuzdan ayıramaz, döndüremez. Devlet halkın efendisi değil hizmetkari dir. Yasaklar, yoksulluk ve yolsuzluk en



**Sayın Ahmet Davutoğlu,
Vali Aydın Nezih Doğan, Mehmet Özel ve
Mehmet Balcı...**

çetin hasmımızdır, onlarla sonuna kadar mücadele edeceğiz. Halkımıza hak ettiği değeri vereceğiz ve 'İNSANI YAŞAT KI DEVLET YAŞASIN' düsturunu benimseyeceğiz... Konuşmaları çok etkili oldu. Ve aynı coşkuyla Çetmi'den uğurlandı.

Sn. Başbakanımız Ahmet Davutoğlu'nun o samimi ve içten

karşılansası, Çetmili'nin ahde vefası neticesinde 30 MART yerel seçimlerinde Taşkent Belediye Başkanlığına hemşehrimiz Sn. Osman Arı seçildi. Türkiye Cumhuriyeti Başbakanının ata yurdu olan TAŞKENT'in başında bir Çetmi'li var. Bizler bunun kadrini kıymetini bilmeliyiz. Her Çetmili Osman ARI

kardeşimizle gurur duyuyor. Duyulmalı da...

Bundan sonra yöremize yani bütün BOĞAZIÇI'ne kalıcı hizmetler getirtme çabasında olmalıyız. Yerel ya da ulusal baz'da ki firmaların bölgemize has yatırımlar yapması noktasında (fabrika, kalkınma atölyeleri, alım ve toplama sahaları vb.) yetkilileri uyarmalı, onlara projeler sunmalıyız.

Belediye başkanımız Sn. Osman ARI'nın bu konuda çaba içerisinde olduğunu biliyoruz. Taşkent ve ahalisi bu tarihi fırsatı, hem bu günler hem de gelecek nesiller adına çok ama çok iyi değerlendirmeli...

Konya'lı ; işadamlarına, siyasilere, bürokratlara ve düşünen her ferde çok iş düşüyor. Yöremizi canlı tutmak, yaşanır kılmak , mecburiyetindeyiz...

Başbakanımız Sn. Ahmet DAVUTOĞLU beyefendiye ve Hemşehrimiz Taşkent Belediye Başkanı Sn. Osman ARI kardeşimize, ÇETMİLİLER VAKFI ve ÇETMİNİN SESİ DERGİSİ adına üstün başarılar diliyoruz. Cenab-ı Allah yar ve yardımcımız, memlekete ve memleket sevdalılarına selam olsun...





TAŞKENT'TEN BAŞKENT'E



NIĞMETULLAH UÇAR

nigmatullahucar@hotmail.com

Ben kendi kendime karar vererek
Tanımak istedim başbakanımı
Neleri yaşamış merak ederek
Yazdım internette bulduklarımı

Onun başarısı saygısındanandır
Anne babasını gerçek seviyor
İlkesi, ülküsü önce vatandır
Varlığım uğruna fedadır diyor

Taşkentten başkente uzanan bu yol
Kimlerle kesişmiş onu öğrendim
Kendime dedim ki onun gibi ol
Benlikten sıyrılıp Hak'ka güvendim

Davutların Ahmet diyor kendine
Geleneklerine saygı duyarak
Hizmet etmek ister memleketine
Bu büyük millete hadim olarak

Kimsesizlerin de kimsesi vardır
Allah yarattığı kulu gözetir
Sabredip çalışmak insana kardır
Başarının sırrı iyi niyettir

Böyle bir aşk ile gelen başarı
Ulvi gayelere hizmet etmeli
Değişmesin onda gönül ayarı
Siyaset yaparken hak gözetmeli

Allah dileyince olmazlar olur
Gayret göstererek azmedilince
İnsan hayal kurar makamlar bulur
İlahi bir güçle desteklenince,

Sayın başbakanım affedin beni
Nakıs düşüncemle ders veriyorum
Allah kötülükten korusun seni
Hep mutlu yaşayın gülün diyorum

Ahmet Davutoğlu böyle biridir
Hedef belirlemiş gitmek istemiş
Onun destekçisi gayretleridir
Samimi olunca Allah da vermiş

Hayat hikâyeniz aşağıdadır
Taşkent'ten Başkent'e varana kadar
Başarılar, sevgi bir aradadır
Bu kutsal duygular bizi biz yapar

Taşkent'ten Başkent'e gidilen yolu
Adım adım yazdım araştırarak
Nasıl da başarmış Mehmet'in oğlu
Hedefine koşmuş hiç şaşmayarak

Niğmetullah söyler hissettiğini
Aklına menfaat getirmeyerek
Allah'tan istiyor beklediğini
Yaratılanlardan beklemeyerek

ERTUĞRUL GAZİ'DEN DAVUTOĞLU'NA

Söğüt



/// Hoca Ahmet Yesevi'nin irfanını bizim rehberimizdir. Dedem rahmetli bana Ahmed'i Sani ismini verdiğinde ben bunun bana büyük dedeme atfen verildiğini zannediyordum. Ama sonra öğrendim ki, Hoca Ahmed-i Yesevi'nin adı da Ahmed-i Sani'ydi. Bütün Türkmen boyları doğan çocuklarına Ahmed-i Sani derken, Hoca Ahmed Yesevi'nin soyundan gitsin diye söylediler. Ahmed-i Sani bu Türkmen boylarına İslam ahlakını öğreten Hoca Ahmed Yesevi idi. Bizler bu topraklar şahit olsun, Allah şahit olsun ki, biz hem Ahmed-i Evvel'in hem Ahmed-i Sani'nin takipçileriyiz. Hem Hira mağarasının hem Hoca Ahmet Yesevi'nin çilehanesinin o atmosferinden beslenmişiz. Dünyaya ve insanlığa çağrımız birlik, barış çağrısıdır. Türkiye'deki her bir kardeşimize çağrımız birlik çağrısıdır, barış çağrısıdır."

Tarihi unutan milletler geleceğe bakamaz, maziye anlamayanlar istikbali göremezler, 1281, hasat şükrünün başladığı tarih. Bir oba, 1381 bu oba Kosova önlerinde, artık bir devlet, 1481 Fatih Sultan Mehmed Han devleti imparatorluğa dönüştürdükten sonra Hakk'a yürüdü. 1581, bu devlet, 7 iklime hükmeden bir cihan devleti oldu. İşte biz bu çizgide Türkiye Cumhuriyeti Devletini bir cihan devleti yapana kadar, maziden aldığımız bu ilhamı, Hoca Ahmed-i Yesevi'nin, Hazreti Mevlana'nın, Emir Sultan'ın Akşemseddin'in irfanını yeryüzünün her köşesine taşıyana kabarmadan çalışacağız.

Bir tohumdan bir çınar, bir obadan bir beylik, bir beylikten bir devlet, bir devletten bir dünya düzeni, bir nizam-ı alem çıkaran Türkmen obalarının, yörük obalarının yiğitleri, Ahiyan-ı Rum'un,

Bacıyan-ı Rum'un torunları, bu mübarek mekanda Ertuğrul Gazi'nin huzurunda, bu kutlu mekanda, devletimizin tohumunun atıldığı mekanda hepinizi saygıyla, muhabbetle selamlıyorum.

"Milletler kurdukları düzenlerle tarihe derin izler bırakırlar. İşte bu milletler, tarihin özne milletleridir, öncü milletleridir, lider milletleridir. Bugün huzurunda bulduğumuz Ertuğrul Gazi'nin attığı tohum, bütün insanlık tarihine göstermiştir ki bizim milletimiz tarihte ancak ve ancak özne olarak var olabilir, nesne olamaz, köle olamaz, müstevliler karşısında baş eğemez. Bizler aldığımız kültürle, aldığımız irfanla hep bu geleneği yaşatmanın mücadelesini verdik"

Buraya gelen Oğuz boyları her şükürde, birbirlerine şu sözü vermişlerdir; madem ki rabbimiz bu toprakları mekan kıldı, ebediyete kadar bu mekan bir vatan olarak

özgür olacaktır. Ahitleşme budur. 733 yıldan beri her yıl, Oğuz boyları, Türkmen boyları buraya gelirler ve birbirlerine söz verirler, Allah huzurunda, tarih huzurunda söz verirler, Ertuğrul Gazi huzurunda söz verirler ve derler ki; 'biz ahlakın, irfanın, nizamın sözcüleri olacağız. Kaosun, kargaşanın, karşılıklı fitnenin ya da bozgunculuğun değil.' Şimdi bizler bugün bu geleneği yaşatmak için varız. Hangi siyasi görüşten olursak olalım, hangi partiye mensup olursak olalım, buraya geldiğimizde, bir tek bu ahit için geleceğiz. Her seferinde diyeceğiz ki biz bu topraklarda var oldukça bu topraklar ebediyyen hür ve özgür olacaktır. Bu al bayrak, bu topraklarda gururla, onurla dalgalanacaktır. Aziz Söğütlüler, Türkiye'nin her yerinden gelen Türkmen yiğitler, yörük yiğitler, Ertuğrul Gazi, obası, dedesi yola çıktığında, kendisine bir ufuk çizilmişti, rahmani bir ufuk çizilmişti. O ufku çizen, Hoca Ahmed Yesevi'nin getirdiği kültüdü. O ufukla buraya yürüdüler, sadece Ertuğrul Gazi, sadece Şeyh Edebali değil, Karslı Harakani, Bursa'da Geyikli Baba, Sarı Saltuk, Demirci Baba, Hacı Bektaş Veli ve daha niceleri bir yola, bir yürüyüşe çıktılar, Allah için yürüdüler. Kendilerine emanet edilen bir miras için yürüdüler ve hala onun çocukları yürüyorlar, yürüyecekler, ebediyete kadar da yürüyecekler."Ertuğrul Gazi'nin huzurunda söz veriyoruz, onun başlattığı yürüyüş, ebediyete kadar devam edecek. Ecdaddan gelen bu miras, kim ne derse desin sonsuza kadar korunacak, gelecek nesillere emanet olarak devredilecek.

Biz bu mirasın takipçileriyiz. Aşık Paşazade Tarihi der ki; Ertuğrul Gazi'nin, Oğuzhan'ın 7. göbekten torunudur, yine Hoca Ahmet Yesevi'yi bilenler bilirler ki, onun erenleri, bu yiğitlerin önlerini açtılar. Benim rahmetli babaannem, 'Oğlunla ordu kızınla oba olasin' diye dua ettiğinde arkasında şunu

eklerdi; bir tarih bilinci olarak şunu eklerdi, 'Horasan'dır bizim ilimiz, İsfahan'dan geçti yolumuz.' O Oğuz boyları bizim soyumuzdur. Biz o tarihi kültür bilincini yaşatmak için Söğüt'te toplanıyoruz. Bir olmak, diri olmak için Söğüt'te toplanıyoruz. Hiçbir manzara bunu engelleyemez. Hep bir olacağız, iri olacağız, diri olacağız."

Taşkent, ilk defa bugünlerde 'tarih yazılan kent' hüviyetini hak edecek bir konumdadır. Çünkü ülkemizin başbakanı Sayın Ahmet Davutoğlu içimizden birisi olarak görevinin başındadır. Bu yüzden Taşkent, bütün dünyada önemli bir belde olarak insanlığın hafızasına kazınmaktadır. Bundan böyle Sayın Ahmet Davutoğlu'nun bütün faaliyetlerine, onu bağrından çıkaran Taşkent'in gölgesi düşecektir.

Bu yüzden, bir anlamda Taşkent, şimdiden BÜTÜN DÜNYA-NIN GÖZÜNÜ DİKTİĞİ MEKÂN olma hüviyetini kazanmıştır. Çünkü burası Sayın Başbakan'ın memleketidir. O nasıl bizi temsil ediyorsa, bizler de bütün dünyaya

karşı onu temsil ediyoruz. Onun başarılarının arkasında durmak ve onunla bütünleşerek geleceğe yürümek her birimizin boynuna borç olmalıdır.

Bugün Taşkentliler olarak bizler, tarihe tanık olma halinin değil, tarih yazma sürecinin içinde yer alan fertleriz. Her birimiz temsil ettiğimiz manaya uygun davranışlar sergilemek durumundayız.

Hemşerimiz Sayın Osman Arı, Taşkent Belediye Başkanı olarak yeri ve konumu itibarıyla çok önemli hizmetlerle içinde yaşadığımız bu günleri ölümsüz eserlerle geleceğe aktarıp taçlandıracaktır. Buna inanıyoruz...

Ülkemizin Başbakanını dünyaya karşı temsil etmek makamında olan Sayın Osman Arı ile geleceğimizi inşa etmek yolunda her zaman birlikte hareket etmek bizler için önemlidir. Taşkent için yapılan her hizmette pay sahibi olmak istiyorsak, geleceğimizi inşa eden faaliyetlerin hız kazandığı bu günlerde bizlerde rol almalı ve üstümüze düşeni yapmalıyız.



Başbakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu ve Taşkent Belediye Başkanımız Sayın Osman Arı Çetmi'de...

HAYAT SAFHAM

ŞÜKRÜ KARACA

gazisukrukarakac@gmail.com

Bir yabancı târihçinin:
"Göklerin hiddet kapıları
memleketimiz üzerine açıldı.
Türkistan'dan kartal gibi sür'atli
atlara binmiş ordular zuhur etti.
Vasparağan' a girip Hristiyan-
lar üzerine atıldılar" (1) diyerek,
Atatürk'ün:

"Bu memleket, dünyanın bek-
lemediği, aslâ ümid etmediği bir
müstesna mevcudiyetin yüksek
tecellisine, yüksek sahne oldu. Bu
sahne 7.000 senelik ,en aşağı,
bir Türk beşiğidir. Beşik tabiatın
rüzgârlarıyla sallandı; Beşiğin
içindeki çocuk tabiatın yağmur-
larıyla yıkandı, o çocuk tabiatın
şimşeklerinden, yıldırımlarından,
kasırgalarından evvelâ, korkar
gibi oldu. Sonra onlara alıştı, on-
ları tabiatın babası tanıdı. Onla-
rın oğlu oldu. Bir gün o tabiat ço-
cuğu tabiat oldu; şimşek, yıldırım,
güneş oldu; Türk oldu. Türk bu-
dur, yıldırımdır, kasırgadır, dün-
yamızı aydınlatan güneştir!" (2)
sözlerinde de ifadesini ve manâsını
tamamlayan Oğuz Türkleri'nin,
ÇEPNİ (Çetmi) boyundanım.

Asıl vatanımız olan
TANRIDAĞI'nın garbî yamaçla-
rından, Horasan'a ne zaman gel-
diğimiz tarih bakımından kesin
olarak bilinmemektedir. Bilinen bir
şey varsa oda, insan nüfusunun ve
hayvanların çoğalması ile meydana
gelen izdihamla beraber, kuraklık-
ların artması ve otlakların azalma-
sı ile, siyasî tazyikler neticesinde
meydana gelen göç hareketleriyle
Horasan'a geldiğimiz bir hakikat-
tir. Süryanî müellifi Mihael, ise:

"Türk kavmi çıkınca yer yüzünü
doldurdu; daha önce çıkmış olanları
tenkil ettiler. Zirâ dünya onları ta-
şımağa kâfi değildi. Bunlar onları
(ilk çıkanları) garba doğru ittiler.
Önlerinde köpeğe benzer bir hay-
van (Oğuz-nâme'deki BOZKURT)
yürüyor; ona yetişemiyorlardı. Ha-
reket etmek istediği zaman "göç"
(göş) yani "kalkınız" diye sesleni-
yordu. Türkler o duruncaya kadar
ilerliyor ve orda çadır kuruyorlar-
dı. Uzun müddet onları sevk ettik-
ten sonra kayboldu ve bir daha bu
hayvandan bahsedildiği duyulma-
dı" ifadesiyle gördüğü göç manza-
rasını dile getirmektedir. Türklüğün
demlenme zamanı henüz gelme-
mişti; târihin seyri içerisinde yaman
kılıçlarla karşılaşacak, sert kalkan-
lara toslayacak ve dövüle-dövüle,
sevile-sevile yeni yurt Anadolu'ya
ebediyen otağ kuracaktı.

Yağı kalbine at sırtından ok atar-
ken, yayın tam olarak gerilmesine
mani olan göğsünü kesebilecek ka-
dar fedâkâr olan ve cevval bir ruha
sahip Türk kadınlarından doğan
neslimiz, "Oğuz Destanı"nın da
kaydettiği gibi, Anadolu'ya (Rum'a),
4 Eylül 1063 Cum'a günü Tanrı'nın
bol olan rahmetine kavuşan Önas-
ya Türklüğünün ilk babası Tuğrul
Beğ'in, galiba 1054 yılındaki, Ana-
dolu seferiyle, milyonlarca şehidin
kan bedeli olarak yurt tuttuğumuz
bu toprakların cenub (Karamanoğ-
lu Beğliği'nin kurulduğu yer) bölge-
sine gelip yerleşen Türkmenlerin
(Oğuz Türkleri'nin pek çok boyu,
İslâmiyet ile şereflenişimizden son-
ra "Türkmen" sıfatı ile adlandırıl-

mıştır) arasında gelerek yerleştiler.
Târihin her döneminde büyük ülkü-
sünün peşinden yürüyen bu kah-
ramanlar ırkının garbî Anadolu'ya
yerleşen dilimi ise, târihe iz bı-
rakmış olan Eşref-Oğulları'nın
atalarıdır. Garbî Ucat'da olduğu
gibi, Karamanoğulları'nın Beğliği
arasında da bulunan bu 24 Oğuz
Boyundan birisi olan ÇEPNİ'ler
(bu isim zamanla tahavvül, ıstı-
lah olmuş ve bugün, kimi yerde
ÇETMİ, kimi yerde de ÇEPNİ
olarak söylenmektedir.), Kara-
man Kal'ası'nın yapımına kadar
beyliğin merkezinde kalmışlardır.
Üzerinde Karaman Kal'ası'nın bu-
lunduğu tepenin yapımına veya
yığma işlemine, "Bir dul kadın
dahi, 90 katır yükü toprak getir-
mekle iştirak etmesi" ferman bu-
yurulmuştur. Yükseklerde oturmak
ve insanları buradan yönetmekle
cihâna hâkim olunabileceğine ina-
nan milletimizin bu inancı, henüz
Horasan ve daha sonra Anadolu'ya
gelmezden öncede mevcuttu. Eski
Türkler, Ortaasya'nın yüksek yerle-
rinde oturmuşlar ve engin ovalara
böyle hakim olabilmişlerdir. Bu fikir
bugünde mevcut olup, hâkimiyet
yüksek yerlerin, yüksek makam
ve mevkillerin işgaliyle sağlanır.
Türkistan'da yaşayan atalarımız,
"Ortaasya'nın yüksek yaylalarını,
yani Tiyanşan - Pamir - Küen-
lün alanını dünyanın dört köşe-
li bir merkezi telâkki etmişler ve
cihâna hâkim olmayı, bunun dört
tarafında yaşayan kavimleri itaat
altına almak diye anlamışlardır." 3

Mahmut Kaşgarî'nin kaydet-
miş olduğu "Tanrı, kendisine ordu
olarak Türkleri seçti, onları dün-
yanın en yüksek, en güzel havalı
yerine yerleştirdi. Ta ki; istediği
anda, dünyanın herhangi bir ülke-
sinin üzerine gönderebilsin" Kudsî
Hâdis'i de bu "Cihân Hakimiyeti"
fikrini ilâhîleştirmektedir. Yüzyıllar
geçmesine rağmen, hâlâ aynı fik-
ri muhafaza eden cenubî Anadolu
Türkmen Beği Karaman Oğulları,
öyle sanıyorum ki, bu tepenin ya-
pımında vatandaşa ağır şartlar ge-

tirdiler ki, Çepni'lerin göç etmesine veya firar etmelerine sebep oldular.

Karaman sınırlarının içerisinde kalan, fakat Toros Dağları'nın ortalarındaki gözden ırak bugünkü **ÇETMİ KASABASI**'nin temellerini atıp yerleşen atalarımızın hatıralarına, - *belki de bu üçüncü olmaktadır*- kurt destanı renk ve millî şuur vermektedir. **Oğuzhân**'ın **Üçoklar**'dan torunu olan atalarımız **Çetmili**'ler, bugünkü kasabamızın bulunduğu yere gelerek, bir veya birkaç ev yapıp "**bizi arayıp soran var mı? Bir sorup sual edelim!**" Diyerek, tekrar **Karaman**'a dönmüşler. Kendilerinin aranıp, sorulmadıklarını öğrendikten sonra, daimi olarak yerleşmek üzere, uygun bir zamanı bulup, Karaman'ı terk etmişlerdir. Yeni yapmış oldukları bu evlerin yanına geldikleri zaman, evlerin içine kurtların yavrulamış olduklarını görmüşler. İçlerinden birisi veya o ailenin reisi: "**Buraya kurtlar gunnadıktan (yurt tutup, yavruladıktan) sonra, biz (insanlar) daha iyi yurt tutarız!**" demiş ve yerleşmişlerdir. Bu ev veya evler şu anda mevcut olmayıp, camiin Kuzey-doğusunda bulunan "**Solak Memişi**"nin evinin bulunduğu yerde olduğu söylenirdi. Biz evlerimize umumiyetle "Dam" deriz ki, bu evlerin bulunduğu yere de "**KURT-LAR DAMI**" denmektedir. Bu ev sahiplerinden "Solak Memişi"nin oğlu olan **Kadir Kasap** (namı diğer, "**Kadir Hoca**"), bir sohbetimiz esnasında, şahsımıza: "**Bizim evin önceki halinde, ahırın içinde, sâdece uç kısmı kesilerek, dibinden kesilip kopartılmamış vaziyette olan Ardıç (veya, Çam) ağacından direkler vardı**" demişti. Kadir Kasap'ın mevzu ettiği ağaç direkleri, köylülerin **Menderigümü**'den gelişleri sırasında yapmış oldukları evin "**orjinal**" direkleri idi.

Çeşitli iklimlerde boy verip, bugünkü **Hadim Kazasının** güneydoğusuna yerleşen ve boy ismiyle yadedilen kasabamızda (Çetmi), 1951 yılının Eylül ayının son hafta-



Askerlik Hatırası

Fotoğraftakiler; Kadir Hasan (Hasan Öğüt), Çilek Mustafa (Mustafa Çilek), Kuru Mustafa (Mustafa Karaca) - 8 Eylül 1945 Aydın

sı ile Ekim ayının ilk haftası arasındaki bir günde dünyaya geldim.

Milletin "**Tek şeflik**" döneminde kurtulup hürriyet, saadet ve refah kapılarının aralanmaya başladığı zamanda dünyaya gelmeme rağmen, maalesef o kıtlık yıllarının azgın dalgalarıyla gelen yokluktan hemen-hemen her aile gibi, bizim ailemiz de nasibini aldı. Yaz aylarında kıraç arazilerde yetişen, bizim yörelerdeki mahallî ismiyle "**Boz armut**" dediğimiz "**Ahlât**"ın olgun olanlarını toplar, bunları taş ile ezerek güneşte kuruttuktan sonra, değirmende "un" haline getirirdik. Şayet var ise bir miktar "**Çavdar**"

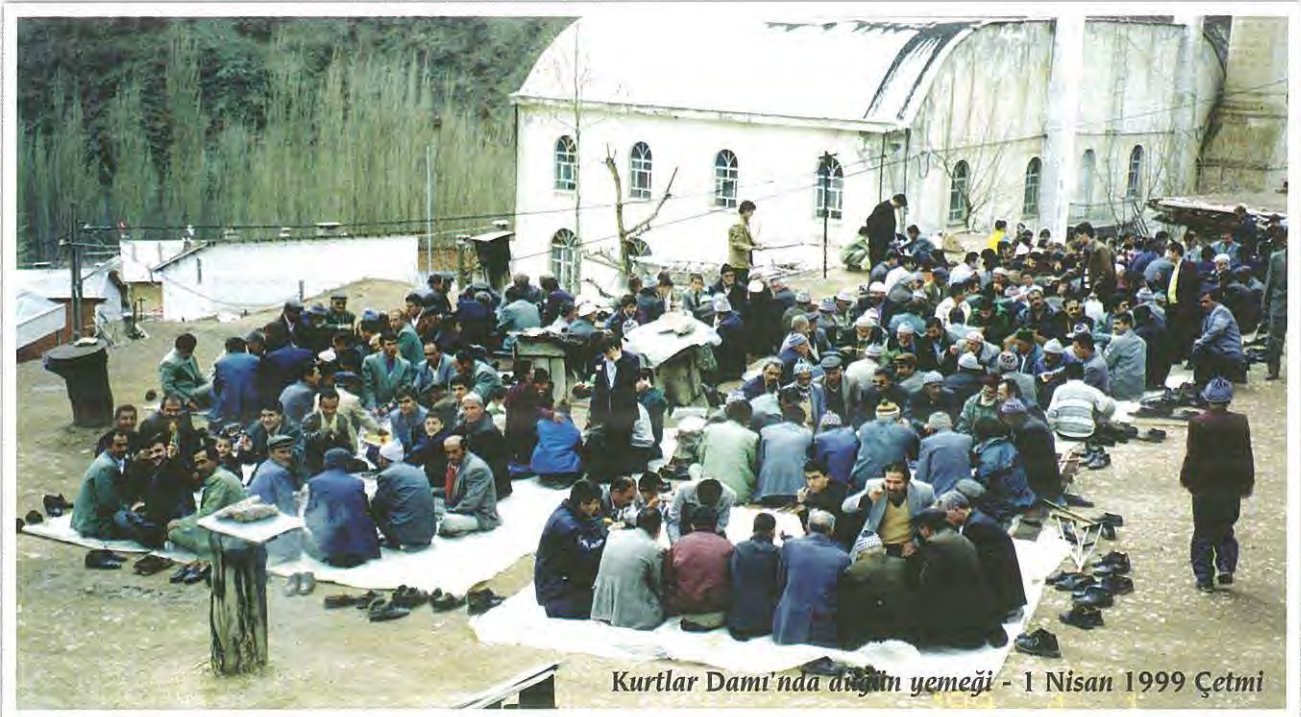
veya "**Arpa**" unu ile bu armut ununu karıştırıp, ekmek yapıldı ki, bu ekmeğe "**Döğmeli ekmek**" denmektedir. Bu bile, her evde bulunmazdı dersek, aslâ mübalâğa sayılmamalıdır. Bizim evdeki "**Ekmeğin teknesi**"nde bulunan ekmeğin yarıdan fazlası "**Döğmeli ekmek**", geri kalan iki-üç "**dürüm**"ü de "**Çavdar ekmeği**", veya "**Arpa ekmeği**" idi. Buğday ekmeği yerine "**Süpürge tohumu**"ndan yapılmış ekmek yiyenlerin çektiği meşakkat ve kıtlığın yanında, tabi ki bizim ki bir hiç mesabesindedir..

Sırtımızda "**Atlet**" yerine giydığımız kaput bezinden elle dikilmiş

"**Gömlek**", onun üzerinde de bugünkü manâda yine elde dikilmiş yakasız "**İşlik**" dediğimiz gömlek bulunurdu. Ayağımızda ise ya lâstik pabuç, yada otomobil veya kamyonların dış lâstigiinden ayağa göre kesilerek taban yapılmış Bot (dar manada, **Potin**) vardı. Çocukluğumda iç gömleğimin üzerinde sade renk ve desenli kumaştan elle dikilmiş "**Entari**" giydiğimi çok hatırlarım. Bu giysileri belden sıkıştırmak için de, "**Trablus**" kuşağı dediğimiz, püsküllü bir kuşak kullanırdım. Dini bayram günlerinde ise başıma, üzerine esanslar sü-

zarların başlarına ölmüş olan kişilerin yakınları varıp hususî ziyaret ve duâlar etmesiyle, bu merasim sona erer. İşte, arife günlerindeki ikinci namazı çıkışından itibaren, "**Ülü**" adını verdiğimiz, evlerde pişirilen muhtelif yemekler ile "**Bitti**" ve "**Katmer**" dediğimiz diğer yiyecekler, önce en yakınımız olan aile büyüğü ve akrabalarından başlamak üzere, bütün akraba ve komşulara dağıtılır. Her ülü götürülen ev sahibi, mutlâka bir yiyecek ile mukabele eder. Bu ülü dağıtım işini genç kızlar, yoksa küçük erkek çocuklar ve gelinler üstlenir.

da söylediğim gibi, bizim bu yöremizde pekmezler, bir diğer ifadeyle "**Bağbozumu**", Eylül ayının son haftası ile Ekim ayının ilk haftası arasındaki iki hafta süren zaman içerisinde gerçekleştirilip, kaynatılır. Ayrıca bizde doğum gününün pek ehemmiyeti olmadığından, doğum günümüzün günü gününe yazılması söz konusu edilmez. Bir başka husus ise, kayıtlı bulduğumuz nüfus idâresi Memurluğu, o zamanlar 22 km. uzaklıktaki **Taşkent** (Pirlerkondu) **Nahiyesi**'nde bulunduğundan, bir nüfusu günü gününe yazdırmak için, bu yolu



Kurtlar Damı'nda doğum yemeği - 1 Nisan 1999 Çetmi

rülmüş, el işlemeli bir "**Çevre**"yi, annem kendi elleriyle bağlardı. Bu bayramların ulvî havasının derin izleri, ama bütün ihtişamıyla, çocukluk günlerimden buyana, hâlâ benliğimi sarıp gitmektedir. Arife günleri ise, ikinci vakti ezanı okunup namaz eda edildikten sonra, umumî olarak (yalnız Erkekler) **Kabiristanlık** ziyaret edilir. Mezarlığı çevreleyen duvar dışında toplu olarak oturulup, İmam-Hatib efendinin okuduğu "**Yasin**" ve diğer Sûrelerden hasıl olacak olan sevabların, bil cümle ölmüşlerimize hibe edilmesinin ardından, me-

İşte o günden buyan geçen otuz üç yıllık bir ömür.. Adem oğlunun mayasında mevcut olan neş'e ve elem dolu bu ömrü bahşeden Âlemlerin ulu sultanı Allah-ü Azimüşşan'a şükürler olsun. Tanrı'ya teşekkür etmenin ifadesi olan isimim bile, O kudretin "**O!**.." Emri üzerine, Babaannem tarafından konup, söylenmiştir. Resmî kayıtlarda 8 şubat 1952 tarihinde dünyaya geldiğim kayıtlı ise de, bu tarih kesinlikle yanlıştır. Çünkü, "**Pekmez zamanı**" doğduğumu Annem ve Babaannem'den pek çok kez duymuşumdur. Yukarıda

ve meşakkatini göğüslemeniz gerekirdi. Çünkü, bizim doğduğumuz tarihlerde, değil otomobili, kamyonu bile görmeyi bir tarafa bırakın, tahayyül etmek bile başlı başına fitri bir zekayı icabettirir. Onun içindir ki, hiçbir baba, evlâdının doğum tarihini günü gününe yazdırmak için bu yolu ve meşakkatini çekmezdi. Ancak bazı ihtiyaçlar, muhakeme veya karakolluk gibi bir iş icabı gildiği zaman, bu doğum kaydı da hallediliverilirdi. Nüfus Hüviyet Cüzdanı'nın, doğumdan önce alınamayacağına göre de, **1951** yılnda doğduğumuz ortaya çıkar.

RAHLE-İ TEDRİS...



MEHMET BALCI

BİR AYETLE UYARI

// Allah'ı unutan ve bu yüzden Allah'ında onlara kendilerini unuttuğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkan kimselerdir."

Ayeti kerime, içinde birçok ahkâm ayetlerini ihtiva eden Haşr suresinin 19. Ayeti. Kuran-ı Kerim'in pek çok yerinde olduğu gibi Allah bu ayette de biz müminlere önemli bir uyarıda bulunarak, Allah'ı unutmanın ona sırt çevirmenin, emir ve nehiyelerini göz ardı etmenin ne denli büyük bir ziyana sebep olacağını açık bir şekilde ifade ederek şöyle buyuruyor: "Ey müminler, Allah'ı unutan, Allah'tan çekinmez, hukukunu tanımaz ve onun himayesinden medet ummaz kimseler gibi olmayın. Allah'ı unutanları ve onun emirlerini yerine getirmeyi terk edenleri de Allah unuttur ve ayrıca kendilerini kendilerine unutturur. Kendini unutan kimselerde kendine ait yüce menfaatleri göremez ve idrak edemez olur. Böyleleri sarhoş gibi ne yaptıklarını bilmezler. Hep süslü arzular peşinde koşarlar. Nefislerini ilahlaştırır ve Allah'ın emirleri

yerine nefislerinin istek ve arzularını yerine getirirler. Haram helal tanımaz, Allah'ın koyduğu sınırları gözetmezler. Yaratılış gayelerini düşünmezler ve kendilerini kurtaracak hayır ve hasenattan uzak yaşarlar. Bütün çaba ve gayretleri dünyalık içindir. Yarın kadar yakın hesap günü için ne hazırladıklarına bakmazlar. Bunlar fitratlarını bozmuş ve insanlıktan çıkmış kimselerdir. Allah'ı unutmaları sebebiyle, Allah'ın da kendilerini, kendilerine unuttuğu kimseletin dünyadaki cezaları kendilerini unutmaları ve yaptıkları işler yüzünden kalplerinin mühürlenmiş olmalarıdır." Araf süresi 179 ve benzeri ayetlerin ifadesiyle, onların kalpleri vardır hakikati anlamazlar, gözleri vardır ibret nazarıyla bakıp gerçeği göremezler, kulakları vardır, hak sözü işitmezler. Onlar dört ayaklılar gibidir, hatta daha da aşağıdırlar. Konumuza esas teşkil eden ayetin sonunda Allah; "onlar fâsıklardır, Allah'a itatten çıkan günahkârların ta kendileridir." Buyurmuştur.

Ayeti kerime ifade edilen kendilerinin kendilerine unutturulması, bir günahın başka bir günahla cezalandırılmasıdır. Birçok insan bunun farkında olmayabilir. Yaptıklarının dünyada cezasız kaldığını düşünür. Hâlbuki en büyük ceza kendilerini unutmaları sebebi ile ibadet ve itaate yönelememeleri ve kulluk görevlerinden haz duymamalarıdır. Bu zümrenin esas cezası hesap günü olacak, dünyada hakikati açıkça ortaya koyan ayetler karşısında kör ve sağır kesilmeleri nedeni ile ahrette unutulacaklar ve Allah'ın rahmet ve yardımından mahrum kalacaklardır.

Değerli kardeşlerim, bu ve benzeri uyarılar hayatta olan müminlere yapılmakta ve ders alınması istenmektedir. Müminlere yakışan, bu uyarıları can kulağı ile dinleyerek vakit geçirmeden hatalarımıza pişman olarak tövbe etmek, hayatımızı Allah ve Resulü'nün direktifleri doğrultusunda düzene koymak ve vahyin belirlediği değerlerin dışına çıkmamaktır. Allah (cc) yar ve yardımcımız olsun.

DERGİ DAĞARCIGINDAN...

VAKFIMIZ VE GELECEĞİ

Hayra hizmet noktasında birbirleri ile yarışan Çetmi'liler... Ne kadar güzel, ne kadar hoş bir tablo. Bu manzaraya şahit olmak bile hoş. Son vakıf toplantısından bahsediyoruz tabi... Bir yanda vakfın halihazırdaki yöneticileri, diğer yanda yeni seçilenler. Bir grup diğer guruba bayrağı teslim ediyor. Gaye, Vakfa hizmette öncü olmak ve daha iyi çalışmalarla hizmette sınır tanımamak...

Sayın Abdurahman Önder'in önceki yönetime muhalefet ederek, kimi noktalarda bazı eleştiriler getirmesi, hizmetlerin daha iyi yürütülmesi gerektiği endişesinden kaynaklanmaktadır. Keşke hepimiz yapılması gereken çalışmalar noktasında fikirlerimizi beyan ederek bu kervanda yerimizi alabilsek.

Vakıf çalışmaları noktasında, "bu hizmeti daha iyi biz yaparız" yarışından büyük bir fazilet olamaz. Hizmete talip olan her kim varsa onlarla gurur duymalıyız. Çünkü, bir hareketin gerçek manada zafere ermesi, o harekete destek veren zümrelerin gayreti ile mümkündür.

Vakıf seçimi sonrası, "falan filan kişi vakıf hizmetleri için vazgeçilmez, onlarla çalışmanızı öneriyoruz." Sözü üzerine: "Mezarlıklar vazgeçilmez insanlarla dolu. Kimse vazgeçilmez değildir." Tepkisi dile getirildi.

Mezarlıklardaki vazgeçilmez insanları getirip onlarla iş yapamayacağımıza göre; Bu konuda kabiliyeti olan her insanımız kendini vakfın gönüllü çalışanı kabul etmeli.

Ellerini taşın altına koyarak üzerimizdeki yükü omuzlayan insanlara, "dur bakalım kaldıracabilecekler mi bir görelim!" demek bize yakışmaz. Vakfa her zeminde maddi manevi, gücü yeten herkesin destek olması şart.

"Bana ne, o farklı, niye bu değil de şu, biz olmazsak olmaz?" Mazereti altına sığınarak bir yerlere sıvışmak ve kuytu köşelerde dedikodu kazanı kaynatmak hiçbir kimseye bir şey kazandırmaz. Aksine böyle düşünen ve konuşan kaybeder. Kişiler, Allah için yapacakları hizmet noktasında başkalarından şikayet ile el çekemezler.

Paran pulun, malın mülkün, her neyin varsa onun kıymeti, onları harcayarak kazandığın şeylerle ölçülür. Bizim kazanaçağımız tek şey, ebedi aleme göç ederken yanımızda götürebileceklerimizdir. Kefenin cebi yoktur çünkü. Oraya götüremeyeceğimiz şeyler uğruna harcadığımız emeklerin karşılığı Cehennem ise bundan kurtulmak gerek.

Vakfın geleceği, aslında kendi geleceğimizdir. Geleceğimize sahip çıkalım.

Vakfa hizmet noktasında öncü olanların, yapılması gerekenler noktasında maddi varlığı ile ön planda bulunanlar yanında, bir şey veremeyeceği zannedilen diğer insanlarımızı da dikkate almaları ve ona göre hareket etmeleri biricik temennimizdir.

"Sadaka verecek durumumuz yok. Ya Resulullah, ne yapalım" dendiğinde: "Mümin kardeşine gülümse. O da senin için sadaka yerine geçer." Diyen Hz. Peygamber'in yolundan ve onun izinden gitmeli ve gülümseyen bütün insanlarımızı, "vakfın gerçek sahipleri onlardır" gözü ile bakmalıyız. Değil mi? Öyleyse...

MAZİDEKİ CANLAR



Merhume Emine Yıldırım

KALANLARA SELAM OLSUN YÛNUS EMRE

Bu dünyadan gider olduk
Kalanlara selam olsun
Bizim için hayır dua
Kılanlara selam olsun



Merhume Ayşe Tıkır



Merhume Betül Bayram

Ecel büke belimizi
Söyletmeye dilimizi
Hasta iken halimizi
Soranlara selam olsun

Tenim ortaya açıla
Yakasız gömlek biçile
Bizi bir asân vechile
Yuyanlara selam olsun

Azrail alır canımız
Kurur damarda kanımız
Yuyacağın kefenimiz
Saranlara selam olsun



Merhume Havva Semerci



Merhume Meryem Akpınar

Selâ verile kastımıza
Gider olduk dostumuza
Namaz için üstümüze
Duranlara selam olsun

Dünyaya gelenler gider
Hergiz gelmez yola gider
Bizim halimizden haber
Soranlara selam olsun

Miskin Yunus söyler sözün
Yaş doldurmuş iki gözün
Bizi bilmeyen ne bilsin
Bilenlere selam olsun

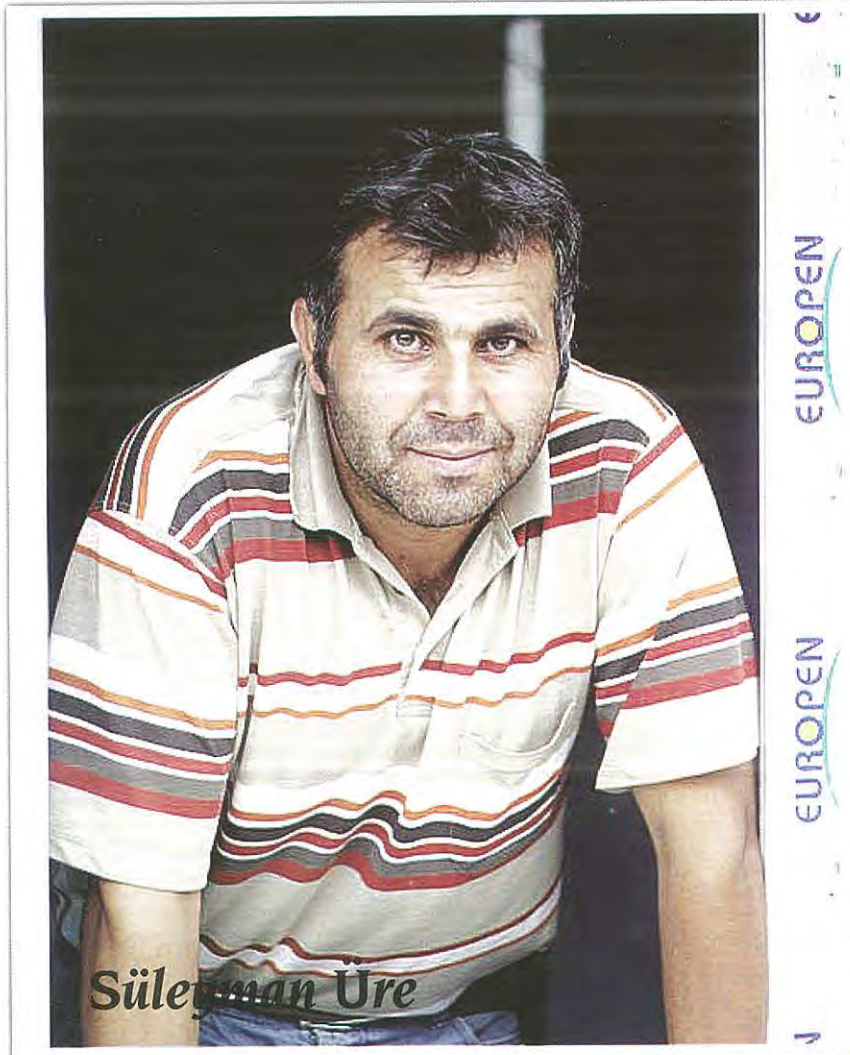


Merhume Güllü Akcan

OBAMIZ-OTAĞIMIZ...

HEMŞEHRİMİZ SÜLEYMAN ÜRE İLE RÖPORTAJ

SÖYLEŞİ: ANTALYA KONYALI'NIN SESİ GAZETESİ



/// Bülbulü altın kafese koymuşlar, ille de vatanım" demiş...

Fazla söze ne hacet, Konyalı hemşehrimiz Süleyman Üre, özetliyor konuyu bize.

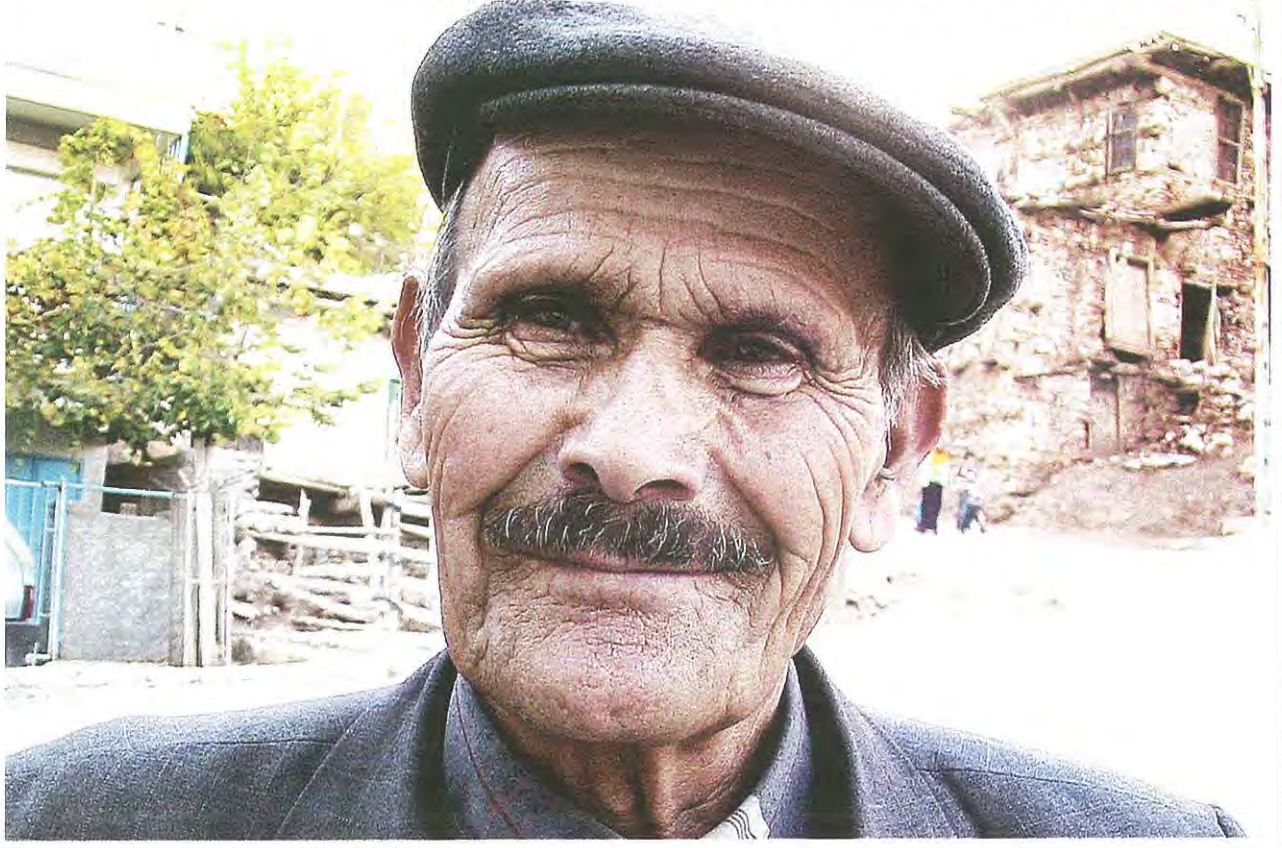
Ekonomik nedenlerle Konya'yı bırakıp Antalya'ya göç eden Konyalıların bir bildiği vardır elbet. Herkese iş imkanı sunan, geleni aç bırakmayan Antalya'nın yeri başkadır. Ama ya memleketin, toprağı, kokusu, yaylası işte bunlar da bambaşkadır.

Bütün bunların değerini iyi bilen Konyalı Süleyman Üre; yaylaları, doğal hayatı ve özlemlerini anlattı.

Memleketin samimiyet demek, dostluk demek, güven demek olduğunu hatırlatan Üre, memleketimi hiçbir şeye değişmem diyenlerden.

Süleyman Üre kimdir derssek, bize kısaca kendinizi anlatır mısınız?

1977 Konya Taşkent İlçesi'ne bağlı Çetmi Kasabası'nda doğdum. Liseyi 1995 yılında tamamladıktan sonra Antalya'ya geldim.



Antalya'da kardeşimle 5-6 yıl pastanede çalıştık. Mesleki okul mezunu olduğum için PVC sektörüyle ilgili bir iş yapmayı düşündüm. 2002 yılında Yeni Sanayiye girdim. Hiç girmemiştım sanayiye o güne kadar.

Trabzonlu bir abimiz gelmişti, bizim kullandığımız bu ürünlerin satışını yapmak için. 2002'den 2007'ye kadar beraber çalıştık satış yaptık. Sonrasında ise bayilik aldık. 2007'den itibaren de şirketi devraldım. Şuanda Euopen'in üretici bayisi olarak Aysu Plastik adı altında hizmet vermeye devam ediyorum.

Antalya'ya nasıl geldiniz? İlk geliş sebebiniz neydi?

Kardeşlerim, ağabeylerim hepisi burada. Köy hayatından bir şey olmayacağını anlayanca buraya geldim.

Aynı zamanda burada üniversite düşünüyordum ama daha sonra iş hayatına atıldım. Göçün genel sebebi ekonomik oluyor Konya'da.

İlk Antalya'ya gelince ne hissettiniz?

Antalya'ya ilk gelince gençlik çağında, küçük bir yerden büyük bir yere geldiğini algılayamıyordun. Birde gezmek için değil, ekme davası için geldim.

Konya ile Antalya'nın farkı yok benim gözümde. Sadece deniz yok Konya'da. Örneğin Antalya'da turizm diyoruz; direk esnafa faydası yok, çalışırsan parayı alıyorsun.

Turizmden biz esnaf olarak faydalanamıyoruz.

Konya'ya dönüp baktığımızda oradan hatıralarınız ne var biraz Konya'yı anlatır mısınız?

Hiçbir zaman köyümden kopmadım. Yılda 2-3 kere giderim köyüme mutlaka. 5 seneden beride senede en az 10 kere gidip geliyorum. Hem iş hem de ziyaret için gidiyorum. Birde köyüme ev yaptım. Tatillerinde çocuklarımı yolluyorum. Oraların ortamı havası çok farklı. Şehir hayatından insan bıkmıyor bir zaman sonra. Bana deseler, '2 yol var birisi yurtdışında Paris'e tatil, birinde de köye tatil var' ben köyümü tercih ederim.

Köyünüzü Paris'e değişmenize sebep nedir?

Samimiyet, dürüstlük, dostluk, sıcaklık... Burada birine 'Selamün Aleyküm' demeyi unutuyorum. Ama köyde selam verden yolda yürüyemezsiniz.

Birinin yanına gidince köyde 'karnın aç mı?' derler. Burada sadece çay içer misin diyorlar mesela. Köyde özümüze dönüyoruz ama maalesef özümüzü unutuyoruz.

Bana insanlar köye neden ev yaptırdın diyor. Her şey yatırım değil. Orada akrabalarım var ve köyümden uzak kalmıyorum bu sayede.

Emeklilikten sonra burada işi gücü bırakıp geri dönmek istiyor musunuz?

Evet, istiyorum. Zaten emeklilerden fazla köye ben gidiyorum. Ama Antalya'dan bağı koparamıyorum çocuklarım burada olduğu için.

Ama Çetmi'de yaşamayı istiyorum. İş düzeni koyunca emekli olunca inşallah döneceğim.

Memleketinizden özlediğiniz özel bir şey var mı?

Çocukluğumdan kalan mutlaka bir çok özlem var. O zamanlar belli imkanlar vardı. Yaylaya ve gezmeye gittiğimiz yerlere yürüyerek giderdik. Gittiğimiz yerlerde mangal yapacak paramız yoktu. Kuru ekmeğe; domates, peynir, soğan koyup yiyorduk. Çok lezzetliydi o zaman. Şimdi imkanım var, mangal yapıyorum ama hiç bir tadı yok. Köye

muhabbet edelim dedim. Biz eskiden yaylada ne yapıyorsak onu yapalım istedim. Ama teknoloji yaylamızı bile ele geçirmişti.

Teknoloji nedeniyle kültürümüzü mü kaybediyoruz acaba?

Artık köy hayatı eskisi gibi değil. Teknoloji var her yerde. 8-9 yaşındaki çocuğun elinde akıllı telefon var, tablet var. Biz eskiden çamurlarla oynardık. Sokak oyunlarımız vardı. Çocuklar bir-

Mesela biz okula giderken öğretmenlerden korkardık, şimdi tam tersi öğretmenler öğrenciden korkuyor. Tabi elbet dengeli olmalı ama öz saygımızı kaybediyormuşuz gibi geliyor bana.

Memleketiniz kadar güzel yaylaları olan bir kentte yaşıyorsunuz. Antalya'nın da yaylaları var, gidiyor musunuz?

Bazen içimizdeki yayla özlemi ni Antalya çevresindeki yaylalara giderek dindiriyoruz. Saklıkent



Çetmi'de Seyret Yemeği mekanlarından, Nasıf dâmindâ komşularla...

gidince ilk yaptığım iş, yaylaları gezmek.

Biz eskiden haziranda yaylaya çıkardık, aralıkta kar yağdığı zaman köye dönerdik. Samanları hayvanlarla çekerdik. Şimdi teknoloji var 10 günde bitiyor her şey. Yaylaya gittiğinde her şey doğal olacak ama artık yaylalar bile özelliğini kaybetti. Mesela arkadaşlarla yaylaya gidelim dedik. 2-3 sene önce yaylaya vardık. Muhabbet edeceğiz eski anılarını yaşayacağız. Arkadaşın biri geçti koltuğa açtı televizyonu oturdu. Dedim kapatın ışığı, televizyonu mum yakalım oturup

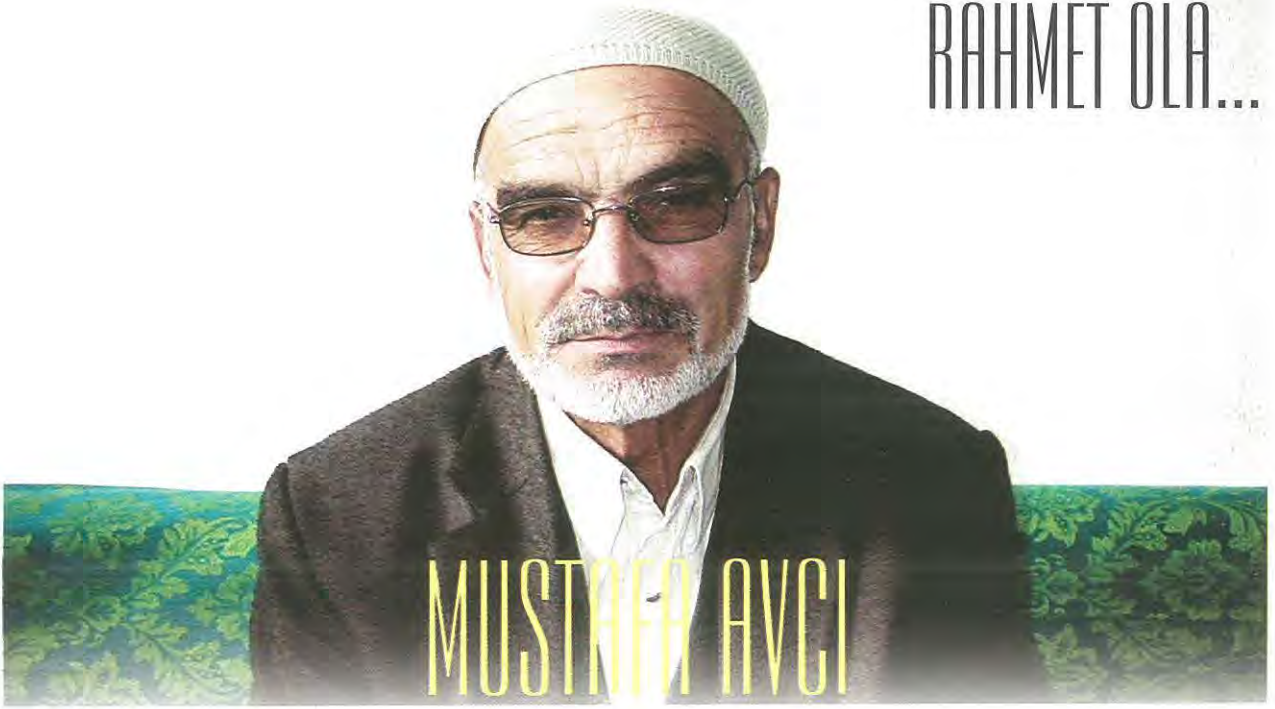
lik olmayı, kardeş olmayı birlikte bir şeyler yapmayı öğreniyorlardı. Şimdi ise çocuklar araba yarışı oynuyor, ellerindeki telefonlardan bilgisayarlardan. Ama çocuklar da haklı ne görüyorlarsa onu yaşıyorlar. Kültürümüzü hiç bir zaman kaybetmemiz gerekiyor.

Ben elimden geldiğince kendi çabalarımla geleneklerimizi yaşatmaya çalışıyorum. Bu insanın içinde olmalı. Benim iş yerime dilenci de gelse, Cumhurbaşkanı da gelse aynı muameleyi görür. İlk başta insanlar birbirine saygı duymalı.

tarafından bahçe aldım. Oraya gidince dalından koparacağım meyvesi olsun diye. Gittiğim zaman tüpte pişmiş çay bile içmem. Elbet şehir hayatına uyum sağladık.

Ama öyle doğal bir yere gidince istiyorum ki hiç teknoloji olmasın orada. Doğallığın tadına varalım. Zaten yeterince teknoloji var hayatımızda. Bırakalım biraz uzak olsun teknoloji. Bazen özümüzü unutmadan yaşamak lazım. Herkese tavsiye ederim. Bir yaylaya gittiklerinde her şeyi doğal yapsınlar. Eski günleri yaşatmak elimizde...

RAHMET OLA...



NİĞMETULLAH UÇAR

nigmetullahucar@hotmail.com

Lakabı olmuştu soyadı onun
Öyle bilinirdi Mustafa Avcı
Ruhuna Fatiha, ihlas okuyun
Mezarına girdi Mustafa Avcı

Avcı Osman, Selim kardeşleridir
Gölükçü kızıyla gençken evlenir
Üç kız iki oğlu dünyaya gelir
Evlatlarım derdi Mustafa Avcı

Günlerden çarşamda eylülün dördü
Sebepler bahane, kader götürdü
Yaylaya giderken taktaki sürdü
Bilseydi inerti Mustafa Avcı

Bir oğlu mühendis biri doktordu
Onlar Konya'dadır hasretlik zordu
Çetmiden ayrılmak istemiyordu
Köyünü severdi Mustafa Avcı

Kafasında işler planlamıştı
Sabayleyin erken evden çıkmıştı
Eşşekyatağında yoldan çıkmıştı
Bir kaza geçirdi Mustafa Avcı

Elektrik işi olursa anlar
Ondan yardım ister tüm tanıdıklar
Elinden geldikçe yardıma koşar
Sorunu çözerdi Mustafa Avcı

Konya'ya ambulans alır götürür
Hastanede oğlu halini görür
Vadesi yetmiştir bitmiştir ömür
Yaşamak isterdi Mustafa Avcı

Konuşması farklı yürüyüş başka
Ciddi davranırken yapardı şaka
Herkes gösterir fazla alaka
Onları dinlerdi Mustafa Avcı

Çocuklar düşünüp verirler karar
Konya'da kazılır şahsına mezar
Üçler mezarlığı ona yer açar
Ömrünü bitirdi Mustafa Avcı

Akraba hatırı dost sevgisi var
Herkesi kucaklar sıkıca sarar
Samimi davranır muhabbet arar
Dostları özlerdi Mustafa Avcı

Elektrik çarptı ondan kurtuldu
Allaha yalvardı huzuru buldu
Sonunda Medaş'tan emekli oldu
Tefekkür ederdi Mustafa Avcı

Onu üzüyordu toplumun derdi
Kardeşlik, doğruluk, huzur isterdi
Hasetlik yapmadan sevelim derdi
Hoşgörü beklerdi Mustafa Avcı

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN...

ÇETMİ'DEN, ÇETMİLİ'DEN HABERLER

MEHMET SEÇEN

chatmelee@hotmail.com



Tüm hemşehrilerimize saygılar selamlar...

Mahallemizde şu anda herhangi bir vaka yoktur. Mahallemizde şu anda dere bölgesindeki istimlaklar gerçekleşiyor, kimisi bu aldıkları paraya memnun kimisi tam tersine yapılacak ödemeleri beğenmiyor. Ama bu daha önceden birlik olup plan yapılmadığı içindir. Bu yüzden herkes yapılan ödemelere razı olacaktır. Mahallemizdeki diğer havedisler; yayla yollarımız büyükşehir belediyesi ekipleri tarafından düzeltiliyor. Mahallemizin sokaklarının temizliği aksaksız yapılıyor. Tek sorun Konya'ya ulaşımında aksaklık. Bunu

da büyükşehir belediye başkanına ilettik fakat olumlu bir netice alamadık. Belediye araçları Konya'ya çalışmayacak diye bir cevap aldık. Şahıslar çalışacak. Bu da bizleri mağdur ediyor. İçme sularımızda şu anda bir sorun yok. Sözümlü mahallemizde ciddi bir sıkıntı yok. İnşallah bundan sonra da olmaz... Ayrıca vakfımızın başkanı ve üyeleri değişti. Eskiden emeği geçenlere sonsuz teşekkürler, yeni ekibimize de başanlar. Allah yolumuzu açık etsin.

Mahallemizden haberlere de yer verecek olursak;

Ali Çamurcu, Ayşe Dere ile,
Mehmet Ali Cengiz, Ayşe Yerli-

kaya ile,

Sebahattin Güçlü, Ayşe Bakdemir ile,

Erdal Güder, Şerife Dere ile evlendi.

NİŞANLANANLAR

Fatih Aslan, Taşkent'ten Fatoş Arslan ile.

VEFAT EDENLER

Mustafa Avcı

Mustafa Yavuz

HASTA VE DÜŞKÜNLER

Ümmü Akcan

Hatice Güçlü

Ayşe Demirlenk

Ahmet Cengiz

Mehmet Zengin

Mehmet Güçlü (Sadık)

GURBETTEN HABERLER...

*MUSTAFA ÖZEL'İN OĞLU SİDDİK ÖZEL'İN 15.06.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA UNCALI'DA DÜĞÜN MERASİMİ OLDU.

*RAMAZAN TOPKARAN'IN OĞLU ALİ TOPKARAN'IN 23.06.2014 PAZARTESİ GÜNÜ ANTALYA HABİLLER'DE DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*HASAN KARADUMAN'IN OĞLU CUMALİ KARADUMAN'IN 17.08.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA'DA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*DERGİMİZ YAZARLARINDAN SAYIN NİĞMETULLAH UÇAR'IN OĞLU OĞUZHAN KÜRŞAT UÇAR'IN 18.08.2014 PAZARTESİ GÜNÜ ANTALYA GÜNDOĞDU'DA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*MUSTAFA AKSOY'UN OĞLU AHMET AKSOY'UN 17.08.2014 PAZAR GÜNÜ KONYA'DA DÜĞÜN MERASİMİ OLDU.

*ŞÜKRÜ GÜVEN'İN OĞLU MUSTAFA GÜVEN'İN 24.08.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA DÜDENBAŞI'NDA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*YUNUS GÜVEN'İN OĞLU MUSTAFA GÜVEN'İN 07.09.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA HABİLLER'DE DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*RAHMETLİ MEHMET ÖZGÜL'ÜN KIZI HAYRİYE ÖZGÜL'ÜN 12.10.2014 PAZAR GÜNÜ KONYA MERAM'DA DÜĞÜN MERASİMİ OLDU.

*OSMAN UÇAR'IN KIZI FERDA UÇAR'IN 17.10.2014 CUMA GÜNÜ ANTALYA'DA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*MEHMET GÜDER'İN OĞLU ARİF GÜDER'İN 25.10.2014 CUMARTESİ GÜNÜ ANTALYA'DA NİŞAN MERASİMİ YAPILDI.

*MAHMUT POLAT'IN KIZI RAZİYE POLAT'IN 01.11.2014 CUMARTESİ GÜNÜ ANTALYA'DA NİŞAN MERASİMİ YAPILDI.

*KEMAL GÜVEN'İN KIZI GÜL GÜVEN İLE HASAN HÜSEYİN GÜVEN'İN OĞLU HÜSEYİN GÜVEN'İN 16.11.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA'DA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*RAHMETLİ KAHVECİ MUSTAFA'NIN KIZI HACER KARADENİZ'İN 07.12.2014 PAZAR GÜNÜ ANTALYA'DA DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

*HACI-HASİBE ÇİFTÇİ'NİN KIZLARI TUĞBA'NIN 25.12.2014 PERŞEMBE GÜNÜ İZMİR'DE DÜĞÜN MERASİMİ YAPILDI.

NİŞANLANAN VE EVLENEN GENÇ KARDEŞLERİMİZE ÖMÜR BOYU SAĞLIK VE HUZUR TEMENNİ EDER, HAYIRLI GEÇİMLER DİLERİZ:



Merhaba arkadaşlar. Aşağıdaki bulmacada Çetmi deyince ilk aklımıza gelen yayla mevki adları, aileler, hemşerilerimizin yaşadığı iller vb. isimler gizlenmiştir. Bu isimleri bulmacayı dikkatli bir şekilde inceleyerek bulunuz. Haydi Kolay Gelsin..

K	P	Ü	R	İ	M	Z	İ	T	A	B	E	E	T	J
N	U	A	L	A	E	X	Y	Y	Y	A	R	M	H	U
A	E	Z	Y	Ö	L	G	Z	S	L	S	E	F	J	R
L	R	M	A	N	G	Ş	X	K	A	K	S	E	T	E
E	E	A	K	N	O	A	U	P	T	İ	İ	R	Z	L
H	N	B	K	İ	Z	K	Ş	V	N	L	L	S	L	K
V	G	E	İ	N	D	R	K	U	A	İ	L	B	U	E
K	Ç	İ	L	L	A	S	A	Ö	M	Ç	E	U	B	L
R	K	A	Z	Ü	L	R	O	L	S	A	R	R	N	İ
İ	A	A	K	İ	K	E	İ	L	P	R	K	S	A	Ç
M	G	N	R	İ	R	Ö	Y	G	A	İ	E	A	T	U
T	C	S	U	A	L	L	D	B	N	K	T	L	S	L
E	H	C	M	M	M	L	E	U	Y	İ	L	A	İ	W
Ç	M	D	P	W	K	A	İ	R	S	Q	Ç	A	H	K
K	İ	C	R	A	S	A	N	K	Z	W	Q	N	R	H

ALİ TUĞRUL AKKOCA

aliakkoca42@gmail.com

ÇETMİ-DİKMEN-MUSAGÖLÜ-
AKMUNAR-ÇAKILLI-YELLİBEL-
KÖSRELİK-ASARCIK-
SUDÖKÜLEN-KUZAN-BASKILI-
ÇİNGİR-ÇAVUŞLAR-GİZİRLER-
HATİPLAR-ERESİLLER-ÇİLEKLER-
SOLAKLAR-KONYA-KARAMAN-
ANTALYA-BURSA-ANKARA-
İZMİR-İSTANBUL

EĞİTİMDE BABA FAKTÖRÜ

Fatih Sultan Mehmet Han çocukken çok yaramaz bir öğrenciydi. Ders esnasında yaptığı şımarıklıklarla Hocası Akşemseddin'i çileden çıkarırdı. Hocası kendisine kızdığı zaman hemen "Ben Padişahın oğluyum bana bir şey yapamazsın" deyip tehdit ediyordu. Padişaha şikâyet etmeyi edepsizlik sayan Akşemseddin, durumu II. Murat'a anlatamıyordu. Ancak gün geldi artık küçük Mehmet'in yaptığı yaramazlıklar çekilmez hale geldi.

Bunun üzerine destur dileyip II. Murat'ın huzuruna çıktı. "Padişahım size bir hususu arz edeceğim ancak hayâ ediyorum" deyince II. Murat "Buyur çekinmeden anlatabilirsin" dedi. Bu söz Akşemseddin'i rahatlatı ve başladı olayı anlatmaya. Padişahım oğlunuz, ciğerpareniz Mehmet çok

yaramaz, onun yaramazlıkları yüzünden ders işleyemiyorum, kendisine kızdığım zamanda hemen sizinle beni tehdit ediyor deyince II. Murat Akşemseddin'in yanına gelerek kulağına bir şeyler fısıldar.

II. Murat'ın kulağına söylediği sözleri duyan Akşemseddin çok şaşırdı. Bu ne plandı, mümkün değildi bu planı uygulamak. Akşemseddin plan konusundaki rahatsızlığını padişaha iletseyse de Padişah onu dinlemedi ve bu iş olacak dedi.

Ertesi gün yine derste Mehmet yaramazlık yapıyordu. Akşemseddin'in uyarısına aynı tehdit cevabını verdiği sırada Padişah ansızın kapıyı açıp içeri girdi. Bu olay karşısında Akşemseddin hiddetlenerek Padişaha bağırdı ve bir tokat atarak, bu şekilde sınıfa giremeyeceğini izin istemesi gerektiğini söyleyerek derhal dışa-

rı çıkmasını istedi. Padişah mahcup bir şekilde boynunu bükerek özür diledi ve dışarı çıktı.

Olaylar karşısında Fatih Sultan Mehmet'in nutku tutulmuş ne yapacağını şaşırmıştı. Güvendiği babası tokat yemişti. Fatih Sultan Mehmet allak bullak olmuştu. Az sonra kapı vuruldu ve Padişah mahcup bir şekilde içeri özür dileyerek girdi. Plan muhteşem bir şekilde işlemişti. O günden sonra Fatih Sultan Mehmet asla yaramazlık yapmadı. Çünkü güvendiği dağlara kar yağmıştı.

Eğitimin ne olduğunu II. Murat kadar olamasa da; en azından kendi çocuğunu yanlış yollara süreklemeyecek kadar idrak etmiş anne ve babalara ihtiyaç var. Unutmayalım, Çocuklar şımarık doğmaz; diplomalı, maaşlı ama eğitimsiz ebeveynler tarafından şımartılır...



GÜLMECE - DÜŞÜNMECE

HANGİ SANDALYE?

Renkli kişiliği ve düşük not vermesi ile öğrencileri arasında özel bir üne sahip olan felsefe öğretmeni, sınav yapacağı gün öğrencilere, önce kâğıt ve kalemlerini hazırlamalarını söyledi, sonra da sandalyesini kaldırıp masanın üzerine koydu.

Sonra:

"Sınav sorumu soruyorum" dedi. "Bu sandalyenin var olmadığını kanıtlayınız."

Sıfırcı felsefe öğretmeni, sınav kâğıtlarını okuduktan sonra, bu konudaki ününe gölge düşüreceğini bilmesine rağmen, hayatında ilk kez bir öğrencisine yüz üzerinden yüz vermek zorunda kaldı.

Öğrencinin sınav kâğıdında yalnızca şu iki sözcük yer alıyordu:

- Hangi sandalyenin?

KİTAP OKUMA ALIŞKANLIĞI

Bir baba kızına kitap okuma

alışkanlığı kazandırabilmek için ödül vermek istemiş ve:

"Kızım, eğer sana verdiğim şu kitabı bitirirsen 20 milyon lira vereceğim." demiş.

Bu teklif çocuğun çok hoşuna gitmiş ama kitap okumayla da pek arası yokmuş.

O nedenle ;

"En iyisi ben bu kitabın özetini internetten araştırıp bulayım, onu iyice ezberleyeyim, babam okudun mu diye sorunca da o özeti anlatırım." diye düşünmüş. Ve çocuk gitmiş, babasının okuması için verdiği kitabın özetini bulmuş.

İki sayfalık bu özeti iyi bir şekilde öğrenmiş. Tabi babası anlamasın diye bir hafta da beklemiş. Bir hafta sonra "Babacığım ben kitabı okudum ödülümü verir misin?" diye sormuş.

Babası kızından kitapta geçen konuyu anlatmasını istemiş. Genç kız güzel bir şekilde konuyu an-

latmış. Ardından tekrar ödülünü istemiş babasından. Ama babası hiç beklemediği bir tepki vermiş ve kızına:

"Sen bu kitabı okumamışsın, beni kandırıyorsun. Çünkü eğer okusaydın kitabın içine koyduğum 20 milyon lirayı bulurdun.

Babam Yaptı

Bir gün öğretmen ödevleri kontrol ediyordu.

Sıra Efeye gelince öğretmeni "Bu ne biçim ödev! Seni babana söyleyeceğim..." demiş. Hayır öğretmenim söylemeyin çünkü ödemi babam yaptı.

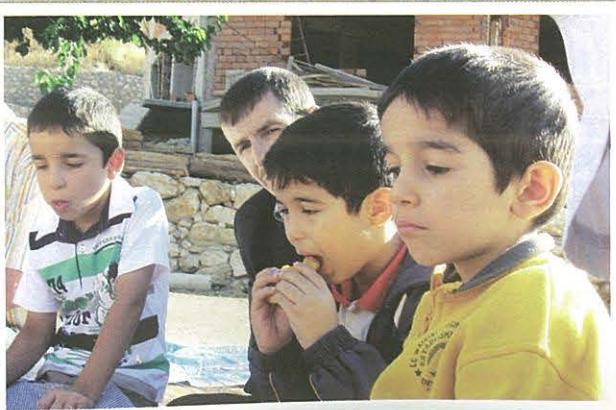
ADI AKLIMA GELMİYOR

Birinci sınıf öğretmeni öğrencilerden birine sordu :

-Bu harfin adı ne?

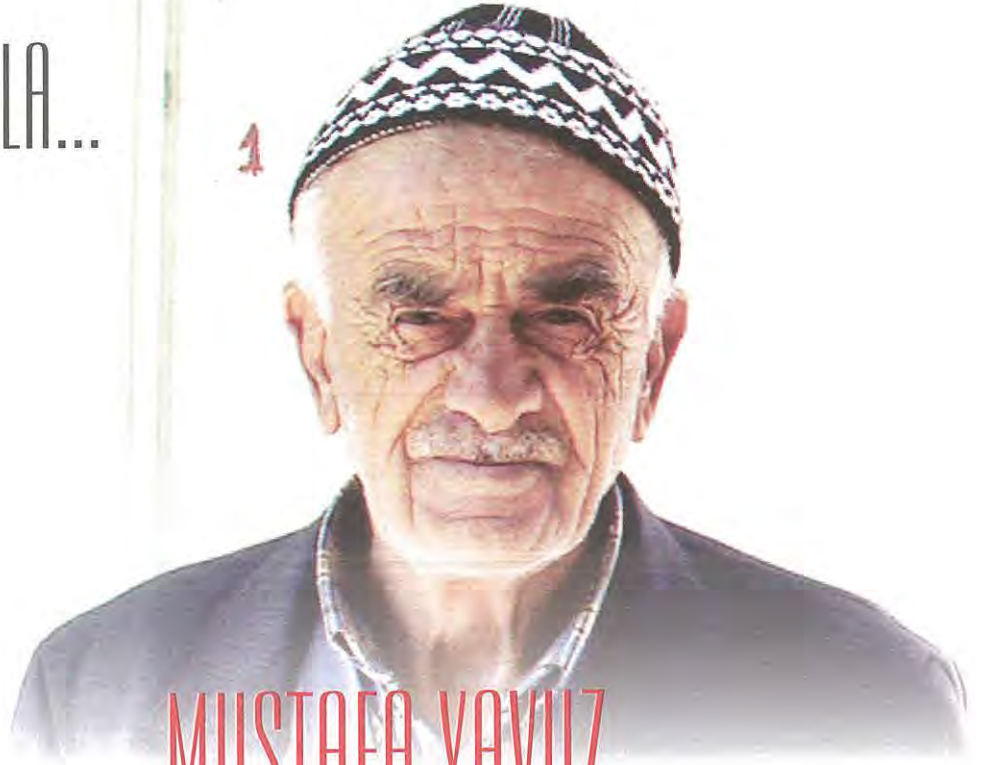
Üzümlere karşılık verdi çocuk :

-Harfi tanıyorum ama, adı bir türlü aklıma gelmiyor...



RAHMET OLA...

1



MUSTAFA YAVUZ

NIĞMETULLAH UÇAR

nigmetullahucar@hotmail.com

Bugün internetten öğrendim yeni
Ömrünü bitirmiş Mustafa Yavuz
Bu durum rahatsız ediyor beni
Mezarına girmiş Mustafa Yavuz

Bilgilendirerek Çetmilileri
Vakıf vermeliydi ilk gün haberi
O zaman duyardı tüm sevenleri
Haber verilmemiş Mustafa Yavuz

Safiya Abdullah en büyükleri
Çingirli Hüseyin olur diğeri
İki kardeşi var bu küçükleri
Abilerim dermiş Mustafa Yavuz

Askerden gelince annesi bakar
İki kemik kalmış diyerek ağlar
Bu zayıflık ona bir lakap sağlar
Hep öyle bilinmiş Mustafa Yavuz

Çetminin çileli garip evladı
Antalya'ya gitti gurbet yaşadı
Topraktan kazmayla rızık aradı
Gençken sömel kazmış Mustafa Yavuz

Çocuklar İzmir'de onlara gider
Emekli olunca ziyaret eder
Çetmi'de İzmir'de günleri geçer
Torunlar severmiş Mustafa Yavuz

Gençlikte dert girer bedeni sarar
Yaşlılık gelince ortaya çıkar
Başına geleni kadere salar
Hale şükredermiş Mustafa Yavuz

Kalp ameliyatı olmuştu önce
Doktora gidiyor acı verince
Safra kesesine sıra gelince
Geçistirememiş Mustafa Yavuz

Otuz bir temmuzda öğle girmiştir
Dünyada süresi sona ermiştir
Konya merkezinde vefat etmiştir
Mekan değiştirmiş Mustafa Yavuz

Konya'da can verir gelir köyüne
Cuma sabahında girer kabrine
Veda eder gider sevdiklerine
Bugünü beklermiş Mustafa Yavuz

VAKİFTAN HAVADİSLER...



Çetmi'de mezarlık ziyareti

-VAKFIMIZIN 2014 YILIDA YAPILAN İL TOPLANTILARI:

01/11/2014 CUMARTESİ AKŞAMI İZMİRDE Kİ HEMŞEHRİLERİMİZ SN. ALİ TOPKARA'NIN EVİNDE BİRARAYA GELDİLER. VAKFIMIZ VE BELDEMİZ HAKKINDA SOHBET VE İSTİŞARE TOPLANTISI YAPTILAR. TOPLANTIYA VAKIF BAŞKANIMIZ SN. ABDURRAHMAN ÖNDER VE VAKFIMIZ ANTALYA SORUMLULARINDAN SN. HÜSEYİN YILDIZ İŞTİRAK ETTİLER.

TOPLANTIYA KATILAN DEĞERLİ HEMŞEHRİLERİMİZE VE EV SAHİPLİĞİ YAPAN SN. ALİ TOPKARA KARDEŞİMİZE ŞÜKRANLARIMIZI SUNARIZ.

-22/11/2014 CUMARTESİ GÜNÜ VAKFIMIZIN ANTALYA TOPLANTISI; VAKFIMIZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ SN. HALİS UÇAR'IN ANTALYA'DA AÇTIĞI "ÇİTİRİM PARK RESTORAN" DA YAPILDI. TOPLANTIDA GENÇ KARDEŞLERİMİZİN ÇOĞUNLUKTA OLMALARI HEPİMİZİ GURURLANDIRDI. VAKFIMIZIN; EĞİTİM, HİZMET, SOSYAL VE KÜLTÜREL ALANLAR DA YAPABİLECEKLERİ KONULAR ÜZERİNE İSTİŞARELER DE BULUNULDU. DERGİMİZ VE ÇETMİMİZ ÜZERİ-

NE SOHBET EDİLDİ. TOPLANTIDA VAKFA HİZMET EDENLER TEK TEK İSMERİ ZİKREDİLEREK HAYIRLA YÂD EDİLDİ.

TOPLANTIYA; VAKFIMIZ ADINA; ANTALYA TEMSİLCİLERİMİZ; MUSTAFA ÖĞÜT, HÜSEYİN YILDIZ, HALİS UÇAR. BURSA'DAN ABDURRAHMAN ÖNDER, ÖMER KOÇ. KONYA'DAN HULUSİ BOZ VE HÜSEYİN ALP ÖZEL KATILDILAR.

VAKFIMIZIN DAVETİNE İCABET EDEN DEĞERLİ HEMŞEHRİLERİMİZE ÖZELLİKLE GENÇ KARDEŞLERİMİZE (BURADA TEKER TEKER İSİMLERİNİ YAZMAK İSTERDİM) VE BİZE SON DERECE GÜZEL EV SAHİPLİĞİ YAPAN SN. HALİS UÇAR ARKADAŞIMIZA "ALLAH UTANDIRMASIN, ALLAH BAŞARILARININ DEVAMINI GETİRSİN" DER, KALBİ ŞÜKRALARIMIZI SUNARIZ...

-VAKFIMIZIN KONYA TOPLANTISI OCAK 2015-DE KONYA'DA VAKIF MERKEZİMİZ DE YAPILACAKTIR. TARİHİ KONUSUNDA HEMŞEHRİLERİMİZ AYRICA BİLGİLENDİLECEKTİR...

BAŞSAĞLIĞI

28 Ekim 2014 Salı günü komşu ilçemiz Ermenek'in Pamuklu köyünde meydana gelen maden kazasında hayatını kaybeden 18 madenci kardeşimize Çetmi'nin Sesi Dergisi ve Çetmililer Vakfı adına Cenabı Allah'tan rahmet diler, geride kalan yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ederiz.

HAK TİCARET

Hırdavat – Boya – Elektrik ve Su Malzemeleri



CASATI
HAK TİCARET

0507 281 6881
339 62 83

HIRDAVAT - SU TESİSATI - ELEKTRİK - BOYA

HER ÖLÇÜ
DUŞAKABIN
199 ₺

Ebubekir Bozd
0 507 281 68 81

Emiñ Bozdemir
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No:103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

a

ÖZEL ANTALYA

ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ



AZİM ASLAN



FİRDEVS ASLAN



Trafik
Hayattır!



A1-A 2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

aysu

PLASTİK

Süleyman Üre
0533 967 08 88



Tüm ürün ve hizmetlerimiz,
peşin fiyatına kredi kartı ile
10 taksitle yapılır.

Akdeniz Sanayi Sitesi 5002 Sokak No: 121
Tel- Fax: 0242 221 25 91 Antalya | TÜRKİYE
e-mail: info@aysuplastikantalya.com

BT

BİRCAN TEKSTİL

Mehmet Bircan

Gsm: 0.533 691 06 82

K. Karabekir Mah. Kibar Sk.
No: 11 Yıldırım / BURSA

Tel&Fax: 0.224 364 40 58
mehmetbircan@hotmail.com

Çitirim PARK

"Bu lezzet her dili konuşur"

Çitirim PARK Antalya Uluslararası havalimanına
2 km kent merkezine 5 km
mesafede ulusal markaların yoğun olarak
konuşlandığı lokasyonda 7500 m2
alan üzerinde bulunmaktadır. 1500m2 kapalı alanda
siz değerli misafirlerine kusursuz lezzet ve
hizmet vermektedir.



- Restaurant
- Patisserie
- Çikolata Shop
- Unlu Mamüller
- Kır Düğünü
- Toplantı Salonu
- Çocuk Parkı

